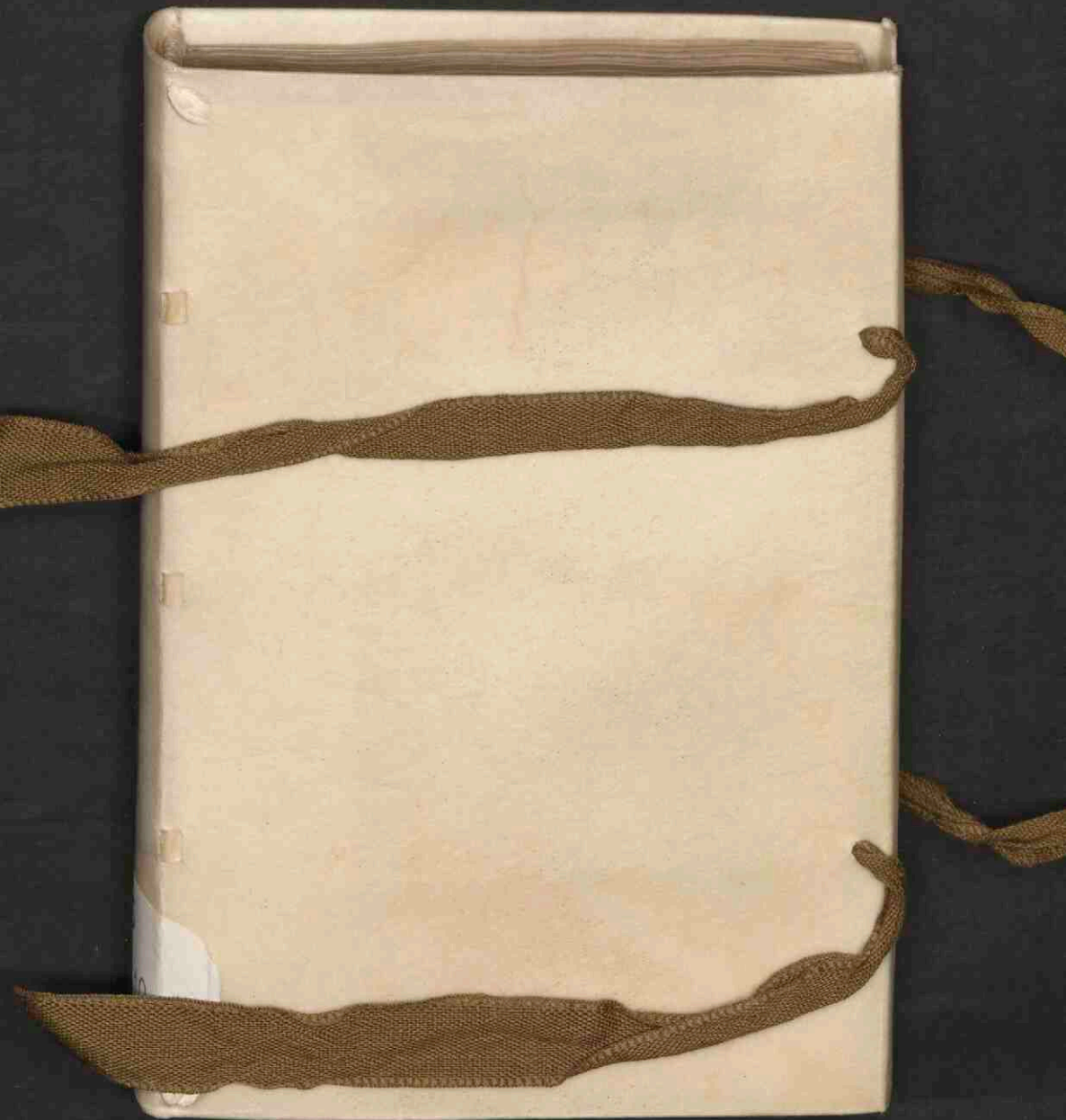
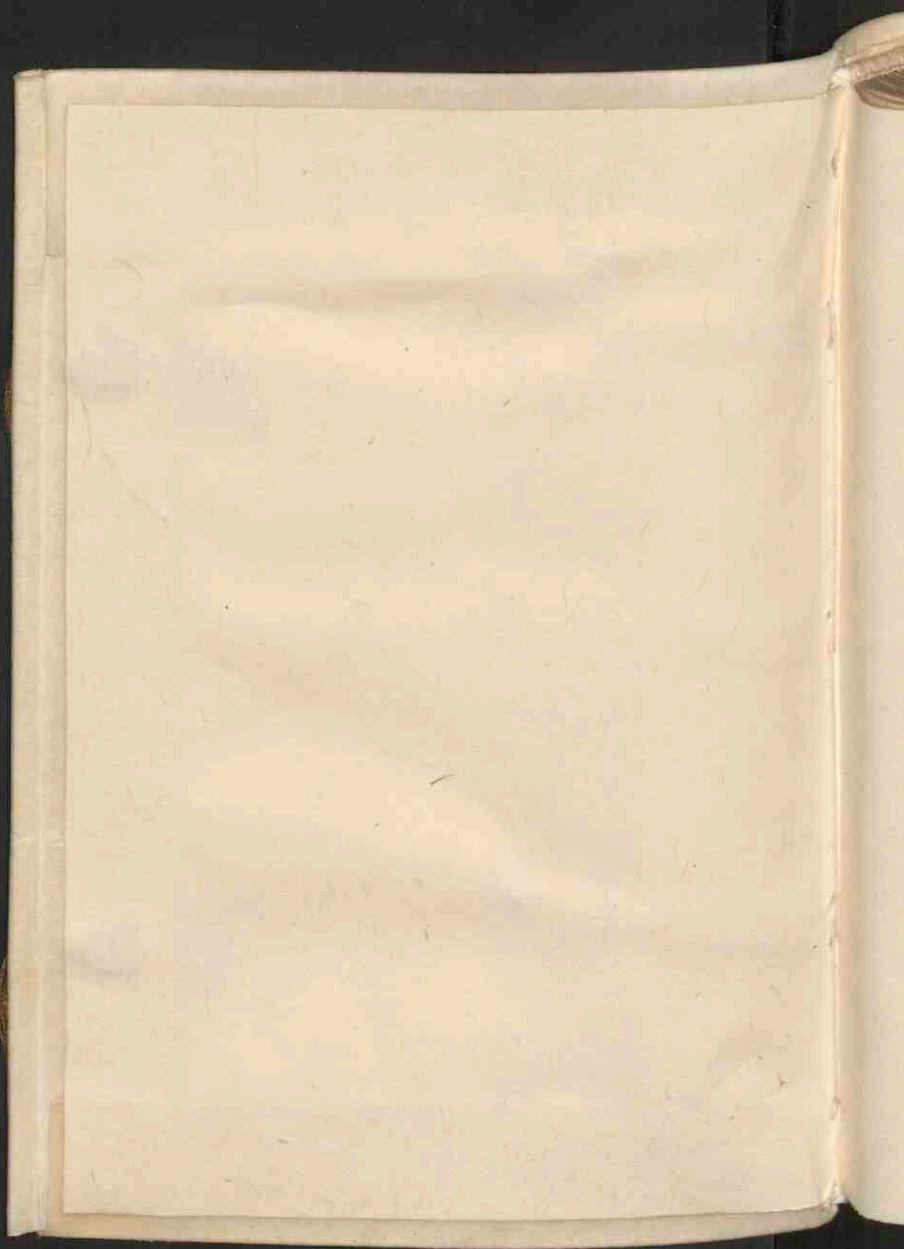

Gebeden, leeringen, meditaties etc.

<https://hdl.handle.net/1874/325708>

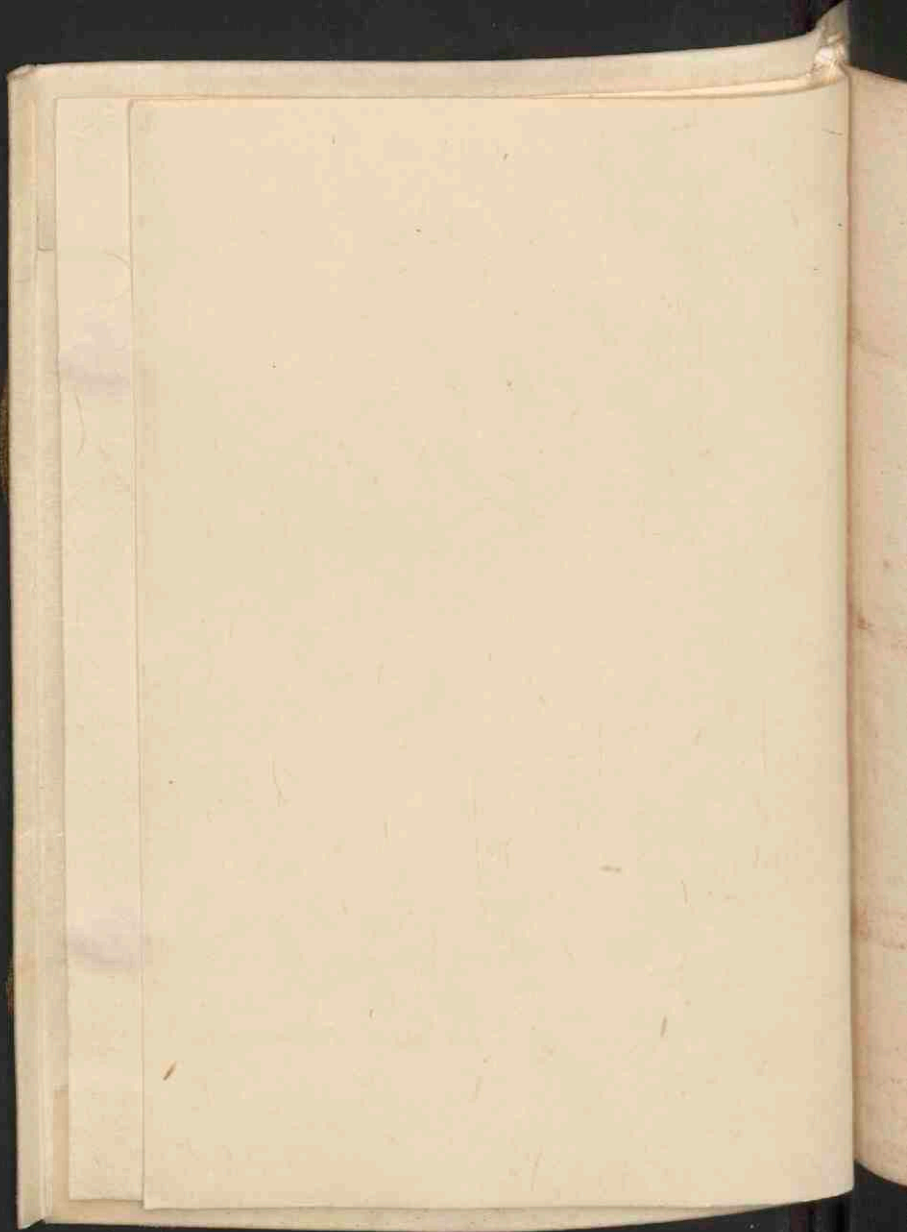

H.S. 1036

2.D.10

gerestaureerd
febr. 1982
zie 'map restauraties'

Ms. 1036

n. 200. 7

EX dono ex. pollionis

Der Warachtige Buechte en
beliden der sonden allen ghe
menschen nootfaertelike totter
salichheit

O Warachtige heer Godt
Geweeste vader / laet toch
v vaderlycke ogen die gna
den op mij allendige sonden die
hij gevallen liggen vor die vorte
wder grondelose ontfemghetich
Want ik gesondige hebbe ind' troon
wder glouen, in vor v vader / so die
ik mit meer vberdich en bin v huy
ghechre te syn / Maer want ghy in
vader en Godt va allen ontfemghet
ichheit sijt / die mit en wilt die
doet die sonden: Maer als von
warachtige Samantaen sorghe
dient vor onse allendige gewo
de ziele: So doet mij volute lopen
v liefde In mij soekende, mitte ve
loun soue inden schout wder vuyt
gnaden en ontfemmiss: Want

2
Gij sijt mijn hope en troost van mijn
Joutheit. Daar is alleen in betrouw-
geloue ende hope / en segge wt ganse
hart en Jch geloue In v Godt vader /
In v godt soen / In v godt heylige gheest.
Dijne persone en en warderige
God / hemken welcke geen ander god
en is in hemel noch in eerde. En
Jch geoff mijn schulden Abba lieue
vader dat is v goedertierenheit
gheleken verzoent hebbe In die
mijn schulden mijn sondich
bedruwen / Want is dat mijn
van allen godlyken geboden en ge-
houden en hebbe / so v recht verduelz
dat van mij mach en siken Jch en heb
v niet geer wet als mijn god / ge-
weest als mijn heer / lief gesadt
als mijn vader / In v gelouft ende
betrouwt / als mynen sapper ende
salighmaker / voren heyligen en
verheflicken naem / Dijen allen
glorie verbehoert / heb is ijdelyke
geduynt. Jch en hebbe in Sabbathen

myt heyligh gemant mit vortien die
v behageliken syn / en myne naeste
stricken in dinsten / Ick en hebbe
myne ouders, dar gy als een Justici-
er mit mijn menscheleken vort door
gewoont hebt / mit gheert / noch
gheorsam geboert, die overhant
en puelaten die van v haer maest
hebben, en heb ick mit goede luy-
liche gebedert, Ick en hebbe my
haer mit suur ghewonden vā mēst
en en hadde v geat, my mit be-
beraert dan ick mijn selven, Ick
wauw onreinke haer dadinge
geboert, Desgelyck en bij Ick my
wyn van dinsten / van onreinke / vā
valsche ghewinste, vā myne naeste
vlyff te begheven oft vā yet te beghe-
ven dat hem te behoren, Ick hebbe
die prieste van dese werlt saken
die een linge naer is geboert vā
beynne / naer v volge / In die he-
gelike hiden die vloed, In hont
dinsten myne luyne, In heyt

In bedrueghelicheyt, In oversumichz
 In hant en rijt / In arthre rlap / In
 wanhoep en ongelouw / **M**ijn vijf
 Sinne heb ik klesfen misbruyft
 Sien. ruyftun, smarftun, rasen en
 gewoelen, In welck gy mij geguen
 hebt / Dat ik die gebuyften sonde
 tot weer wren / **V**ende In wat ma:
 nieren dat ik waer alder liefste
 wille. kigenb ge. davn marz hebbe
 by dage oft by nacht / va mijn
 fuyfster fong. Dagen tot deser vren
 toe / het sy mit vberde / wrefw
 oft gedachten huyunlyck oft opv:
 barz / myn **G**enadige godt / het
 is mij al k. zanne vlt ganser hart
 hert, **V**ende myn sielc traven van
 zomew dattet **G**enadige vader dat
 het myn myt dnyfent mawl. Liedr
 en is / **E**n In een kelen dattet my
 hert is / her wel dat v. **A**lre hart
 kuyfent syn / so slaw ik vorz my
 hofte en fuyge In huthent myde
 sielc heere godt vader genue

heer God some genade, heer God
hey lige geest genade. Spaeert In v
heer unghetruycheit heer heer, nu in
alle die dagen mijns leuens, vā alle
heer syge in onvoersinnige doel, tot
uwer vrees in mynder ziele salichz
ende drylt mij van v onreveloer dige
gracie, op dat uke mijn sondich leue
we verandren mach, in wt doyn de
ouden mensche met alle quade bywe
lychheit, in dat uke die werlt gesoe:
ven, in die werlt mij een sijns sijde
mach voert gawn (In een myn leue
Versterket mij in een verachtich vee:
ndert harte. In warachtige liefde, ge:
loue in hope In v, haelt weder om
God vader dat gy In uwe mogelichz
geslagen hebt, haelt weder om godt
some dat gy so wysselich gezeert
in met uwen durbare bloet geest.
hebt. Memet weder om god hey lige geest
dat gy in dit wroven die sonde in in
dat dat die trouw so goedertruelicheit
in wysselicheit hebbaren hebt. Dize
persone, in een warachtig God,

4

Weyen sy loff prys en rou van de
vrouwen tot vanden Damen

Een onderwijf singe en verkoosti:
ge eens goeden handes zijnder stae:
ohrens Jndre brachten

O hren kyndt nu dat wy alle
In adam hebben ge sündelt
en onwyn van onse moeder
geboren sijn So is groet lesen van noder
te salubrynt te belyden en te onwider:
ken onse sult en der wonden onser
allendige mismaester zwel den op:
prippe in derijne Christus Jesu den wa:
zaligen Samaritan, die merstelske
sorge draecht voor onse doot wondige
sintre / Ende dat mit mit veel ge:
shwert der lippen, ofte der tonge soe wel
dacht tselfde mit quact en is alst oer
mitter harten gesont / als paulus seit
Ick sal singe gods Jndre harte en Jnd
geest / mer mit een godtlycke / geest:
lyste en Inwendige brichte voor
God den heren Jnt geloue / In heren
en Jnt misshagen der sonden en Jn

was betrouwen op godt. Vende besken dz
wij nyet en syn (als voor syn hoest) dan
en arm verstronde natuur / en wat
vol alder boefhede / en slijm der sonde
hier en sulden wij ons seluen besuldi-
gen / oordelen en verdoemen / myt dā die
doot en helte sulden te syn / en alle
ons doen en laten sonde te wesen / op
dat ons godt nyet en besuldige. Vraez:
Doe ofte verdoemen In syn gewichtsz
Job 9. Want alle hadde zik wat goets ofte su-
werheit In mij / en ick mij goet heile /
boos en scalcē sal hy mij verdoemen
Weder om: Joā. i. Jp. dat wij segge dat
wij geen sonden en hebben / so bedurgt
wij ons seluen / en die waarheit en is
in ons nyet / psal. xxxi. hie om heb ick
voor mij genomen / dat ick den heere
zonde belyden kene myn / my onge-
rechtigheit: en zyt gy hebt die sculde
vergeuen / Want godt is getrouwer en
rechtvaardich / Jp. dat wy onse sculde
beskemen en belide / hy verlyst ons
geen vergeuen // hier om binnende
zich suldi wiken en verstaen datte
reyn is en luttel arheit godt / die

behydinge velt monts voor mij schiffen
 liefte mensche: en oock sondich, en sy
 dat vult voor godt almarckter mit
 betrouweriger harten, en mit warachtich
 opstet nu mit meer te sondige gansen
 lyde beliden is / en dat mit een vast
 geloue / betrouwe en hope op sy godeli
 chert / mit verberudichheit en synde:
 liefte vult / als dauidt seit / psalm:
 10° Dient godt Inder vult vult vult
 hert vult mit betrouwe In hem / dat
 hert vult garm door die doot en puer
 bloet syns linc sone gebore wt synde
 vaderliefte harte Jesu christi ons sa:
 lichmaswerd vergeue sal, gelijck hy
 ons selue belouft hert / Seggende
 wat gy den vader bidt in myne na:
 me, behout en glooft dat sonder
 wanhope hy salt vsonder twyfel
 geue / En nu en marck godt myn
 ligen en dat hy belouft is hy oock
 marckter te doen, so hy selue seit door
 ysaiam 16 myn hant omarckter ofte
 rlyen ge worden dat ick mit verlossi
 en ran, oft en is In mij geen marck

om te helpen / Gij sult verstaen dat
Godt niet alleen door v smyken en
brennen v sonden vlt weicht / Mer door
hem seluen / Nochtans en wil hij der
niet vergruen / En sy dat wy op syn
genaden begreud ende betrouwden
Want dauidt seit / Roept mij en Jnde
dare der tribulatin / Jck sal v verlos:
sen / want gy sult mij dare mude
ren / want hij in mij betrouw heeft
so sal ick hem verlossen / want gy mij
geboden hebt / so heb ick v alle v sult
vergruen / Math. v. dare om sy nre
salig die hongren en dorsten na die
rechtveridicheit / want sy sult ver:
sant vouden / Aldus en selt gy op
v selfe vermorgen niet stary noch
verlaken / noch v verheffen / wat gy
niet dan aride en stoffen syt / Mer
die hem verblift / verblift die he Jnde
heer / want alle ons vermorge
is wt godt alleen / sonder vande
grate en hulpe van niet en goet ge
dachte en romen ghebben / noch

hope noch geloue, noch oock betrouwen
 ende toe verlaet op hem, hy moet
 ons al geuen en Justorcken, Want
 hy allen In ons veruict den goede
 wille vnd het volbrungen, op dat
 hem niet en verheffe alle vlt
 mer hem veruicten, en segt mit al:
 In vbt veruicten Godts, Niet ons.
 heren mit ons, mer vnde heilighen
 name geest geloue, daer om bidt
 altyt en segt mit manasse Ic heb
 gesondicht In v mijn godt houen
 dat gotal dat sants der sijn, mijn
 sonden sijn vanden mich fuldicht, Ick
 heb v grunscap veruictet tegen mij,
 daer om kuge vnde den kinnen mijn
 herten biddende tot vnde goetheit
 heere en Ic bekenne mij scult, bid.
 Dende vnde genaden, en wile my
 niet veruicten, in mijn boesheit
 mer na die vnde mich fuldicht, vnde
 genaden suldi mij en salige sondaer
 salich marcken, Om v selfe velle
 mycht v ooren tot ons en verhoort
 ons oet mardich gebet, dat wy mit

Wat en soeken In onse g'wiltichz, wie
in v grote ontfem heilichheit, die
mensche is alleen salich In god
gien sonde toe en wint, Want
wilde god die heilichheit wedergeunde
wie mochte dat verdragen, danelijc
Baru. 7. Oeck moct gij wt ganste
herten vergewen al dat v broed'heyt
v misdaren heft, for dat het oete
gesicht is, Gelyck ons ruyt gebort
psal. xxxi. vergift in v sal vergewen
worden, psal. xxxix. Want and'ic sout
gij dat godlyche gebet tegen v selu
spuften, tot uwer verdouwenisse
siggende. Luc. vij. heere vergeft ons
onse schulden, also wy vergewen onse
schuldenaren, daer om I. bouen al
naer s'w'elike er. gij van God gena
de waverffen moeste, dat gij niet
verspont uwen broeder alle hart en
vint, arste doet bedroef, inde alle
salichheit, tot uwer s'ick verjagen
de. lute xi. want die heyl' god
in ons naasten is die verbullinge
des wels, Ende die seyt dat hy

God lief heeft in synen barmhertichheit
 In is een bynaar, want nu in
 godt den vader grote barmhertichheit
 is / in onze bloedige verlossinghe
 in al valt of stuyfscelt den sondar
 nochtand onderhout hem die soer
 In syn Sant / gelyck den uytghever
 digen op dat hy hem inder ewichheit
 myt en quytse / in want myt om
 die uytgheverdighe Inb n. en befor:
 myt om die sondaren salich
 k maken rustus Jesus, die son
 myt is geworden / in heeft
 die barmherticheit doet voor ons gestoren
 so verest wil gemaect, danct ende
 loeft hem van syner barmhertichheit
 die gebenedijt is inder ewichheit

Amen

Gebet

O alder barmhertichheit hoe gij hebt da
 uidt verrouwen den ende gisalt mit uwe
 heyligen vlye / doen hy die scharpheit hoe
 die / ende van syner bloedigen draecht was
 so hebt gij hem die een scharpheid was

tot omme Coninclyken propheete ge
salft. Also hebt gy oock gesalft Iesum:
Die van Dauidt is geyme nader vlesse
Die gy hebt op hem gestort mit geest en
hebt hem gesonden om tydinge te bringe
den arme / en om den bedroefden vā harte
te troosten en te gheste / en om verlossinge te
prediken den geuen die gevangen lagen
en den blinden sijnde te enaerthen / vnde
die mit oetmoedige harten allen vā uwer
genaden hare salicheit soeken / die heft gy
tydinge gebrocht vā een onvergankelike
keerde / dat is vā uwer heilicheit die is sijn
en vā dat onvergankelike heil goet dat wy oock
sulle in ewige leuen. Wy bidde v oetmo
delike gūdige herte / salft ons mit olyue
uwer godlyker gracie / sijn ons in uwer
godlyke geest / coopt ob met v godlyker heilicheit
te hulpe / en sijn ons met uwer ziele
arme / op dz onse viande aen ons nē
winnen / en dat die bosen ons nē en sijn
necant oock v bāgherlicheit in uwer
ont. Mer gont ons het verbondt dat
gy mit ons gemaect hebt. Amen

O mijn godt mijn heere wij

zick mijn die zeer sonder is, begreep
 v te behygen hant selfs riantlyng. So
 en wort ick myt, hoe dat ick v dan byst
 noem sal, Want segge ick tot v mijn
 heere, so gy doch, warachtlyck sijt een
 heere alder ewateuwe, want waer gebode
 In den hemel en aride. Hoe dree ick v
 dan mijne heere noemen, Ick arm on:
 gehoersame, snode ewateuwe die doe
 duse wils wt uwen dienst ben gegae
 tot den dienst des dijnits, heet ick v da
 een vader te zyn, So gy ons gebeten en
 bevolen hebt, so verstant hant mijn
 arm besmette constent, Want ick
 besem ende behy voor v vaderlycke
 presentie, dat ick van mijn seyntse
 Jonge dage tot deser uwer toe myt ge:
 darn en hebbe gehyft een goet seynt
 sculdre is te doen, Ick besem dat ick
 my seyntse dree van v genadelike ont
 fangen hebbe, dat ick mij byt my en
 mijn ziele, mijn linn verstant, en
 allet te gem, dat ick hebbe, Dree ick
 ick omthelike in vrede landen

metten verlowen zow misbunget en tot
dwinste des bosen geests / qualifien en
omitteliken verkeren hebbe / heet ick v
een harder / so verovidel ick mijn seluen
hou vbel dat gy sijt een getrou Harder
Dw daz syn ziele geset heft voer sy
spragen / So bin ick dat dwalende sprac
gen dwelick v stemme nocht en heeft
villen horen / Sal ick v dan mijn godt
herten als gy warachteliken zyt / end
geen ander godt / dan gy alle - So
marck ick mijn vbel spraken / dat ick
Dw een dwalende verkeret den
swaumen te gescreuen hebbe / Dw
Welck ick dierwils meer ontfen en
voer ogen gehad hebbe / dan v mijn
heer mijn godt / dw daz nochtas sijt
mijn alder moegenst hochste heer
en godthijer vader / mijn getroude
harder / bescreuen / en mijn ringhe
verlosser **O** my heer mijn Godt
ick hebbe mijn seluen mit minich
fuldige sonden onwaardich gemact

uwen heyligen naem velt hi spreken. Ick
 en ben niet waardich dat ick uwe alre
 heylighsten naem mit mynen sondigen
 mont noem sal. Maer o lieue heer
 ick aen sonder begreep vā v getroeft
 te worden, door v grondelose barmhertich-
 heyt. Want v genade gant te boue
 alle uwe wercken die daer ontvellinge
 zyn. O heer allot heere dat in
 alijn is, soude billikel tot uwe dienst
 gebruykt worden, mijn lyff soude uwe
 kempel zyn. Mer o lieue ick belyde
 ende bekenne dat ick den seluen kempel,
 dat is mijn ghehele lichamen, die
 wils ontrent en ontvondt hebbe, dwelich
 ick een en suuer gehouden soude hebbe
 ende onderdanich gemaect, om te
 volbringen uwen godlycke geboden -
^{daer} Maer bouen so lieue heer bekenne ick
 dat ick mijn lyff en alle mijn sinne
 gebruykt hebbe tot mijn selfs verdelich-
 ende gennichende ende die dijn lo-
 zardt ende des werlts gennichende ge-
 volght hebbe. Ick hebbe mijn ziele die
 na dat aenschyn gods gebreke is mit

menich u handen sonden besmet en
uwe heylige gelyckenisse wtgeschreyt

Oefe zonde is mijn verstant alken
gebruysit hebben om te volbruyghen
uwen godtlycken wille, ende geboden,
mer is hebbe mijn verstant hand en
sinne dierwils berouwen en menich
welen sonden te doen, Mynen wille
zonde alken v. als dat opperste goet be-
geuen, ende alle dingen ont waent
wille versnaden, Der hebbe is mijn
wille ende de werlt genoecht mer
gevolcht en my heet veru va v geferd

Mijn gedachten zonde hebben berouwen
geveest met danc behoudende wel-
dadig, In gy mijn arme sondige men-
sche, bewest hebt ende noch dagelijc
bewijvende zyt, Ende want gy doer
v godtlycke genaden mijn harte sijn
berouwen hebt, om mijn sonden te be-
scemmen en te berlagen, ende mijn
leuen te behouwen, so heb is dierwils
mijn gedachten misbruysit ende be-
rouwen met vorelden sonden, die is
gedaen hebbe en In te rouwen sonda my

gemocht ghedat en gesocht. **Ales.**
 Dat ick niet goets aen mijn en bevij:
 de aen lyff noch aen ziele, die ziele
 bevollet syn mit quade wille ende
 begierden, Mer gy mijn heer mijn:
 godt sijn barmhertich ende hebt ge:
 made lussen ende verduld lussen mijn
 betringhe gewacht, ende en hebt mijn
 vermoet in mijn sonden, mer genade:
 lussen gecroepen dat ick weder sijn souden
 tot uwer genaden ende myn leuen bete:
 wen mit penitencien

Maer ick hebbe v goddlyke gebode ouer
 getuden, als een quadt ongetrouw sijnicht
 mit quade gedachten en begierden, en
 die welc roufent gegruet mit woerden
 en verstellen, Ende ick hebbe gedaen
 dat mijn verboden is gecroeft, ende
 gelaten en versuijnt dwelike mijn ge:
 boden is gecroeft, also dat ick ander
 menschen die welc quadt exempel
 geyuen hebbe.

In mijn herten dinc ick en tegenpoet dat
 gy mijn heer toe gesonden hebt tot
 salichheit mynder ziele, heb ick onghet:

soem geveest. Ende menich goet. In
geuen uwer godtlyker gracie, hebbe ick
veracht ende versuijnt. Also dat alle
mijn veruusen mit anders dan pure sonde
en zyn, als ick selst bekennende ende hied.
moet naer v wyl veridich oordel

Des ick dan spreke vader ons die dave
hijst in die hemelen gheyligt wort uwer
naem. So mach ick wel seggen **O** he
melische vader ende mogende heer godt
hoe qualifien wort uwer heylige naem,
in mijn gheyligt want ick uwer ten
pel mijn lyff en ziele mit veel sonden
dagelike ontveer

Ende wanneer ick nu bidde toecomend
moet ons v yste. So mach ick wel seggen
O heer hoe veer is v yste van mijn
want alle mijn sinnen tot sonden he
menicht zyn, te werken, tot houwden, tot
gewenheit, onreynheit en tot alreken
sonden die noch dagelike in mijn eygenen

Als ick dan voert an bidde uwer wille
gheerde als inden hemel ende inder aerd
So volge ick mijn eygenen wille, also

Jee dat ick altyt verdriftavnde ben mit
 godthysen wille ende Gaet den gemen
 die mijnen wille witzam zyn

Ende als ick nu bidde gheeft ons hude
 ons dagelic broot / dat welick broot zyn
 v godthysen warden die ick durt wils
 mit groten verdurt ontberidelysten ont:
 fangen ende gehoert hebbe

Oefte en weet ick mit hoe dat ick
 begreep dier quytsteldinge vā mijnen
 sonden ende misdaden / want die twif:
 de tot mijnen narsten so cleyn ende
 roudt is / als dat ick wel seggen mach
 dat ick die schuld naar ben daz jut vā:
 ghe af stant gesaen / die daz quyt
 steldinge geuegen heft van tien duyst
 ponden / ende ick en wil mijnen narste
 man welick hondert penningen quytstaen

O heere ick begreep oefte dat gy mij
 mit en kent In beweginge / Mer o kach
 ick ben soefte durtwils een onsaen van
 vrede boke bewegingen / die welick ick
 soefte om te sundigen

Oefte begreep ick verlost te warden vā
 allen quaden / ende ick stan dagelic na:

quart te doen / Daar om vrees ik mij
ende ontfer mij / Wanneer ik haete
van dat sact. Dat ophen sijn geballe
ende vordort is van gebroef der voeg
teghen: By dit sact bescreuen ik mijn
vragen haete daar dat wort godde. Dit
wyle. Inne geballen is / mijn herten maeg
my opwaeschen noch oprommen so hardt
is mijn haete van quade gedente der
souden.

O mijn heer mijn godt / mijn sonde
zyn meer dan ik verpesselen ofte ge:
drenken maeg. Want alle mijn herten
vol souden. Nochtans wil ik mit mij
tweestuewen mit ik wil mijn verla:
ken op v grote barmherticheit / die dan
minder is dan alle mijn souden ende
boesheyden. Want gy seker geprosey
heet door den prophete dat gy mit be:
grunde en sijn den doot des sondaers
mit dat hij leuen ind bescreuen hem tot v

Daer om rouw ik arm bedroefde sondaer
tot v mijnen vingen twee gelijck een
sien amische totten alder besien mit
derge amische ende als een doest
amische totten fonteyne des vingen

leuens Ende als een le droeft mi:
 sijn tot die vuerghden van allen inghe
 ende heyligen Ende als een vban//
 delare tothen vder die vbarheit/ Des
 vrenn gevangen tot vrenn misded vze:
 loffer/ als een misdadigen tot vrenn
 barmhertigen recht/ Ende vte sith
 alle mijn betrouwen alken In v O
 almarthige ende genadelycke godt
 mijn sterper mijn verlosser ende salig
 maeker/ Verleent mijn doe v onge
 meke gode barmherticheit een vast
 gelou/ hope/ ende betrouwen/ op dat
 vte doe die verdruyft ende luttew
 doot ghyt mach veruigen vergiffe:
 misse va allen mynen zonden/ Dat
 vte myt een en troyske so spure vte
 amert/ Dat is waerachtig ende
 gewis zoofte

Hier nae volcht vant cruyse
 Ierusti goet vwillich opterenne
 Ist dat yemant nau my comen wils
 die vrisaerke heyn selue en mine 37
 cruyse

7
Een seer sterke en troestelycke lee-
ving vanden Cruyce / hoe dattet luttel
minnaen sijn des cruys Christi: dattu
nochtans den Conuulsijsen vore is
totken veygen leuen / Ende hoer my
Godt louen sal In alle tribulacyn

Jesús heft nu veel minnaen sijn he-
meeste wyse / nu luttel dragers sijn
cruys. Hy heft veel begredens der
consolacyn / nu luttel der tribulacyn
hy vyndt veel gesellen des tafels / nu
luttel der abstinentien / Sy begieren
alle mit hem te verbyden / nu luttel
willen om hem yt lyden / vele volgen
hem tot der besinghe des broots nu
luttel tot dat drincken des sulcs der
passien / vele vren sijn miraculen nu
luttel volgen de scande des cruys / vele
minnen Jesum also lange als daer geen
lygenspoort en gesmit / vele loue vnde ge-
benedyden hem also lange als sy troest
van hem geuolen / Mer yt dat Jesus
hem verbergt en der een luttel byt
verlaet / si vallen in slagen / of In alle

groot mistrochtyt / Mer die Jesum be-
 minnen om Jesum / Ende myt om vri-
 gen troest haren stoffe / sy gebreke die ge-
 in alle tubalaten ende benaucht
 des harten als juden mispen troest
 Ende al en wilde / hij minner meer troest
 geve / sy zonden hem nochtant altyt bo-
 ven / ende hem altyt willen dancken

Och hoe verbevermat die saure luf-
 de Jesu / ongeminget van eenig vygen
 profyt oft lufde / Moeten sy myt alle
 ghetringen geseyt zyn / die altyt troest
 soeken / Syn zij niet meer te roepen meer
 minnen te zyne haren selfs dan christi
 Die altyt haren harte off winninge dijn
 Waer woort die sulste gevonden / Die
 God die en wil om niet gelden moet
 gemant gevonden so geestelike die va-
 tal gebloet sy / Want ver sal vynden
 een gevaarigen armen van geest
 ende bloet van allen creature / Dijn
 pijn is van vru en vanden vriste
 eynde / al gawe een mensche al syn
 substantie oft rijkdom heten is noch
 huyt / Ende al dede hij grote pen-
 nance

kenne het is noch seer klein Ende all
want so dat hij alle sinnen begreep hij
is noch verrewen En al hadde hij groe-
te dwicht ende vtrmate veruue de
votie / noch gebuerft hem vvelc Te
vorten en sachte In hem alder moet
sachterste is Mat 15 dat. Dat hij
alle sacrefien gelaken hebbende he sellen
laten / en gheue wt hem sellen gae-
ende myt en behoude van syn eygen
liefde Ende nau dat hij al gedaen
sal hebben dat hij seint behooren gedaen
te wesen dat hij hem noch geuoelt niet
gedaen te hebben / dat hij niet groot
en acht het hem dwelste zonde moege
groot geuolent wesen / mer dat hij Indre
warcheyt wisspreekt / en oordeelt / dat hij
en omitt duuare is so die warcheyt
Maer dat gij gedaen sult hebben / alle die
sacrefien die v geboden sijn / so segt wy
sijn omitt duuare / Dan sal hij
warcheyt aem ende nauet vā geuolent-
gen sijn en segge mitten propheet. Want
niet ben vint en aem / Noch tanc en is
niemāt vofur / niemāt veyer / niemāt
marchige dan dese / die hem sellen en

alle dinge laten com, vnder hem setten
in alre vnderst.

Dese spracse seynt veel mynste
seer hart te wesen, verlossen v seluy
meent v reure op, vnder volcht Jhesum
nae; Mer het sal veel harder woorden
hooren dat lause woort Gaet va mij gy
vermalde die om dat veuige vire want
du no gawen hooren en navolgen dat
woort des reuren, en sullen da myt
veesen van dat quaet gehoer der eerbi:
ge verdoemnisse / dit teeken des reure
sal inden hemel syn, als du heren sal
comen om te oordelen, alle die die na:
reure des reuren du hem reure gelijck
formet gemaect hebben, In dat leue
sullen dan totten wylke reure gaw
mit een groot betrouwen, wat veruist
gy dan dat reure op te reure, door
dwelste myn gaw tot dat leuen

In het reure is de salicheyt, In het
reure is die vberch, In reure is die be
screminge van vianden, In reure is
die justitunge van die oppre seche:
heyt, In reure is die vromicheyt der
zulen, In reure is die blyscap des
gheste, In reure is die oppre dwercht

Int euvre is die volmartheyt des heylighen
1
Daer is die geen salicheyt die ziele noch
hoop des ewigen leuens dan in dat euvre
Meemat dan v euvre op die volghet Iesu nu
die gij sult gaen in ewige leuen. Hy
is voorigaen dragende selue dat euvre
Ende hy is om v gestoruen tot dat euvre
op dat gij oock v euvre dragen soude. En
begriep te steruen in euvre want sijn gij
in die gestorue. Gij sult oock tragen met die
leuen. Ende sijn gij in die gesel der pyne
gij sullet oock wesen der glorie.

Siet het fact al in dat euvre. End is al
gelegen in dat steruen. Ende daer is die
geuen anderen werch tot dat leuen ende tot
warantige iustidige vrede. dan in die
werch des heylighen euvres die dagelike
versterking. Wandelt al daer gij wilt
socht al dat gij wilt die gij en sult geen
hogeren werch vanden leuen noch gesetien
die werch leunden. dan den werch des heylighen
euvres. Besiet alle zachten van
uoren velle die giet dinsten. End gien
sult andere met vanden dan dat gij altyt
wat moet hyden oft gewillig oft ongewillig.
wiltig. End se sult gij altyt dat euvre vreden

Want of gy sult pyne gevoelen In dat
 liden of In der ziele tribulati- den
 gheest verdragen. So wylen sult gy vā
 gods gelaten zyn. Althint sult gy vā
 uwer naasten geoffent zyn. en dat meer
 is gy sult dit wild v seluen zwaar zyn
 Ende nochtant en sult gy mit goet
 in uwer oft zolue mogen verlop oft
 verlicht zyn. mer sult dat moeten ver-
 dragen also lang als godt willen sal
 Want GOD wilt dat gy leet liden tribu-
 lati- sonder consolati- op dat gy v hem
 seluen gheest ghevel onderworpt. ende
 der der tribulati- oetmoedigher ghe-
 maect wordet. Niemant en gevoelt so
 hartelick de passie Christi. als de gem- der
 gebuert is gelycke sarsien te liden
Dat cūic dan is altyt bewet en het
 der waer v an alle zyden. waar ghy
 loept. gy en moget niet ontoluen. Wat
 waar gy gact. gy draecht v seluen niet
 v en gy sult v seluen altyt vynde
 keert v bouen. siet v behouden. siet v
 buyten. siet v binnen. ende in alle dese
 sarsien sult gy dat cūic vynde. En
 waar gy syt. het is niet dat gy patien:

tus zift wilt gy Inwendige vrede hebben
en dat ewige roem verworuen

Ist dat gy dat euin garu draecht/
het sal v dragen, en sal v lyden tot
dat bigerde eynde / te weten, dat
dat eynde voort des lydens, al ist dat
huz myt wesen en sal Ist dat gy dat
ougewillich huz draecht, gy maect v
seluen eenen last, en bezwaert so veel
te meer v seluen ende nochtans moe-
ket gy verdragen, Ist dat gy een
euin verwoept gy sult sonder twifel
en ander vynden en by auenturen
en zwaarder, Meynt gy te ontgaen
dat geen schiffelyck mensche heft moeg
erby gaen, Ouyt vanden heyligen
heft in die werlt geveest zonder euin
ende tribulati, Want oec onse heer
Iesus en heft myt een vru gredert son:
die droefheit synder passien alghelan:
ge als sij in die werlt liefde

Det oec moer sryt hy dat Christus lide
zoude ende vanden doden veruisen ende
so in zyn iysel gaen / hoe soecht gy een
anderen roet dan desen Coninc luffe
roet des heyligen cruys / al dat lout
Christi heft een euin geveest ende

machelic Ende socht gy een rust- en
 blyscap / gy doelt gy dattet socht gy yt
 ander Dan tribulaten h. In dier wat
 alle die schickelick houen / is vol rati:
 vnsiden ende dinc gesigelt mit ruir

Ende gor wman Inper Anden geest
 In profuer sal hebben / hor hij durt:
 Wilt zebarder ruiren vinderen sal.
 Want wt die linder wort so vnde h
 meer vermerd dat die pyn syub
 halmschap

Dese doctamb so in richfuldeler
 g'quelt en is mit sonder verlichtinge
 der consolaten / Want hij geveit dat
 vanden verdragen zyub ruir die vuerst
 hem vermerd wort Want alle hi ge
 gewillik gelicht dare onder woert / alle
 die last der tribulaten wordet veran:
 dit in een betrouwen der godlyfer
 consolaten / Ende gor dattet vlysch
 meer versterken wort door afflicte oft
 quellinge / hor die geest vromer wort
 dar in wonderge gratie / Ende wort
 alwint so vertroost door die afflicte
 der tribulaten / en des hynspoets /
 ouer mit die linder vande gelyckfor:
 micheyt des ruir chust / dat hij

niet en zonde willen zijn sonder droef-
huyt ende tribulacie / Want hy gelouft dat
hy gods so veel te armen minne is / For
hy merder en zwaarder savstion om
zynent volle dragen mach / Dat en is
der nacht des menschen en mer hit
is der grane ghyft / Der soe veel bezma
ende werlt in dat brooske vlyfse so
dattet door der vuerheit des ghyft
dat ardent ende kintindt dwelt
het natuurlyste altyt groouet ende
stouwet

Het en is niet menscheleken dat cuin-
te drage dat cuin hemmen / dat luffe
rastion / en dat den dinst onderwoep
der vuerstouwe gaem soffiruegden
en versmaetheden verdragen te selue
te versmaden ende begun versmaet
te worden / verdragen alle luyt spout
niet staden en geen voerspoet in dese
werlt begun / dinstet gy v selue
gy en sulr sulre niet wt v selue vze
mogen / marc ist dat gy inden heren
betrouwet / stichtent voor v geyent
vanden hemel / en der werlt en dat

bloefte sullen uwe haren scapen onderwor-
 pen sijn. En gy en sult oec de diuine
 uwen vrant niet vreesen / zyt gi mit
 geloue gewapent ende getruwt mit
 cruice christi

Shelt v dan als een goet en getrouwe
 Swaer christi / om malyck te dragh
 dat cruice uwe haren / om v wt lief:
 de geuist / Veruyt v om te verdra:
 gen veel ijerenspoel in menich:
 hande straden / In dit statuyck leue
 want so sal gy mit v sijn / want ghy
 wesen sult / ende so sult gy so war:
 lyck vynden / want gy sult / het moet
 so sijn / dat en is geen zand die om
 die tribulacie der quaden / en die
 droeffent te outgahn / dan dat gy die
 lydet / Dincst by verlijden die kint
 des heren / heert gy sijn vint te wach
 en dreel mit hem te hebben. Beveelt
 gode die consolacie / dat hy mit sulst
 doe soe hit hem lief geluist. Maer
 gy shelt v om tribulacien te verdra:
 die en wint die te wesen soe groe
 consolacie / want daer sijn ge. want:

Dage lydingen van desze lyt/ om der
kercken ende gloorie te vreden/ al
moest gy over die in alle alken ver:
dragen

Als gy daer toe groemen zyt dat v
de tribulatie soet is/ ende wel smart
om christus wille/ Het sijn dan dat
het wel niet v gart/ want gy hebt
dat paradijs gevonden op de aarde/ Al
so lange als lyden v zwaar is/ ende
dat soet te srommen/ so lange sult
gy qualick varen/ in dat vlychten
der tribulatie sal v alle sijn volgen
Ist dat gy v sult daer toe/ daer gy be
hoort v besen/ dat is om te lyden/ in
te srommen het sal haestelick sijn zy
ende gy sult vrede vinden/ Al waer
gy over yetogen sijn der drey sijn
niet paulus/ gy en zyt daer om niet
sijn dat gy geen hegen sijn lyde sult
Ist sijn jesus sal hem tonen soe grote
painsen hy sal moete lyden om myn
naem

Liden dan blyft v ist dat v besaen
Iesus v beninne ende vwe:
lyt hem te drommen

Ois of gy werdich vancet yet te
 lyden om de marie in Jezu / hoe groot is
 ghem foud v blin / hoe groot een ver:
 huinging zoud dat wesen / allen den
 heyligen gods / en hoe groote een grach:
 heyt van uwen naefen / Want sy
 pynen al die patientie / al is datte dafte
 luttel lyden willen / Sy hegoude mit
 vergh / gacme een luttel te lyden om
 Christus / angescien datte vrel zijn die
 swaardie sacrefien lyden / om die werelt
Weet dat sifer dat gy moet lyden een
 sreuende leuen / inde hoe een ygelust he
 seluen meer sterft / hoe hy gode meer be:
 gint te leuen / niemant es bequame
 om die hemelste sacrefien te begripen /
 en sy dat hy hem onderwoepen heeft
 om hegenspoet te lyden en te verdrage
 om Christus willen / Niet en is gode so
 angemat / mit en is saliger in dese werlt
 dan gacme lyden om den velle Christi
Ende al moete gy sinen gy behoude meer
 te begeren om Christus te lyde hegenspoet
 da vermaert te worden mit velle roufa:
 laten / Want gy sout Christo gelyker:
 wesen en gelyformiger alle zij heiligen

Want ons verdruyft ende droefheit
geyt van onsen start en is niet gelegen
in veel sochtigheden ende consolaten, mer
meer in verdragen van groet zwarhede
ende tribulaten, Want hadde daer niet
bete end profiteliker gebruyt der salichz
der menschen, dan lyden, Custus hadde
dat voorbar getoont mit vboerden ende
vermpelen, Want hij vermaent open
barlych de discipulen der he na volgen
en allen den gemey der hem bygeren na
te volgen, tot dat verdragen vande euin
en seit Ist dat ic want naer mijn comen
awelt, dat hij hem seluen verlofhem en
sijn euin op wien en volge mij naer,
Mae dat dan alle scariften door gelosen en
ondersocht zijn, so se dan dit, die vynde
licke conclusie en slot, Dat wij door
veel tribulaten moete gaen tot wysse godde
Dar omme loeft godt loue in de tribu:
laken, die gy hiet lyden ende zijt en maect
van nootscapen een ducht op dat uwen
loon vermindert worde, en de pijn der
sonden vermindert, Walt gy niet mit
wien tegen god die geselt ende proeft
dat en betrouwe niet, mer hiedt hem

Wilt dat gy in quaetgheden is en span-

Behydt dan den heere / dat hy goet
 is in zyn gauwen / behydt oock dz hy werft:
 vavindich is in zyn ^{uwe} slagen / Syn goet is
 heft v gorden verliert sonde uwe ver:
 diensten / wie wat heft v hooffte ver:
 dient. anders dan slagen Dicht hem
 dan inder gevallen zynde. In v gebet

Nuwe godt / wie en hebbe anders niet
 verdient tot mij seluen / daer hyde
 in gegheft te sinne / en is en bin niet wie
 die van v te ontfangen / ja oock den
 alderminste troest / want in vrel saerste
 hebbe wie v verholgen / Weest daer in alle
 gebenedydt dave gy mijn in quet ende
 benant / Ist te luttel doet dani inder toe
 get is al luttel naer dat wie verdient hebbe
 dat my quellinge v loff si en v glorie
 want wie moet my aldus gloriere en
 beuene in dat euen myne heere / o
 sin ihristi / dat mijn droeffteyt gedien
 ende macht hebbe so verle alst v belijft
 veruult v loff in mij / want wie vert
 dat gy niet onrecht verdelijft doen en
 moget / Ist begun dat uwen wille in
 v opperste goet beghagen in my volcomen

si / totfuden vynde. **Ic heb** die blyscappen ge-
sicht wat rompt gij tot mij sonde **Jesus**
mijn salighmaker. **Ich** en wil niet dz
gij in mij rompt / ken sij dat het **Jesus** segge
Die droefheit is en sal mij soete wor-
sen / dan gij om **Jesus** wille. Die woldt
al beminnen mijn quelt / want daer
dat cinn is / daer is die salighheit -
En onder die blyscap sijn die droefheit
bedroef / ende dat lachen bedruifheit
wilt. Want een wybman sal nau-
welijst heymelijst lachen / want ver-
sunde die toeromrende quade / bemin-
het hij hoe farshtelike de blide savste
orgaen. Veel meer moet v bezwaren
de sult des misdact dan vinge pijn.
Die v aringedarm wort
Ende al blyft dat v loeb raanft die
groot moet v rochtant gewet wesen
om al te verdragen. Daer om sijn
heere niet sal v zonden garen verdragen
Doe v gram / ende al dat gredien
moet sijn / om mijn ewig salighheit
Want het is velt bette ende lichte
en gquelt hi sijn met die dwerfde;

herten / ende wtverreuen / dan sijn
 nauwacht / mitten quaden gepincht
 te wesen mitten vlogen dier

Woeest dan een straf wylke in v
 vygen salte op dat v god vergouwe alle
 uwe misdaden / want gy syt gods
 waakert overte alle gy soudenst

Dare omme onderwoep v oet
 moedelycken zynder roerghen
 op dat gy vergiffnisse in saligheit
 verweuen moget / want die sa:
 licheyt vanden wylt vanden v
 vanden heren / ende hy is hare beser:
 mer in die tyt der tribulaten / die
 heren castyt die hy binnin en geselt
 alle sijn dat hy ontfangit . prom:
 iij. hebw: viij: Apocalip: iij: i

Die Verlocen

Ik katiunge mensche van alle hul:
zo gelaten Die hemel en aarde verstoort
hebbe, want ick sal ick gavn, verwarct
sal ick mijn seuen tot wijen sal ic vlych:
ken, vrie sal mijn onfarme **Len-**
hemel en dreef ick mijn ogen myt op
slaan, want ick hem zwaarlyck geson:
Dicht hebbe Juder aerden en vynde
ick onse gven tot vlycht. Want ick
heb haer onse zeer hunderlyck geveest
Wat sal ick daer om gavn doen, sal ic:
hure om al het veltwyselen dat si bre:
w van mij, Die heere godt is barm:
hertich mijn salichmaker, godt is alre
mijn tot vlychte, hy en sal syn hant
wercke myt versnaden, ende zy belet
myt verdoopen, daer ome o genadige
heere om ick zeer droevich en we:
wende tot v. want gy allen mijn
hope ende tot vlycht zyt, **Wat sal** ick
voer v seggen, want ick mijn egeen
myt op slaan en dreef, Ick sal wt sticht
droefflycke woorden, ende v genade
aenroepen ende segge.

O godt weest myns genadich
 nuw uwer groetrom fardichheit vnt

O hrew die dar wort in v' lichte
 dar mi mant for rennen en marc
 hrew die dar verbergen sijn en mit
 lichteameliken ogen mit gusien / Noth
 mit gescrepen verstant begrepe / noch
 mit mischelike ofte engelike tonge
 wtgesprosen en marc veriden

Mijn Godt v' soeke ic. die darz onbe
 gupelyck sijn / v' roep ic. an. die darz
 onwtspuwelyck zyn / Wat dat gy sijn
 die darz in alle plaatsen sijn / Jck wirt
 dat gy sijn dat oppreke dincke / Jst dat
 gy anders een dincke zyn. Ende niet
 kint een sardie van allen dinghen
 Jst dat gy nochtand die sardie zyn
 Jck en vinder geen nuw / hou dat
 ick v' onwtspuwelycke mogentheit
 noemen sal / Inogen / God / sal ick
 seggen / die darz sijn so wat darz in v'
 18 / gy sijn v' siels wyssheit / goetheit
 marht ende oppreke salicheit / want

In Verlaten

gy barmhertich zyt / wat syt gy dan
andere dan die barmhertichheit selue
Wat ben ic andere dan die allende selue

Dare om siet o myn godt die die
barmhertichheit selue zyt / en wie die
die allende selue vor v ben / Wat sult
gy mi doen / die die barmhertichheit selue
zyt / **D**eser wie die v hamwicht ben /
moest gy wel van v nature garen / Wat
is v wicht alle allende vorste mmer
en die verlaten mensche te verlichten

Dare om o myn Godt voest mijn
genadich godt sig wie / die barmhertich
syt / neemt vech mijn allende ~~met~~
mijn allendige mensche verlichten
neemt vech mijn zonden want sy sy
mijn vech allende / wilt mij allende
te mensche verlichten / Toont mij v
verste offent in mij v cracht / die
ven dieph roept totten ander die dieph
die allenden / roept tot die dieph die
barmhertichheit / die dieph die sonde
tot die dieph die genaden / Grote is die
dieph die Genaden dan die dieph onse

allende / Daer omme o heere laet doch
 die diepste uwer genaden wtlopen in
 verschonden die diepste mijnder allende /
 Wilt mijns genadich wesen o heere god
 naer uwer grote ontfarmhertich ont-
 myt naer die ontfarmhertichz der
 menschen die zeer schijnen / Mer naer
 die uwer die zeer groot / onbegrijpelic
 ende sonder mart is / die alle gebroef
 der sondenke bouwen van gaven / want
 naer die grote barmhertich ont wilt mij
 doen / mit vdelste barmhertichz gi die
 werlt so lief gehad hebt / dat gy uwer
 enig en zoon voor hart joden doot
 yegruwen hebt wat mart dar uwer
 die genade vdesen / wat mart dar
 grote liefde wesen / wie sal moeg
 wan hopen om in sal mit vast die
 trouwen God v mensche geworden
 ende voor die menschen gecompt

Dar omme o heere godt / weest mijn
 genadich naer v grote barmhertich ont /
 darz dorz gy uwer enig en zoon joden

In declaratie opten

Doet vore ons gegruen hebt mit welcke
gy die sonden des werltts overgenomen
hebt mit welcken gy doer crijns alle
menschen verlicht hebt / mit welcke gy
doer cristen alle dat in hemel ende aerde
is vernieuwt hebt **O** heere godt was
mijn in v bloet / verlicht mijn doer syn
ontmordighent vernieuwt mij doer syn
verrijng. **W**eest mijnder genadich
o godt myt naer die reyne barmhertichz
want ghy reij is v barmhertichz als gy
die gebroden des heere verlicht. **M**er
groot is die als gy die sonden verrijft
ende dat gy die menschen doer v gena:
den bouy die hoerghent die aerden ver:
heft **E** aldus o heere naer die gro:
te barmhertichent verrijft mijn v na:
die op dat gy mij tot v maecht behou
en mijn sonden wdoen / ende doer v ge:
naden mijn wghverrijft in aerden
Onde nae v grote ontfermhert:
ichent, doet mijn ouercredige wt
Ontfermhertichent o heere is v ouer:
vloudichent uwer goddicheit / mit

Wilsien, gy die allindige mensche saest
 moedeliken aen sint / Mer die outfaem:
 heilighden zyn weesen ende voort
 Tanges uwer genaden

Maria magdalena is grommen voer
 uwer voeten o goede Jhu / heft die mit
 hare tranen gewaschen, en mit hore saere
 gedroecht / gy hebt hore die zonden verge:
 wy / en in vreden laten gae, Dit doet
 alken o hren v outfaem heilighyt

Petrus heft v versaget en v mit een
 eedt versworen / gy hebt hem arugefien
 ende gy begouf bitterlyste te swaere / gy
 hebt hem zyn sonden vergeuen en ge:
 maect een prince der apostelen

Die moedenaar arnt rumb is mit
 een woort salich geworden, Paulus in
 die sitte van zynre verwoelinge, van
 v groepen, is heft mit den heiligen
 ghep veruult / Dit zyn o hren v outfaem:
 heilighden, die hyn zonde my outwisen
 waer sachte dat wil die alle ver:
 tellen wilde, So verke als danc recht:
 vavidge menschen sijn, so verke zyn die
 v outfaem heilighden, Memant en.

— Die Declaratie ophien

Die mach hem kromm in hem seluen
laet alle wist vordige menschen romm
Die ophien arden ende inden hemel sy
wij sullen hare vragen in v hie wor:
Diez of sy dorz hare eygen cracht salich
gewoorden zyn Deesker sy sullen alle mit
en harte in mit romm moede antwoord

Rijet ons herre mit ons anre uwey
narm gijft Die uwey vorewar vgoethz
in v trouwe / Noch sy en hebben dat laet
myt Ingeuommy Dorz hare zewert ende
haren arm en hiep hare myt / Mei v
recht hant / uwey arm / ende dat licht wd
aenschynus want gy hadt wel behagen
an hare / dat is myt wt hare verdunsten /
myt wt hare vbersten / en syn sy salich
geworden / op dat niemant hem en soude
verheffen / Mei want het allen also besa:
gelyck vorz v is / Noch heft die propheet
clawde van v gesproken / hy heft my
salich gemaectit want hij mijn gewilt
heft Want gy dan zyt die selue Godt
byden welken geyn veranderinge en is
noch wisselinge der dinsten myn / ende
wij syn oock v crachten als ons vorz
vaders gewest zyn / Die daer wt die

quade begeherten geboren sijn sondige menschen
 sijn als wij, ende een is onse middelen:
 laze, tuschen godt ende den mensche
 cristus Jesus die daer blyft/inder ewig:
 Ware om en soet gy niet op ons v ontfang-
 samheitheden ghyt gy die gestort
 hebt op onse voorvaders, hebt gy ons
 vergeten of sijn wy allern sondarst oft
 en is christus onse niet voor ons lijden
 gestorven, ofte en sijn hy v niet meer
 ontfangheitheden

O onse heere Godt wie bidde en ver:
 man v/wilt wtdoen mijn boesheit
 nae die veelheit uwer ontfamheitheden:
 heden want welke ende sonder getal
 sijn uwer ontfamheitheden, alsoe ghy
 ontallike veel sondige menschen, tot v
 gelogen, ontfangen, en wchtvaardich ge-
 maect hebt, verweerdicht v/mij ontk
 alsoe te kerfen, te ontfangen, en doe v:
 genaden mij wchtvaardich te maectien
 Doe om doe die veelheit uwer
 ontfamheitheden, wilt mijn boesheit
 ovdoren, sijn niet mijn harte van alle
 boesheit ende overwinthent, **O**p dat het

Die Declaratie ophien

en wyn tafel mach worden / In welcke
Die vinger gods vriend mach Die wet
synder liefde mit welcke liefde gey
boosheit weeren en mach

Wasschet mijn wel vā mynder roes
Daet en seinnicht mij van mynder sonde

O Heer ick belydt vns hebt gy mijn
boosheit volgedaen / vnde noch andrewerf
so hebt gyse mijn croet gedaen / Dus sint
werff so hebt gy mij gewassen / En mynst
mij avonds om van mijn boosheid / Wat
ick weder om gey gwaeltichin gevalen
hebbe / Sult gy vinger sonder spaten by
vint g'vreesen getal Die Sinte petrus
vragende hoer die wels syner broeder
legen hem sondigen / vnde of hy hem
seuen maal zonde vergeuen / Antwoort
Die Ioh en seyge v myt seuen maal / mer
lotse venters avers seuen maal / mer die
vintloose getal voor een getal sonder eynde
sult gy te bouen gegaven worden vā misse
lyche genade en is godt myt vrede da
Die mynste

Sonder twyfel godt is een groot heren
 ende alle mensche die daveloest is en
 gansche idelheyt godt is allen goet
 mer alle mensche is boegvanchich /
 hebt gy myt belofte In wat dage so dat
 een sonder sucht voor zyn sonder dat
 gy syn boesheit myt en wilt godinse /
 Merket op myn arme sonder die dar
 dertwils suchende ben, overmits dat
 mijn avonden syn stinckende en vniel
 geworden van mynder dwaesheit / die
 roem en linge my te mave zere den
 gheelen dach gar in droeffelike hene
 in ben alle zere gestoken ende geslage in
 swaer van groter oerusten my is. **H**erren

O heere voor v is alle mijn begeren
 ende mijn suchen en is myt va v verbor
 den / mijn hart heeft / mij cracht heeft
 mijn verlaten ende dat licht mynder
 ogen en is myt by my / Ware om dan
 o heere en doot gy myt wt mij boesheit
 ende Ist dat gy die wtgodai hebt na den
 verlyg over ontfarunghe hede? wilt mij

Die Declaratie ophen

Doch anderwerff wascht vā mij boesheit
Ick en bin tot noch toe niet volcomen
gereynicht volmaect v' wuse, nūpē wuse
alle mijn sult / mēpēt wuse mij mis:
Dart vermerdt v' licht in mij / ont:
stekt mijn hart mit uwer liefden,
Dyft wt van mij alle vuse, want
volcomē liefde dyft die vuse wt / die
liefde des verlies, die liefde des vlerb,
die liefde, die ydelu glouen, en mijn
vygen liefde moet verre van mij gān

Anderwerff noch meer en meer wilt
mij doch wassen vā mijder boesheit dā
nide ick tegen mijn euen nachten ge:
sonderht hebbe, vnde van die sonder dā
ick mede tegen mijn godt gesonderht
hebbe. Wilt mij reinigen. En dat gy
niet alleen die sult vnde misdact me
vnde die oorspronke die sonden wilt wt
doen. **W**ascht mij hedd- ick mit dat
wahr uwer genaden, wahr van welcke
die dāz dinstet en sal iude uwerheit
niet doeken meer dat sel hem een son:
keim des wares werden dat in dat v
gehouen sprinst, Wascht mij mit

dat water mijnder tranen / wasset mij
 met dat water der heyliger scriften
 op dat ick mach grefuen worden onder
 dat volck / daer gy toe gesproken hebt
 gy sijt mi weyn om dedwardts wille
 dat ick tot v gesproken hebbe

4 Want ick bekene mij ouertredige
 ende mijn sonde es altoes voer mij

O her al ist sachte dat ick soude
 aenspreken uwer genaden ende uwer
 ontfaemghetgheden / met groet geloue
 tot v weyn / Niet als die pharisus die
 als een heyligh by gesen seluen hadt
 hij praele ende loofden hem seluen van
 versmaden syn enen naesten Maer als
 die publicaan die syn ogen niet en
 dochte ten hemel slaan / Want ick mij
 boosheit bekene / ende als ick mij sonde
 onwedersic so en dree ick mij ogen niet
 opslaan / Mer seggert moede lichte met
 den publicaan / heere weest mij arm
 sonder genadicheit / Want mijn garte
 dat siewent tussen hope ende vrees
 ende nu wt vrees mijnder sonden / So

Die declaratie opten

1
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Mijn Godt geeft myn dat ick in v
mach leuen want ick mijn boesheit be:
kenne. Ick coert her zwaar. hou ver
ende her aen dat mijn boesheit is. Ick
en houde die myt verholten. mer ick sit
die vor mijn ogen. op dat ick die mit
mijnen kanten oft waschen mach. Ick
sal kynd mijn. den geze mijn onge:
rechticheit beelden. want my sonde
mit verlaten ick hertrouwelike kynd v
gedaen hebbe. v altyt kynd mijn. wat
ick kynd v gesondicht hebbe. Maer
verweert kynd my want kynd my

In die d'w' my altyt k. schuldtigt voor v
 In myn rechtz zyt/ Want sy myn
 altyt vnde In allen plantken vnde
 doemt Ende so sterkgens mijn
 dat sy altyt voor myn ogen is sitten//
 de haer h'gens my op dat mijn gebet
 niet tot v en sal garen/ Ende v genade
 van my nemmy Ende In behynde:
 in dat sy niet tot mij soude rommy

Daer omme hou wt/ suchte vnde
 zorp wt aen v haerrechtz zyt/ Oh
 ghelyc gy myn geyuen hebt mijn:
 heesht te beswime vnde mijn sonden,
 te k. struyen, also wilt doch myn hrou:
 we vnde voldoen tot een goet eynde
 bringen Want alle gode gaur in alle
 volmarck gaur rompt van boue v:
 dedakende vanden vader des lichts

Men v alleē heb ic gesondicht en gēt:
 voer v gedaen. daer omme sult ghy
 recht bliuen In iiben woerden ende
 zyn gevonden alle gy gwordelt word
Alle ghy heb wt v allen gesondicht

De declaratie opten

Want gy mijn geboden hebt dat ick
om mijn wille / v selven lief / soude
hebben / ende dat ick die liefde der
creaturen tot v soude seusen / Mer ick
hadde mijn lief ghadt die creaturen /
Dan v om hare selfs wille / Wat is
sondigen anders dan te hangen in die
liefde der creaturen om hare selfs
wille / Wat is dat anders dan hagen
v te doen / die die creaturen lief heeft
om sijne selfs wille die maect daer
sijn godt off

Seeke ick hebbe v allen gesond ick
want ick die creaturen mijnen godt
gemact hebbe. Ick heb v vree vpen
allen v heb ick om ick gedaen / noch
ick en hebbe hagen geen creaturen ge
sondicht. It dat ick mijn vynde daer
jamm gestelt hebbe. Want mijn niet ge
boden en was dat ick enige creaturen
om hare selfs wille soude lief hebbe
Maect dat gy mijn geboden hadt
dat ick een engel om zyn selfs wille
soude lief hebben / ende ick dat ge

psalm misere mei

om zyn selfe wille lief hadde / sofer
 in soude tegen den rugel sondigen
 Mer want gy allen lief te hebben syt
 om woen wille / ende die swaerheit
 in v ende tot v / darz omme hebbe in
 allen tegen v gesondicht want ic die
 swaerheit lief ghadt hebbe om hare
 selfe wille

Mer wat ic hoer op arden ende ic
 heb quart tegen v gedaen / in en hebbe
 in myt gestampt tegen v te sondige
O heer hoe veel sonden heb ic tegen
 v gedaen die in vor die menschen mit
 en zonde-downen doen / In en woude oer
 mit dat menschen dat wisten / Maer
 in heb die menschen meer geuwest da
 v. Want in blint was ende blinck
 lief hadde / darz omme en heb ic v mit
 gesien noch aengemeret / In had alle
 vlesche lichte ogen / darz om hebbe in
 allen die menschen die darz vlob sy
 aengesien ende hare geuwest / Doer:
 want gy hebt alle myn sonden gesien
 ende getelt / darz om in ran in die in

Die Declaratie ophyn

verborgen noch v anseyghen in macher
milt v liden

Waer sal ick hem gaven vor mwe
grest ende waer sal ick hem vlijen ver
nemen v anseyghen / Wat sal ick doen / waer
waer sal ick mijn sweren / wien sal
ick vor mijn beswemer soeken / wien
sal ick anroepen dan v mijn god alle
Wier is also goet over is so guadich
over is so barmhertich die alle waer
kenen dove v goetheyt te bouwen gart
It is dat allen eygen den sonder te
ontfaemen ende te sparen

O hren Ick bescien dat ic v allen
gesondicht hebbe ende quaer vor v
godary / wilt myne ontfaemen end
v almogheyt in my opebarren
op dat gy overstaen niet blyden in
worden / want gy hebt geseyt Ick en
ben niet gromen / om die wistwaer
dige te roepen / mer die sonder te tot pe
my in tekenen : : ~

O hren wilt mij wistwaerdig
maetsen nae mwe worden / roept mij

omfaengt mij, geeft mij le. doe waerach
 he. verzucht die penitenten, daer om
 seddi v. laten leuian, daer om sijn gy
 ghesoren en begraen, want gy siet
 ghesproken, wanneer wt verzoekt worde
 vander ariden so wil wt al tot mijn
 troosten, Wilt gy nu gheest word by
 In uwe woorden, So kerke mij na
 v. ende naden wotke uwer rosplyser
 saluy sulken wy lopen, Eij ghet
 anderwerff geset Compt tot mij alle
 die arbeidende en beladen sijn ende
 wt sal v. verkoepen, Ont wt rom-
 ter v. beladen mit sonden, arbeidende
 dat ende magt in sijnen mijne ghet
 heere wilt mijn verhoeslyp dat gy
 ghegheerdicht mocht worden in v
 woorden ende veruommen als gy gve:
 die wort, want vut misse sijn
 hy en heft geen sulpe by gode, Eij
 heft geen verlaten O ghere wilt
 dese misse veruommen, wanneer
 gy als van hart gveidelt wort in
 wilt mijn mit ghere verlaten, geeft

Der Verlaten ophry

mijn genade in salusheit so syn sy be-
wonne.

Sij seggen dat gy mijn niet en sult ont-
faemen, ende van v aenschyn bezwor-
pen, ende mijn niet meer ontfange.

Also wordi geordelt van die mensche
die sijn hore oordelen, Mar gy die goet
in genaderheit sult wilt v mijndert ont-
faemen, in bezwint hare oordelen
toont in mij v barmherticheit laet
v goetheit in mij geproeyen wordy,
Mar siet mij en vanden vaten uwe
genaderheit op dat gy moest gewisbar
dicht wordy en uwe wordy end
verwinnd als gy geordelt wordt.

Die menschen oordelen v streng
ende wret te syn, bezwint hare or-
del, doe v goetheit ende sochticheit
op dat die menschen orde kren, die
sondare te ontfaemen, ende dat die
misdadige moeyen ontforsien wordt
tot penitentie sijn, in mij v goetheit
ende genade, amen.

psalm miskenen mij

Siect ic hē In onduchde gemact
en mij moeder hē rāij In fode of fage

O hōru en wēt dōch mij aris sijn
Din zwaerheit mynder sonde ende
op die vruchte en wilt niet misken
mij befont u sijnpe, wēt god aris
hij dat u ben gheoff der ariden, en
dat alle vliet is als hoij ont In
hoofheit ben uke gemact en In sonde
heft mij mijn moeder ontfangen, Ick
sijge mijn vlyfthelycke moeder
heft mij wt quade begreke ontfan-
gen, ende daer doe heb uke tot mij
getogen die vlyfthelycke sonde.

Daer wat is anders die vlyfthelycke
sonde dan en krouing ende die
vlyfthelycke der verke wēt vanderheit en
onofelheit des gheleij mensche, daer
om een mensche also ontfangen is
en geboren In sodanige sonde is ghe-
slijn ende rom. Want dat vlyfthely-
gheit altyt hegens den gheest, die wēt
is cranche die wille is sijn sijn, aldy

Die dinstarck gelyc

al die mensche brood ende die ydelheit
gelyck sijn vigen sinnen bedringhe hem
sijn fantasien verleyden hem doot die
wegen ende heeft vande stant sonder ende
die hem vant goet twyfel en tot dat
quart duren / Daz om dese ruffson
De is een woort van allen sonden / en
woortel van alle boesheit / alst dat sy
mer een sonde en is tot haar natuere
In allen menschen / nochtan door hare
riacht is sy alle sonde /

Daz om o herre gij seit wat ic bin
ende van vrienste gesonnen bin / Jck
bin in die ruffson ontfangen die alle
boesheit ende sonden In hare beslijt
ende daz mede heeft mij mijn moede
te wilt gedrocht hoe sal ic moge ontkope
die ghevel mit sonden beladen beyken
en allen ranten mit stercken ocingelt
Want ic en doe niet dat ic val / mer
tgem dat ic heb dat doe ic dese
vijnde ic nu een ander wort in mijnen
heden / die welcke stryct tegen die wort
mijn geuoelt / ende mij geuoangen

vrouwt In die wet der sonden de wulst
 is In mijnen leden laet v' genade mij
 so veel te meer verlusten / Want gi mij
 siet seer transe / en mit sterke ooringelt
 Wen en sal hem niet ontfarmen ouer
 die transe / wen en sal geen indelide
 hebben miten stercken / Corrupt corrupt
O gy socht samaritany wilt opmercken
 mij half leuende ende gevode mi:
 sijn / geroep mijn wonder spot dave
 loyn ende olie In / siet mij op v' bryk
 leydt mij In den stal / bevoelt mij
 den vberit / twerke wet twee peringey
 ende segt hem so wat heij mer wtlicet
 dat wil ick betalen als ic weder wem
Siet gij hebt lust tott' waerheij ende
 gij laet mij weeten die wylshij heij:
 melnck verborghen

Corrupt socht samaritany siet gij hebt
 lust tott' waerheit / die waerheit
 segge ick mer beloffenisse / die gij dat
 min geschickte gheslachte / gidaen hebt

De declaratie opke

Du hebt gy lief gehad want gy
du gedarm ende gefonden hebt
Want v lief hebben is ons goet
doen / want in v selven sijn gy
sonder veranderinge / mocht gy en
doet niet als wij / du nu lief heb
ben / nu weder sonder liefde sijn als
dat het werelt nu is liefde nu gaat
en dan weder vuyt / Maar ghy
sijt en gheeft lief selber du mi
nu nu verandert en wordt wat
god is du liefde / dan om v lief
hebben dz creature is haer wel doen
ende du gy aldz best doet du heb
di meest lief / wat is anders v
warheit te beinuen / dan du
avarijke doen ende te beuaren
Eij belofden abraham eens son
doen hy oudt was / ende hebt sara
du duz onvuytbaar ende vuyt
was v belofte misse ghonden / wat
gy du warheit beinuidt hebt / de

psalm misferwe mi

kynderen van ysrachel hadt gy g-
loeft dat lam vboeyende vā melc
vnder van hornen vnder hen laefte y/
gaur dat geyen / want gy die waar-
heyt bevinde hebt

Dauidt hadt gy gelooft dat gy vā
die vrucht synē inharinc op synē
stove zoudt setten en dat is gesont
want gy die warzheit bevinde hebt
sonder getal syn v loofte misse ge-
weest / darz gy altyt getrou in ge-
vonden syt / want die warzheit hebt
den sondare die tot v come hebt gy ver-
giffnisse vnder genade beboeft vnder
nimmant en is tot eniger tyt van v be-
dregen want gy die warzheit bevinde
hebt / Die verclowen sein die darz loof
verre ouerlant vnder darz doersloof
syn goet mit brassen / mer weder dinn
ghewet tot hem seluen is hy tot v ge-
romen en heft geseyt Vader mit hebbe

Die Verklarung op't

geseindt. In den Grinde en voer v/ ende
ben nu voort mit myt Verdring dat wt
v souw Groot/ Maerft mij als en Ouy
uwer Guevelingry/ Mer doen sij noch
vrew was hebt gy hem mit die ogen
uwer genaden aeng'sien/ en zyt hem
te gemoeke gegaven gy vult hem om
zyner halbe ende rust hem/ ende gy
bracht voort dat besprecht ende een bin:
gelinkt an syn handt ende stroom
an syn voeten/ ende doer een gemist
ralff/ ende alle v huyt hebt gy ver:
vruert (seggend) laet ois vten end
vorchte syn/ want dit is mijn souw
die daer doot was/ ende is vder en
leuendich geworden hy was vrlouy
ende is gevonden/ Waer om o heere
is dit gesint sicut dat dour want
gy die warheit hebt be mint/ daer
om o vader die d'armhertheden hebt
mint in my des v warheit/ die tot v

com van verrew / roemt mij te gemoete
 cusp mij mit uwer monde / geeft mij d'
 beste dect / tierft mij in v' huyt / ende
 doot een gemest calff / op dat sij alle
 hant morgen mit mij verbliden. Die
 in v' hopen / ende te samen brassen in geyf.
 klerke waerstrappen

O here sult gy allen aen mij dese
 waerheit niet tonen / **O** here wilt
 gy onse boosheit aen sien, Wen maer da
 vor v' bliuen stam. Sefur gy en sult ons
 linden boosheit niet aensien, Want gi
 die waerheit bemint hebt bysonder
 bemint met omachtelike luffe

Wie is die waerheit die gy bemint
 hebt. Is dat niet / v' enige zonn die daer
 geset hebt. Iste ben den werch / die waerheit
 ende dat lieuen / Want gy is die waerheit
 daer alle waerheit in grunde ende arde
 van gecorrupt wort / Dese hebt gi bemint
 ende iudert allen hebt gy v' wel besa.
 gy ghadt want gy die sonder v' luffe

Dit verlaten velen

gevoonden hebt / ende hebt die door onse
sonden laten steruen /

Dar om o heer godt bewaert dese
warheit / Ick die dar een groot sondar
ken In wien sult gy die andere bewaer
Dan In mij / Dien gy veel sonden begaen
ende niet dat suuer bloet Christi gewasht
ende door zyn lyden verlost / **H**et **O** :
heer- War om hebt gy mij dese sijn-
nisse van uwen souer gegeven / War om
hebt gy dusdanige gedou van hem In
mij gespoet / op dat gy mij so veel he-
mer bedroeven soude / sijnde mijn
verlossinge / ende dat ick dar niet
aen raefen en stan / Mar na dat ick
versta dat mij gegeven is vergiffen-
nisse van sonden / so wil ick die door
die grote genade Christi aengrepen
Dar om o heer verlost mijn want
gy die verholen ende heymelikeheden
uwer wijsheit mijn gopenbaert hebt
op dat dese selue sijnnisse mij mach helpen

ende tot myn salichheit luden, Dit en
 hebben. Du wyse manny. Des werlts
 niet besrent. Dese dingen sijn hant vor:
 borgen gewest/ ende waren hant gant
 verholen. Dit en heft geen mensche
 mogen verstaen vor. Du gebou in christ
 wgenomen seer weining du gy lief
 ghadt hebt.

Du cunste ondersoek des werlts
 wie myne du wyse op dese arde. heb:
 by hant luden ogenten heuvel geslag
 nochtant en hebben dese inre wyse
 niet konn vyuden want gy hebt dit
 verborge den wyse ende verstadige
 ende te stemmen gegre den blin
 in simpel. Dat id du oetmoedige
 vserb ende uwer heilige propse
 du ont dat selue ouergelouit hebt/
 hebt gy dan gepenbarit du verholent:
 heden en heuvel. heden uwer wyse:
 heyt en inre sachtouwen. Waer ome
 hene wie du te vergreft. Jhe stem du

Dw declaratie ophen

ke vergruete Ist dat sy mij tot mynder sa-
lichheit niet en brengen / Want dw
wyse mannen des werlts nau dat sy
Godt bekenden en hebben sy hem niet
geprezen noch gedaenft mer sy sijn in
haar gedachten ydel geworden / en hare
ouerstanting harte is vredenrust
doen sy hare seluen wys hielden so sijn
sy sot geworden wilt gy lyden dat niet
en van dat getal sal worden dat sy vize
En sijt dw kaminherthheit sijn dw
winnemere hert en verlaet / Davi
om spart o herre / spart uwe sinist
vnde laet hem wesen in getal uwer
jongeren / op dat dw vizeken vnde
hemelustheden uwer wysheit / dw
gij mij geprenbarit / mijn morgen
lyden tot dw fonteyne des wysheit
dw hert bouen is op dat gy gepreft
mocht worden / in dat werlt uwer
grote genaden / Welste gy gedaen

psalm miszew mij

hebt O herre mit uwen sincken die
dare is en verlaet die In v hopende syn

Ontjodicht mij met ysopē dat ick
teyn woerde wasch mij dz ic free wit
woerde

O herre want gy die warheit bemit
hebt / ende my gepenbaert die verholent
heden v huymluchheden uwer wijshe
dare wt hebbe is groe hope omfange
ende vast betrouwen / dat gy myn is
van v aenschyn en sult verwerpe / Mer
gy sult my ontfoungen In isopen / en
is sel gewinnicht worden / Isopus is
en elken crudelien heet ende wel rijve
kunde / Wat besont dat ander / da
uwer zont onsen herre / Jesum christe
die hem seluen heet veruotmoedicht
toke doot toe / ende toke doot des cruce
die mit die lufde synder groe lufde
ont bemint heet ende gewasche va son
den in syn bloet / Die miten roet
synder sochtent / sachtmoedichez ende

Du Doelazahr

gewelthent Du gansse werlt mit so-
kerheit verult heeft Met desz ysope
sult gy mij ontfondigen Wānneer gy op
mij die reacht uws bloets ft sult stoet
Wānneer godt doer gelou in mij sall
wonen / Wānneer ick doer die hofde
mit hem by my gebuercht ben Wānneer
ick syn oetmordichent end hyden nar
volge Dan sal ick van alle myne on-
winnheden gewynicht worden / Dā sult
gy mijn wasschen mit mijn tranen
Du wt die liefde rust vloyender syn
Dan sal ick arbeiden mit suchten / end
ick sal oetle mijn bedde alle nacht wasschen
in mijn leger mit mijn tranen mit
marcken Dan sult gy mijn wasschen
ende ick sal bouen Dinn wt worden

Snee. is wit ende roudt / also Ist oetle
houe / so gy mij bespreuvelt mit ysope
Dan sal ick bouen my wt worden / Want
ick mit uwen lichte ouer goken sal word

Dat welck alle hert amelicke wuylert
 in bouen gart / Ende doe dat selue
 licht ontsteken mit liefde dz fonnel:
 sijn gorden sal ick verlaten alle vloesche:
 herte begreken / ende sal rouw wreden
 tot vergaenselike dingren ende tot
 hemelste dingren ontsteken

9 Laet mij horen vruecht en genuechte dz
 die gebeente vroliche woorden die gy tye
 stucken geslagen hebt

O herre dan sal ic tot u roepen / Die
 morgen dat is in beginse uwer licht
 sult gy mijn stem verhoren / ende ic sal
 horen wat du herre in mij wilt spreken
 want hy sal vrede vercondigen onder
 syn volck ende mij sal hy vrede geven
 want ick in hem gehoort hebbe. En
 sult mijn gehoor omrecht in geminste
 geuen / want ick in hem gehoort hebbe
 sal horen dat maria gheuet heeft / in
 wat heeft maria gheuet. O geloue hz
 v salich gemact / Laet in vrede / O ick

In derzalen ophen

sal ick aen sondige mensche horen dat
Dre moedernar ghevet heft / huden
sulde gy mit my wesen in paradys
Grote blyscap sal ick hebben ouer mit
Dre vergiffnisse mynder sonden / en
ouer mit Dre beloften myn goudt / en
sal ick myn myn verbliden en verheuge
Want gy mij ggeue hebt een dubbelt
Dre vor alle mijn sonden / Dan sal
ick beghinen te smachten gor soek dat dre
hore is / Dan sal ick horen In hemelste
dingen te woenen / Dan sal ick seggen
mitten propheet here gor groot
is Dre minich sulderijnt uwer soetheit
Dre gy verbergen hebt den gemen Dre
v wesen / Dan sal ick mij verbliden
vnde veruuerden / vnde mij gebent
sulden vrolyck worden / Wat syn Dre
gebrunt dare dat vlyc op sturmt an
Dre dan Dre raekken van een wdelijst
ziet Dre dar dragen Dre raekken
van onsen vheijst / op dat ick mit tot

allem onderzochden en vloeyt / op dat die
ghere misfche niet al hert vloeyt en
worde vande vergaen /

Dare om sijn onse gebreken te sijn:
hem geslagen / want onse wden is sijn
traan geworden / ende onse wille is tot
alle boosheit genuycht / Nu is tijt ons is
dat vloeyt die wden niet onderdanne
niet die wden den vloeyt / Jch en en
die boosheit niet wederstaen / wat mij
gebreken te sijn hem geslagen sijn / En
want om sijn sy gebreken / want si hebbe
die fouwende die leuende waken gelat
ende sy hebben hem gegraue verstronde
gegraven / die geen avare en gouden
want sy niet meer genaden / niet en sy
verbuld / sonda die welske niemant
wel en mach leuen / sonda den conne
wij niet gedoren / Si bekonden in hare
rygen cracht die dare geen cracht en
wad dare om sijn sy vergaen in hare
rygen dwaasheit / **D**are om **O**
herre laet v cracht conne / mij gebreken
sullen sijn verbliden / laet v genade ro:

Din Verclaring ophier

men laet dat geloue romen Dat door Din
Liefde wroefit / laet v crachten en gaven
romen ende mijn geberuten sullen hare
verblyden / mijn wden / nu moer ende
wilt sullen hare verblyden sonder twyfel
sy sullen hare wonderlyfste sijn verblyden
om dat sy hien mit groter cracht ende
gewelt tot allen duerden behulpen sijn
ende oefnen ende mit uwer hulpen tot
vrij goet ende salich einde volbringen

10 Verbercht vaen sijn van mynen
Sonden en doet alle mijnre wijsdaet ditte

O herre war dinn sijn gy op my sonde
war om het gy dinn sijn gy mit
dat een anuysche is gelyck een sloven
des arfich / war om en sijn gy mit dat
anuyt uwe gesalffden Och weer mij
arm sondare war om sijn gy segent om
vergramt Ick befinne mijn scult Mer
wan gy god verhooren sijn wilt v mijnre
ontfaenen / wort v anuytyn va mij sonde
v anuyt is v sijn sijn / Danc dinn wilt

psalm misereu meij

v kenisse van mijn sonden heren Jheru
 sprek mit van du kenisse des simpel
 begryps / dat gy alle dinck in de sijn
 mit van du kenisse der verwoepinghe /
 dat in de gy alle du wercken der wijs
 varedige menschen verflucht / ende du
 sonden der boesen al verwoepende in de
 verdornt **E**n wilt mijn sonden also
 myt hemmen / dat gy mij du wilt wisc
 men / mit wilt v aensicht van mijn son
 den heren / op dat sy dor v genaden wt
 godaen morgen worden / **O** heren wilt
 aensien ons selfs hantwerck en v ynge
 bruel / ende in arm mensche hebbe daer
 een bruel des diuwels af gemaect sijn
 v aensicht van dat bruel des diuwels / op
 dat gy v my en vergramt hegen mij arm
 sonden / ende sijn v bruel op dat gy
 v mynder moecht en fae meij

O genadige heren gedink dat gy sijn
 elimende opten overboon arm sijn en
 mit hem in in synen suste dardr / dat

— Din declaratie ophuy

Welck hi sekerlyck ¹¹² ghy daer en sout heb-
ben hadt ghy des dinnels beret in hem en
genucft nu want ghy v beret in hem
aensaecht / so hebdi mrdlyden ouer hi ghy
hadt vnde genade bewesyn hem syn sa-
luyt geuude / Ende ghy belofde
ouerbout weder te geuen dat hi vberlyt
yemanden genouen oft ontseu nu ghy
hebby / Ende noch daer en boue bodet
de hi du helst van synen goude mild-
lyden den armen te deylen / daer na heft
ghy genade ende saluyt verzege / Iest
geue mijn seluen hert ouer in uwen
handen / myt myn dallen houdendy op
dat wt mijn beloften v betalen maeg alle
Din dagen myn leuen **O** Geue ware
dine en siet ghy v berede myt aen / war-
om siet ghy noch op myn sonde / Iest hert
v wylt v aensaecht van myn sonde seuen
ende alle mijn bertheit wt doen / Wat
daer staet gestruen al bewarde gemat
Din gheue wt misdacthy in uen / hi

is schuldig van al, Dat is hij is schuldig
 dat gheschiet vuer / Dat een pijn is vor
 alle onse sonden, die ons totten doot
 leiden, Daar om o heren wilt wt doey
 mijn boesheid op dat geen vanden
 en verdoem die mij van alle schuldig -
 maectit

11. **S**ceyt In mij o godt eē zegen harte en
 veruue In mij een willigen geest

Mijn harte heeft mijn al heel verlaten
 ten is mynder salichheit myt mir gedarf
 lich, het wil mij mit verblijde hode tot
 onwegen en dolingebwingen / het is
 wilt vnder woest wtgeuist en volst
 sijn ydelheden ende mijn ogen sijn ver:
 stroeyt in allen vynden des aerdts
 Ich heb gecroepen vnder het en heb mij
 myt gantwoort / het is werck gegan
 vnder verdoen vnde In sonden ist ver:
 roft, O heren wat sal wt segge sijn
 In mij o godt een wijn harte, en othore:
 die harte, en sachtmoedich harte, en

Die Verclarin gheyn

instich hart/ een minlijck herte/ een goet
Dierwen hart/ Dat wie man ghew
quart en dort/ ende quart voor quat
gheft/ wie goet voor quart ende dat
hit v bouen al mach lief hebben/ op v
allst moet dencken/ van v spreken
v dancken ende hem ver bly den In
gheslycke loffsangen/ ende In
miltiche dinghen syn bouen door bueg
Oulcken hert o herte sijn In myn
ende laet dat In myn rouwen/ om myn
Want Jhd dat myn door myn ryge na:
trure veruigen en mach/ Wilt myn
Doch dat geuen door uwe genade/ die
rompt alle van v/ door v spreken In
onse sijn/ Die genade is een forme va
ren weyn sijn hart/ Die elck na he
tucht alle diuynen vnde alle lofz
wordyft/ hie om o herte sijn door
v genaden/ alsulcken weyn hart
In myn ende vermynt In myn herte

een Willigen geest / Want uwe geest
 sal mij leyden In den rechten werck / die
 mij oock sal leyden In de weynige vā
 vleeschelycke begeerten / en verheff
 tot hemelische dingen / die dar
 lief heft / en dat dar lief gesadt wort
 sijn een / die vleesch lief heft die is
 is vleesch / die den geest lief heft die
 is een geest / Geest mij den geest die
 u mach lief hebben / ende u arbedde
 die daer en opperste geest sijn / Want
 godt is een geest / en die hem wille
 arbedden moeten hem In den geest
 ende In de waarheit arbedden -
 Geest mij een rechten geest die in
 en soethe sijn selff / want dat u argent
 vernijent In mij uwey willige geest
 Doerhijcruet die want den vryen
 die gy mij geguen sadt / hebbe mij
 sonden wtgedaen / geest mij eenen
 myruwen geest die vernijen mach
 dat oudt is / want mij ziele is een
 geest ende also van u gescreuen dat sijn

recht soude wijzen / want wt hare eygen
natuur heeft sy v bouwen hare seluclief
ende om uwen wille heyrat sy alle
sinck / want die natuurlusteliefde
is recht / want sy van v is / Maar sy
is door hare selste losen wille v
oudt ende heeft die natuurlusteliefde
de laten verduwen / hier om o
heer wilt door v genaden dese geest
ende dese liefde in mij vernijen /
op dat wt te recht voort mach garen
naer mijn natuur / vernijet in
mij op dat het ghyz wercken also mach
verfijnen / dat sy minner wylg weet
en mogen werden / vernijet in mij
o heer uwen geest die mij altoet ont
stert mit hemelghe d liefde naer
doet surken / v te omhelsten / ende v
minner te laten

12 An verwoypt mij niet vā uwen
aensichte ende en neemt uwe hel
ligen geest niet van mijn.

psalm misereere me

Aarufet ende in recht hoo dat ic
 huz star vor v arufich mit begreik
 hopende te ver rugry / v grater vrede
 ontfarmhelichheit / verbeden en ver
 wachende v fachtmordige en brij
 me antwoide / **O** hure vru v
 doth oeyt befraent van v arufich
 ggar / **O** fuchlyck ouernit die
 ouerloedichheit uwer godshuwelz
 fogaat gy vru te boue dat bedden
 der mufchen / want gy wilt farr
 onfprekelyck end onbegrypelyck veel
 meer geuen dan fy van v ligen
 bidden off wufchen romen / **E**nde
 arufen dat nimen aut vat begin
 der werlt van v minchlyck arufich
 befraent verwoyden **O** hure
 hureful wif nu die vifch mensche
 wofen die welfe van v minchlyck
 arufich verwoyden fal worden / en
 walt gy niet meer onfer ontfarmen
 ende ons fparren dat fy **Do** -

Die Declarație ophen

Dat ranametsche vrouwen volghde
v nar roepende mit luder stem / sy
beweerden v apostelen mit inredelij
den ende gy sweerde Nochtant bleef
sy volhardich seggende O heer wilt
mij helpen / Maar gy en gaeft gawe
nocht geen antwoorde / V discipulen
baden wt inredelijden seggen heer
verhoefte ende laetse gauen op dat sy
ont mit meer die nar en roep / O
heer heer na die antwoorde die gy
hoer gaeft / so sweert dat sy al te v
grijs werden ende om mit arbei
den / Want gy seit Iste en bleef tot
minnat andere gesonden salighe
manen dan totten scrupel die
heer van ysrahel / Overwaer die
vrouwen hadt wel oersaek om mis
strotich te syn ende te wanhope / Mer
nochtant hoorde sy op v gorderhertich
Seggende alweer heer wilt mijn
helpen / Ende gy antwoorde gawe

die daz sonder opsonden biddende
 was / Ten is mit goet h. minne dat
 broet vanden synderen in dat mit
 den honden vor sal woerpen / Verst
 of gy hadt willen seggen, gant van
 mij gy cananetsche onsuure
 honden / ende aanbidders die afgo:
 den / die gawen der gemetsche ge:
 naden en behoren v mit toe / Noch
 sij en hebben en v gien deel / Ich
 en moets den joden mit ontwerpe
 noch bewene die mijn gemetsche
 vader aanbieden / in etien
 vrouwen van Cananen / wat wilt
 gy nu doen / Och armt v nu ende
 vertuult die herre is gram mit
 allen op v. mit overk onz alle v
 volck / O herre herre nu in soude
 van alsulche boerden mit sin be:
 staemt ende mistoet hie vā dā
 gesticht en hebben / Wye en soude
 daz hie mit geminmunt

• Dine declaratie ophien

gebben / Woe en sonde v myt wraet ge
ordelt hebben / Nochtant is dese salm
vromer volstandich gebleuen In haren
gabet sy en heft haren behouwen myt
gelaten / uwer harde warden en greift
sy myt qualifien genomin Si bleif
oetmoedelichien ongepoert In haren ge
det / volhardich myt groten betrouwen
Seggende / **O** heren heer dat ic also
gij segt waer Jck en bidde geen broet / noch
Dine gracie der synderen en begheer ic
niet / want ic en hondelken ben / Jck
bidde om Dine cunfusen Dine dancval
ken van Dine tafel uwer synderen / Jck
geue haren wraet alle onrechtichgheuten
miraculen en godlyfuer graken Ten
minste dat myn dochter dese elijon
genade en gracie van uwer goedicheit
enheit niet geweyget en moet wor
den / so dat myn dochter vande vier
moet verlost worden / want Dine elijon
hondelken en dochter vande cunfusen
Dine dancvalten van haren heer tafel

Siet doch wat groter geloue / wat groter
 betrouwen / wat groter oetmoedichz / so
 en roust gy niet gram op hare wofsen / Mer
 gy verbleyden v van hare die volstandi:
 ge duucht / Deggende **O** vrouwe ist
 ic v geloue / v moet geschyn also gy be-
 gert **O** herre waer om syn desv din-
 gen bescreuen / dan dat wij in v oetse
 hopen / ende betrouwen zouden en vol-
 hardne bliuen in ons gebet / want ghyt
 ons geuen wilt. Mer dat wydt der hem-
 len lydt geweld / ende die geweld dor
 twiflen dat tot hare / want wat ons
 vorseuen is / dat is tot onser bezigt
 gescreuen / op dat wy dor lydt sarmh-
 ende hoest der susteren Gode godden
 souden / **O** herre en wilt mij van
 v aensicht niet verwoyden / want wie
 nacht en dach vorz v aensicht star-
 wende en sarmende / Nijt dat ghy
 mij verlossen soude van der viant macht
 naden luyden / mer wilt myn ziele
 verlossen van syn gerseliker bedrugende

Dw Verlaten ophef

op dat gij mijn niet en bejtraemt. **O**
gode Jezu want ick v allen betrou:
we ende ick en verwaacht vad mijn:
want anders enige salicheyt dan
van v. **O** heer alle menschen
hebben mij verlaten, mijn selfs sijn:
der end broeders hebben mij ver:
werpen, mijn liden versmact mijn
Jest en hebbe geen hulpe dan v allen
Dare om o heer heer en wilt mij
doch van v aensicht niet verwoep
noch en wilt uwen heyligen geest
van mij niet nemen / niemant en
maet uwen heyligen naer aenwoep
dan door den heyligen geest. **Dare**
dun o heer Jezu Jst dat ick v aenwoep
dat doe ick door den heyligen geest
Jst saerlic dat ick berouw van sonden
ende vergiffenisse begew dat comt
mij door den heyligen geest. **Dare**
om bidt ick v en wilt uwen heyligen
geest niet van mij nemen op dat hij

by myn mach wesen ende met my ar-
 beyden / want wy en woeke niet wat
 wy van nootdurfen sulden sijn te
 bidden / mer den geest comt onse
 tranckheit te hulpe / en hy bidt
 voor ons dat is hy doet ons bidden
 met onse sofwelike begierde / dar-
 om o Heere en wilt desen seilige
 geest van my niet wene op dat sy
 my mach ^{tekenen} helpen bidden ende my
 in myn arbeit helpen ende my vol-
 hardich maecten in myn gebet ende
 kanny op dat wt genade voor u
 mach vanden ende u duren alle
 die dagen myns leuens

13 Geeft my die bliscap uwer salichs
 en niet uwers sonderlingen geest
 so wilt my sterck maecten

O Heere wt bidden een groot dinc
 want gy syt een groot machter godt
 ende een coninc boue alle corin-
 ghen / ofte sijn sijn een groot Godt

psalm misere mei

te bidden als gy mij dat geue wilt/al
 ben ick sulstet groete geue onuerdich
 noch laes betarnt v/ Doer v grote/goe:
 dertuereheit my sulstet te geue Ouer
 mine v onwt sprekelicke goe dertuere:
 heit Doer ick niet groot betrouwen heb
 v romen en de blyscap uwer salustet blyue

Wie Is daer een vader, welcke syn
 soone bidt om broet/ In hem een sere
 burden sal/ Ist sacht dat die lighamlic:
 ke vader die loob en sondaric syn
 willen haue synderen goede gauen
 geue, hoe veelke meer gy o hemel/
 sse vader die va v eygen wese goet
 zyt sulstet geue eenen goeden geest
 die v biddende syn/ Ont uwen
 verlowen soone/ v uwer weder ommege:
 romen vol viefen en rouwe biddet
 v om den viefen die gelooff/ also den
 viefen sijnlyc onder waken/ also Ist
 geloue van dingen dwerd niet ey
 swet/ hy bidt waerachtich geloue om
 hem te verbliden in v salustet sulstet

Die Dertazahr ophey

gy een serpent gūē / sult gy hi gūē
Dat feyn die ongetoefte romende van
ouden ende romen serpente die duwel
O here ick bidde u om dat vij die
hoep / want gelycke en verwarcht vā
dat vij een cuijsen / so wilt my ver
henn / doe den hope dat aen sroude
meer salicheyt / Ick bidde om dat vij
die hoep / op dat doe den hope / my
zūle in aē salich worden / In die dal
die haren / Sult gy my gūē een
serpent die wan hoep / want gelyc
een serpent feyn draecht arthe in
sijn siet / sal ick over alle sint vinder
myne leuend in soude vnde gemint
te die werlt blyuē / gelycke over
serpent hem vvolght hont int aen
schyn / O here of ick nu bidde u
groot die liefden / sult gy my dan
schen gūē / dat is een verstet sacht
dat sy veru / want omme wil ick
wan hoep / O here te bidden gūē
dingen / die welcke gy my sēffo

verwerft ende vermaent te bidden
 ende aen te stoppen, sonder ophoude
 wat mach ick v anigenadent en
 mij saliger bidden, Dan dat gi mij
 geeft die blyscap uwer salicheit

Mijn hebbe ick gesmaect die hoer sort /
 dat die heer is en hoe licht ende
 g'noechgelick syn sort is. Ick g'ademse
 met wat groter vuer die ende vrede
 mynder saken / ick mij sal verbliden
 an godt mijnen salichmaker, dan om
 bedroev ick mij alteser want ick
 wort wat ick door mij sonde verlor
 hebbe / dan om roep ick sonder ophou:
 die / geeft mijn die blyscap uwer sa:
 licheit / geeft mijn weder dat ick door
 mijn sonden verlor hebbe. Ick bidde
 geeft mijn dat door syn verdwischen /
 die daer altyt start aen uwer recht
 hant ende bidt voor ons / op dat ick
 door hem mach voelen, dat ick by
 v verpoent ben / dat hy mij is een /
 hant op mijn gant / op dat ic mach

In Verclarung ophyn

seggen mitten apostel Iste ben godt
gecruist / also dat ick wo nzen leue
mit christus leeft in mi / verzware
want mijn cranchheit so groot is
dat om wilt mij verspreken moluue
sonder luyten geyst op dat ick niet
door enige stormen / van v gescheiden
march werden / want mijn cracht
is so groot niet dat ick mitte oud
screyke march verken / in ho verbin
Want petrus heft mij geleert hoe g
dat onse cranchheit is / **O** lieue
heer Iesu hij heft v gesien en mit
v vunnlycke dem gegaren v glorie
ophyn lichte gesmaakt doer v verz
hant verclarz wort / In Iherualem
vaders gehoet wonderlycke werke
mit synen ogen gesien / O ick heft
hij selue doer v march veel in mij
zandken gedaen / opt waer mit syn
voeten gegaren / v soek en crachtige
woorden dayelic gehoet hij seker

van stercke gelouche vreesy, doen hy
 seide / dat hy bereyt was inde stercke
 en mit v Inden doot te gaen / Doen gy
 hem seut te voren dat hy v verfarste
 soude en geloude hye niet / mer be-
 houde op syn rygen recht / mer be-
 houde hy op hem selue / In v misse
 was dat op die daer godt sijt / Mer
 doen die dwynsmacht / tot die seide /
 gy sijt van des mans geselschap te stot
 verbarst synde / verfarste hy v -
 daer qua noch een ander dwynst wylt
 en sy seide / seker gy sijt over vā des
 menschen geselschap ende te stont /
 hy weder verfarste /

An siet hy mit moede weder staen
 vromen personen / herzoude hy se-
 ben moghen staen vorc koninge en
 vberde tyrannen / Ende doe hy hem
 dede vort aengesproken van die
 die daer by stonden / so te gonske hy

In derclaratu ophuy

In sweren dat hy van v myt en wiste
wat mynt gy dat hy geset heeft
Ick myn dat hy by godt en mensche
wel gesworen heeft dat hy v nouw
en hadde gesien, en oock daer en bouw
geset heeft / Mer myt gy dat ick en des
pel ben deset samaritanen wel vrie
liden en besien mensche, ick ben
moses desipel, mer deset man en
weet ick niet wy hy is en va war
hy roupt, Sedansta en gelooft sy
den heren dat sy hem niet meer en
varen / hadden sy hem niet gebragt
gy soude hem niet versart hebben
mer deset vagen souden daer deset
versarfinge gevolgt hebben sicut deset
rede en groet versweringe / Ende
dat zij al vermint worden gewest
Wat soude hy dan gedaer hebben saden
daer slagen gevolgt / Sicut potend
en soude myt opgehouden hebben godt

te verstaen te verstaen en te blas-
 phemien op dat hy wt horen handen
 hadde mogen comen / Mer o goudeliken
 heere gy hebt hem aengesien en heestont
 hebt hy syn sonden besien / Nochtant
 verwerpen hy Jut openbaer te comen vnde
 te blyden dat gy die sone gods want
 want hy noch int en was geverscht
 door die racht van hie bouen

Sonder twyfel hy sonder noch al ver-
 sachte hebben / hadden darenige slage
 gevolgt / Darenom is hy mit iijer rade
 weggaen en heft buidelijk geseyt
 Maer gy hebt hem gopenbaert na v ver-
 zessisse vnde gehoort / Nochtant do
 blif hy verbergen om den anpt der
 Jorden / hy sach v glouereken hemel
 varen / vnde gestreft verpender door die
 gestelt der heyliger engelen / nochtant
 verwerpen hy mit licht te comen / want
 hy hadde metter dact syn zandtheit
 ondersocht / Darenom so verwarth hy
 den heyligen geest / die hem belouft
 was die syn harte also mit gemade
 vervulde / als dat hy den heyligen Jut

In de verlaten ophuy
openbaar begunst te sprekem, und getuyg
te gauen van v heylig veruiffnisse /
doen ontsack hij gien primery / piewshi:
un bispopen / Mar hij verbleyd hem
siet in alle tubulatur un ontfint die
voor zyn grootste werelde / Daar
om v heere skryft mij mit uwen
sonderlinge geyste op dat ick mach
in werlyck bliuen / In die blyscap uwer
salicheit of ick en mach anders die mi:
nischuldige shyden mit wederst an
dat vleys begaert tegens die geyste
die werelt drukt mij an allen rathen
die duwel en sluypt mit / geyste mij
raecht door uwer geyste / op dat daer
duysem mogen vallen an my sicut
ker zyde un tegen dusent tot myn
rechter zyde / also dat ick en gekomme
en sicut behide uwe geloofse wesen
mach / Is petrus so) amwelyck gevalle
die gy mit so veel gauen und genad
begaert hadt **O** heere wat sonda ick
doen / die v sicut vleys mit geyste un
gelude / noch v gloem ophen berck gesmaent

en hebbe / noch v miraculen besouwt
 Jhesu v wonderlike wercken van
 vanc verstaen / v stem en heb ick niet
 gehoort / mer hi sonder hebbe ick mijn
 hert verstant / dare om o lieue herte
 mit uwer sonderlingen geyst / wilt mij
 vapt maeken / vnde scrijfen / op dat
 ick hi uwer geyst onsch volhardich
 blyuen / en mijn ziele door v juden
 doot onseluuen

14 Ick wil de ongodtycke uwe wege
 leere opdat die sondaers he tot v beken

heere en wilt dat mijn gouedige ver-
 miltgheit mij tot scriuen / dat ick blyue
 den bosten uwe wegen lieue Jhesu daer
 goos / met quamefame vnde hi bant
 bin / en begreualse den bosten niet te louen
 Marst dat gy mijn geyst die blyscap uwe
 salichheit / en schijnt mit uwer sonderlin-
 gen geyst vnde vey maekt dan sal ick die
 bosten uwe wegen lieuen / want dat en is
 v niet onmogelike / die van sin moeste
 abrahams synderen verwerft / Moest
 onse sonden en moeyen dz niet befinde

In Jeruzalem ophi

Ist dat ghy wilt doen / Sierst se want de
sonde overhant genomen heeft / Dan
heft die genade in uze overvloedig ge
voest / Paulus ginnende / vervolgende
mit dwygen in de moorden / In dy sijn
ken dat heeren / hy hadde macht ont
fangen / want dat hy enige va uwen
wege vondre v geloue heylende dat
hyse gebonden tot Jeruzalem hyde sonde
in de wysden wt vol werthijde als
wy geyende wolt / om v straffen te
overvaren in de doden / Doen hy ophi
werch was ont heert se zynde vervol
ginge om v te vervolgen die uwe te
doden / Doen hy wolt in werck der
sonden aldus weret inder onbieret was
tot uwe genaden se in sonde sijnisse
sijn sonden / mit alle sijn rachten v
heerstaende blasphemeride / Ont
doen heft hy die sijn uwe genade ge
hoert sijgende Saul Saul war om
vervolg di mij / om te welcke sijn hy
kerstom is inder geworpen ende inder
opgevest / In der geworpen naden heeren

op gewicht nader zieleu gij hebt hem die daer
 slapende was verwoest / v licht gegruen / v
 aenschijn getoont / on wtsprokkelicheit ^{baem} //
 gezichtig hem gegruen ende omz hem ^{wt} gestout
 die daer doot was is opgestaen / zy ogen
 heeft hij open gedaen ende v aenschende
 gesit **O** heer wat wildi dat isf dor
 gij hebt den wolff tot dat lam amania
 gevonden / die hem doophen / in daer na
 wort hij krestont verpult mitken heilige
 geest / Ende hij is geworden in wotter //
 rouw wat om te dragen in te belyden
 uwen heyligen naem / voer die conige
 ende heydenen / ende die synder v a
 ysrahel / Ende krestont daer nar ginge
 hij overvrees in haer sinagoge profet //
 die ende belydende dat gy cristus die
 waerghesom gods wort / hij die
 puerden sonder opbouwen ende be
 scavonden die joden / **O** heer die
 krestont van uwen vervolger hebt ge
 maect een predikant / ende so groten
 predikant / die meer dan alle die ander
 apostelen gearbeitet heeft / **O** wonderlijke

Die Difcretie ophuy

cracht gods Jst dat gy van een sondare
reyn wylt vanden mensche wilt
maetsen van een verborger een groot
predicant woe sal v weder staen woe
sal moeyen seggen woe om doet gy
dat also / al dat gy gewilt hebt is ge
sint in hemel in aerde inder zee
vnde alle dwep / Dae om en laet
dat myt loegesamen woe d' my v
wilt heyt Jst dat wt den boeyen heer
woe wegen / myt doe my mer doe
v cracht Jst woe dat wt v myt be
kies in maes offeren / dat v oghen
oerke mer behaert / dat is oerke dw
merke offerhande / vnde geen d'ink
in maes v aring n'omir woe
O heer wilt van my maetsen in
ander man / dan sal wt den boeyen
woe wegen heer myt platonis woe
gy / woe aristoteles / myt dw v'woe
de arguminty vnde lezing der
philosofen / myt dw op gelaes woe
dy der w'woe / myt v'woe

Lichte verpmanstrappen myt wegen die
 ydelheit vider wegen leyden totter
 doot mi tot uwe wegen en uwe ge:
 boden, die ons leyden tot dat leuen
 myt allen vinn vort, mi veel wege
 wilstant lopen sy tot comen ende dat
 als tot vander luffe du by my bucht
 du haken der gelouige mensche op
 dat sy een haken ende een ziele woge
 hebben, inden heren. Oorde sy du we:
 gen versnyden want daer versnyd
 wegen, wandelen du puerheit, mi
 misseren, biddende orde, du gelichte
 du wouwen, du zyn / ourfrouwe
 prinn / doctoren, ende ander versni:
 den staken, die menschen, du doer
 versnyden wegen, nae dat ewighe
 leuen wesen, daer om sal wt leuen
 den bosch, uwe wegen een ygelike na
 syn verstant, vnder roudere vnder di
 bosch, sullen tot v beswert worden, wat
 wt en sal hant my seluen, myt puer
 dan ghesten, du daer gromst is / sy

Dw declaratie ophin

en sellen niet mij, niet v prysen, op dz
sy tot v moegen beswaer worden, sy
sullen gawe wegen verlaten ende het dw
niet romen, op dat sy also sy v moegen
gezaentelyc

15

Verlost mij vaders bloet sculdige o
godt. gndie ee godt mijnder salichz syt
op dat mij tonge heroeeme v gerechtichz

Ich roep tot v o heer, heer verhoert
mijn stem, sonder enig vertwifeling
oft langere beyden, of niet moet versmaeg
ken ende versmoeyen. In die duyl der
bloedigen, mijn bloeden dat syn mijn
sonden, want gelyck dat leuen des vliet
is inden bloede, also is dat leuen der bose
in die sonde. Laet dat bloet wtlopen
dat best sal srewen, Stort wt die sonde
door die burch der sonde, srewt ende
voert wtstording. Ich en ben niet aller
me inden bloede gewonden, niet in die
bloede versonten, vlooden die bloede
twiflen mij. In die hellen, O heer
romp mij te hulpe, op dat niet niet en

psalm misserw mi

vergaer verlost mij vanden bloede die
 alle dinc wgruet en beweert die mij
 allen mach verlossen, in wons hart
 die geest des leuens) 6 / **O** herre wy
 sapper mijnder salicheit verlost mij
 van mijnen bloeden, godt in welck
 allen mijn hope) 6 / **O** herre verlost
 mij / als gy verlost hebt noe vande wa:
 kren des vloedt / vnde als gy loth ver:
 lost vanden brant der sodomite vnde
 die synderen van ysrahel van dat
 rode meer / en jona wt den buysse des
 wal vifsch vnde die die synderen wt
 die brandende oven vnde dinc pe:
 ke wt die perulen des zot vnde
 so gy paulus verlost van die dyp:
 der waeren / **E**n so gy oock menig
 onckelikeit vnde sondige menschen
 verlost hebt wt die handen des doot
 vnde die poorten der hellen / **E**n
 mijn tonge sal ganc by uwer rechtv:
 diegryt verheugen / **E**n waken by
 uwer graven die) die in mij geboeken

In declaratu ophen

sal ende gewar worden sal want v
grijsht sijt als du apostel sijt comt
sint gelou Jesu Christus in allen ende
ouze allen du dar gelou Jhu sal v
gnade verhogen ende groot manly
v goetdruwenheit louen in my seide
belyden op dat v ontfaemgherlijc
in my moet geprezen worden in geloof
van alle dat in hemel ende aerde is
om dat gy v gewardest hebt also gh
sondare wist v aerdig te maecten ende
oete om dat gy se salich maect van
du hant des langghen o my se
my god

16

heere doet op mijn lippen op dat
mynen mont utters lof vercondige

O heere v lof is een groot dinst wat
dat van v fonteyn comt dar du
sondare mit wt en dreufte want
dat lof des sondare is in vore v mit
besaghtichin verlost vanden stant
o god / een god mynder salichheit
ende my tonge sal prezen v gries
ht sijt **O** heere dan sult gy op

doen myn lippen ende myn mont
 sal myn loff verondigen / Gij hebt
 den slacht van Davidt / Die daer sluyt
 dat myn mant en mach op doen / ende
 open doet dat myn mant en mach slute
 Daer om sult gy op doen myn lippen / als
 gy groeyt hebt die lippen die jag-
 ren ende die sugenderen hyndere wt
 Wolven mont gy myn loff volmarkt
 hebt / Oefne dat syn gewest v pro-
 pheten ende apostelen ende ander heij-
 ligen die v met een simpel en en
 hant lofden / niet die filosofen end
 oratord / Die daer syden wy willen
 onse tongen verheffen onse lippen spre-
 ken van ons selven / wie is ons godt
 Die deden hare lippen open met gy
 ende wt haren monde en hebt gy
 v loff met volmarkt / O heren v
 hynderkynd prysen v / en veracht
 hare selven / Die filosofen doen
 sy hare selven prysen wilden sy
 hare selven groot maecten / Die sage

De declaratie ophyn

De synderskynd hebben v gloem geproft
Die zy dorc v opprecht genade besien
Die filosofhen hebben v allen dorc
Die natuer besien / ende darom
in mochten sy uwen loff myt hert
vorspreken

Die heyligen hebben v geproft mit
Dat hart mont ende goede wercken
Die filosofhen allen mitten woord
ende oppblasen wysheit / v synderskynd
hebben in allen hoersien die aerdyn v
wysheit verspreit / Die filosofhe sabb
sere weynig discipulen geproft / v
vunden hebben ont allese veel mi
schen dorc v loff van ganz souden tot
duchden ende warachtig saligheit
besien / Die filosofhen in hebben
die warachtige duchden ende saligz
myt besien / v tot veruuen hebben v
onvolspoefelycke goetheit die gy ge
boont hebt dorc uwen zonne verduy
Die filosofhen in hebben die gesene
nogen verspreit / darom sabb di uwen

loff g'vespricht Doer de mont de jongen
 ende singende synderen / Ende v
 heeft allen besaecht die oetmoedighen
 te verheffen ende den houed ighen te
 verminden / Daar om want gy allijst
 wederpart die houedigen / Wilt mij
 g'wen wylke oetmoedighen op dat uwe
 loff Doer mynen mont volmaket / Woet
 g'eft mij en besynde sacht / want ist
 dat ick mijn nijt en besere als en
 sijnt so en mach ick int rijck der go:
 melen nijt g'uen / Maect mij en van
 synderlijst / ende jongen op dat ick
 mach sangen an die borsten uwe
 wyshet / want de borsten zyn bette da
 royn / ende uwe wyshet is bette da
 alle wysheid ende al dat daar begint
 mach weder en is hare nijt gelyck
 Zij is den menschen een straf sonder
 vnde / ende die hare gebruyck s'bbi
 syn die liefden gods de verlastig gewor
 den / Daar om ist dat gy mij en sijnt
 maect da sult gi uwe loff in mij volmaket

Want gy en hebt geene lust totter
offerhande. Ic gaesse anders en brant
offeren en behagen v niet

O hore mijn mont sal uwer loff
verondryd. Ic wort dat v giv dinn
behagelyker en is, want gy dor de
prophet gessproken hebt, dat offer des
loffs sal mij wren, dat is den werg
danz dor gy mij sult loven v salich
Ic sal v offeren loff als den jongen in
sugende syndren, vor al mysond
ward offer wt v loff ende mytand
offerhande vor mijn sonden, hadt
gy lust in offerhande, wt gadsse v
agrad, sicut in brant offer en hebt
gy geen behagen, Mocht gy wre
verbrut worden met bloetk bloet
der bosken, oft der saluuren, wilt
gy weten dat vlt der saluuren off
dat bloet der bosken, dinnson of by
avonturen gy socht gelt, die herte
ende avide lust. Oft wilt gy dat

ick mijn lichamen op offeren / die niet
 en begeert des doot des sondars / mer
 dat hy hem sal bekwemen in levig
nochtans sal ick mijn lichamen niet
 maken rastyn / op dat het doer v genade
 der reden onder woerpsij / en haer mag
 dinnen / want ist dat ick die niet
 omkerde / dat sal mij tot sonde gereset
 worden / dan om sijn die apostellent
 uwen dwynst wdelijck wese / En sijn
 oock geset door den propheet / ick wil
 lambricht sijn ende geen offer gander
 dan om sal mijnen mont uwen
 loff verroonden / want sodanige offer
 gander prysen v / en open ons uwe
 wort tot v saligheit / My gack ab
 breut o heren / door v genade te doe
 al dat v besageliken is / dat en sijn
 ick alleen voor v besagelike gevonde
 dan wil ick v op offeren / dat sal al sijn
 in mijn gack sijn / dat sullen my
 lippen singen / want gadt gy vinge
 lichamen lichte offer gander begeert / ick

In verclaren ophuy

hadde v du geyuen, Mer In sulst
offerhanden, en hebt gy geen begaen
Eij hebt den lichamen gemacht
ouermits den geest, dat dinc soet
gij geestelike dingen, indyt licha:
men, Eij zegt in een plaats O
mijn huy geest mij v haer, dat
is een offerhande du v begaest
laer v op groffte werden in sich
ontsteden met bewen syndre sondre
vnde mit liefde v d'hemelste ding
In sulst offerhanden hebt gy v begaen
18 Die offerhande gods sijn eenē ge
broockē geest, eē gebroocken en versla:
gen herte en suldi godt nē verachtē
Al en gebrooken geest, nē dat gebro
ken vlyt mach v begaen, dat vlyt
bedwift hem, want het dre tytlyche
dingen dnt begeert myt en geest, wat
het in hem voelt het geen dattet fact
voorware du geest bedwift haer vā
haer sulst, want sy huyt god gedaen

Gheft Dien sy lief Gheft Si bedroeft haar
 seer want sy haer in sepper en saluyman:
 seer verloren Gheft / zyn bloet versmact
 en se gorden ende soeken vader ver arbt
 Gheft Daar om is Desen gebroken grist
 v en wel wifende offerhande / wat Du
 gemact wordt van wel wiften cruide
 Dat is dat onredentien onser Sonden
 Wanner onse sonden vergaderd worde
 inden moethe steen onser harte ende ge:
 stoken mitten stampen des berouwe en
 madt gemact mit dat wake der tranen
 Daar aff wort v gemact een wel rive:
 kende saluw ende en doete offer sader
 Die gy minner meer en sult versmact

Want een gebroken ende ortmoedich
 harte en sult gy mit verwoerde / Daar om
 se ven zyn swinge harte / gekinnit wt die
 harde steenen der sonden bewert ende
 verrijelt op dat gy Daar aff mach ma:
 ken een rothelycke saluw des berouwe / n
 onreloedichheit der tranen mit wallopen
 noch cleyn moedich zynde / Die veel
 sulden paraficre ortmoedichheit ra
 offeren / Dien en sult gy mit verlaten

Die durlazate ophen

Want o here gy en verstaet niet een
gebroken ende oetmoedich harte / Ma-
ria magdalena Die een groet so dars
geleent was / maecte alfulken salu
Die sy in die busse harte harte harte
ende droechse ten huyse van phariseus
ende ontfang harte niet in te gary / wie
was uwe voeten is sy inder gevalle
niet groten dursse ende harte vberse so
harte bezwaert dat sy niet gesproken en
ronde harte harte wort mit tramont
sterken / Darsy v voeten ende wisse
ende droechse mit harte harte en
gesalft mit roselijcke salu syen sulle
niet op v te russen / wie harte sulle
oeyt gesien / wie harte die gelycken
oeyt gehoort des offerhande harte
v behaecht ende aringenaen gelycke
Also dat gy harte setten konen die
phariseus die warte verdich syen te
warte / Met uwen vberde hebt gy
te harte gelycke / wat onder syet
dat dars was harte die gelycke
marie ende den phariseus / for vber

psalm misfrow my

dat sy soelden / die voeten met water
 te waschen / ende mit tranen nat te
 maken / Dat aenschyn ende te ruste
 en myt op te houden van syn voeten te
 cussen / ende met salwe te saluen / dat
 heeft en die voeten met olie te oingie
 by Seecker seer verre ginch maria de
 phausco te bouen / want hij noch wahr
 noch een cuss / noch olie hem gegeven
 hadde / O heren wat een grote cracht
 ende grote macht die gy da alder meest
 te konnen geeft den sondaric te sparen
 en te ontfermen / Daz om seer sijn dat
 gy een gebroten ende oetmoedich seer
 te myt en sult verwerpen

Daz om bin ick misfrow sodanige
 harte v op te offeren / ende dat en moet
 ick myt met woorden doen / want gy
 een heren sijn die darz onder soert die
 minen ende harten der mensche / wilt
 doch dese offerhande ontfangen al is
 sij onvolcomen gy moecht die allen
 volcomen maken / op dat sy marz
 werden een offer al heel verbrat mit

— In declaratie ophuy
stant moer godlyker befsden / op dat sy
v mach befhagen of ten minste In myt
en wilt versmaden. In dat gij In myt
en versmaet / so sal ick genade by v bly
en nijemant van moer heyligen mit
hemel of ophr ariden en sal my versmaet

19

**Doet Wel aē Sion na uwen goeden
Wille. timert die muere tot Jerusale**

Want daer gestreuen staet mitten heij:
ligen sult gy heyligh wesen en mitten
donsel ende mitten wt verrou wt ver:
rou / en mitten versterden verster
In begeren se dat alle muessen moer
salich werden end tot steruise des wach
rouen / dat souden hare van moer en my
profytlych wesen / want daer hare geb
den verdruyten end vrompelen / souden
ick verzyten end dagelich tot saligher
dingen getogen werden

O heren ick bidde v end begeren al by
ick en souden / doet ick wel ad sion
nae uwen goeden wille en timert die
muere tot Jerusale Sion is v heilige
steruise / want sion wort genant v

Hoerhuyjs / ende v heilige scriften / Ont
 Doer die geate des heyligen geestes / In
 glorie gods na dat syt in die leue be
 grypen mach / Daze om sijn die apostel
 sinte paulus in die woerde ypsitel totten 10:
 zint hie / Int my rapulet / mi in spou:
 gel hem in ons allen die slachtheit ons
 heeren van dat onbederke aensicht / en
 wy worden in dat selue beelde verclawt
 van die een slachtheit tot die ander
 alle vanden heere die daze een geest
 is / O heere hoe ston is nu kint v
 heilige scriften / Nu is alle die wille
 rechte en daze sijn veel meer ongetou:
 ge / dan christen menschen /

Waer sijn nu onder die christen menschen
 die arghelakende altohydtyctie ding
 die glorie gods sijn / Diez weynich sult
 gy daze vynden / hant te getycten by
 ginn die daze witsche ding smaste
 die haren kuyte haren godt is vnde
 hant vnde tot stranden vordt: **O**
 heere doet wel aen sijn na wben
 gorden wille / op dat die mach vze:

In der Lazarus-ophuy.

inverden werde met verdruyft end
getal. Dint vanden hemel ende doct
ont wel nar uwe gewoent / op dat
gy ont moecht seyn den vande hemel
dat vint uwe godlyster luffden / dat
dare mach verbarmen alle onse sond
O heer doct wel nar uwen godden
wille / en wilt ont myt nar onse son:
den doen / en onse boesheyden en wilt
ont myt tonen / uwe wilt ont doe na
uwe grote barmherticheit / O heer
onse vader ende salich manker / weder
ende blyscap onse sope en ewige sa:
licheit / alle menschen verwarke alle
goet van v / Gy gheft hem so vergadlyc
sij / Gy doct v hant open en sy werde
mit goede verfact / verbricht gy so
acusecht so vercurfion sij / Gy meent
woch haren aseme / so vergain sij / en
romen weder in haren stoff / Gy laet
oet uwen aseme / so werden sy gestap
ende vermyndet dat acusecht die

ardem O Heer. Ick bidde u wat
propheet is toech gelegten en die verdor-
menisse vā so veert duystet menschen

Die heile wort vervult die heylige
kercke wort ydel, O Heer staet
op want om slapt gy / Staet op ende
Wilt ons int eynde mit verwoyden
Doet wel ons sion nae uwen gode
Wille / timert die mueren tot Jerusa-
lem / wat betekent Jerusaleem dan en
gesek die vreedt / dan en heylige
stadt der wt veroren / die onse moer-
de is / die mueren vā desir stat sy
gefallen / doen kercken mit alle syne
ringelen wt den hemel vint in welt-
ke plaatsen / nu die wt veroren wort
gesit / **D**anz om o heer wilt wel
doen mit sion / op dat gezinge maer
vervult werden dat getal der woer-
ten my ende die muere van Jeru-
salem moegen getimert ende voll-
maectet worden mit iijewer stem
die sullen o prysen ende by v blyuen
tot iudic vewesent amen

In der darabr oph
 So sult gij lust hebbe totten offer
 handen der gerechtichz totten brant
 offeren ende gheheten offerhanden
 So salmen vure op uwen outdorzof
 seluy

Als gij uwen gouden wille goudre
 tweluffen gedaen heb mit sion. So
 sult gy arig naimelike ontfangen
 der offerhanden der gerechtichheyden
 gij sult se metten vure uwer kinfde
 verbranden. Want In dese manere
 ontfint gij der offerhande van
 uwen vunden moyses ende hehad
 dan ontfangt gij der offerhande
 der gerechtichheyden. Wanner gij
 der zulen der danc begre gewis
 klycke te leuen mit v gaten ophert
O herre wat bant ons dat wij v
 offerhanden op offeren. Wanner gij
 der myten ontfangt. Wat word
 heden offerhanden groffet der v
 myt behagelysten in syn. mer dan
 v vorz groewelt. Wij offeren offeren

handen niet des grouwlijckheit mit
 onst rremonien en eyge bydingen
 Die v niet besagen liefen en sy, Waer
 is nu die glorie der apostelen, Die
 sterckheit der martelaren, die vruyt
 der puerdanten, Die heilige simpel-
 heit der monisten, die duychde en
 goede wercken der christen missien
 die int beginnel waren, Dan sult
 gij haer offerghanden ontfange wan:
 niet gij haer doet v gratis niet
 duychden ende goede wercken verricht
 O heere Ist dat gij goedertierlijcken
 in zion doet nae uwen goede willen
 Dan sult gij offerghanden ontfange
 des grouwlijckheit, Want v volck sal
 beginnen een goet salighen wende
 v geboden vast te bewaren, grouwlijck-
 te doen en v beuolcken sal omziet
 romen, Dan sullen die offerghanden
 der puerden ende der stercken v:

Die Inrolzaten op den

begehagelusten syn, want alle wt seker
dingen arghelakende / tot ve volcomen
kenen sullen sy hem scrijven ende die
salige saluinge wt ve ewige beindicheit
sal op hare linden gooft rusten / dan
sullen v begehagelusten syn die offer sijn
die wighuusen / die arghelaken alle
kwaetheit en slappicheit die leunen en
die wt godden id gebet / sulken
dan van mirwde smitten gloeyende
vruigen brande wt godthijer vrie
en heete liden van allen syden ont
screuen worden / dan sullen die bisho
pen ende prebiteranten op wtten altaer
caluuen sullen / want sy in alle duren
den vervult wesen / en mitte sy
ligen geest verlicht en bigaest en
sullen dan mit more kroyden wt
hem ontfen hare selfs ziele te setten
voor hare sijnthens

Ouwe heere wat id wt altaer
ander die dat wt duren sijn liden
dare gy den bisho doot angedien
het En dat wt duren calff ander die

onse lichte / daer om sullen sij daer
 caluwerij op uwen altair stellen als sij
 hare lichamen ruieren / te weten tot
 snijpfeden der penitentie / en inde doot
 om uwen naem / dan sal v heyligh
 kerste groeyen / dan sal v wtspunde
 en liuet maerten hare vynde vnde
 vogen / dan sal uwen loff luyde en
 clingen van dat vhrste dezer werlt
 dan sal vrolicheit geroecht en bly:
 snap dat gheue armen de sijn den
 sullen die heiligen hem inder glorie
 verheugen / In haer slaperen sul:
 len sij verblyt worde eue / in ewyge
 leuen verwachtende / Ick bidde v
 lieue heer last mij in geseyn / als
 dat gy mij inder wilt ontfermen na v
 groet ontfaemheyt / op dat gy
 mijn arm nemen wilt in een offer
 hande der gerechtigheden / In vol:
 maetheiden vns heyligh kersten
 dat salfften vns heiligen ruien
 daer den velen wt moet verdruet

Zen meditatie opten

vnde wonderlyc vordynst verseyden
wt dit dal der alledry tot der glo:
in die gy beuyt hebt dunn die
v behouwen in huf gebey
amen.

Zen deuote meditatie op dat
pater noster.

O almachige ewige godt hou Ist
mogelyck dat wy v grote ontfinghen:
kijnt vnde goetheit soude romen be:
grypen / die gy ons getoont hebt in alle
uwe veldadry / die gy ons gedaen hebt
vant tscippen des hemels, die arden
vnde alle creatuur / en van die weder
maeringe des menscheitlyck gestalte
Znd noch bouen dat so en can ick
niet gnoech verwonderen van die
grote goetheit en liefte die gy ons toot
Inden dat gy van ons arme staten
sondige menschen, wilt gheten wezen
vader / en ons so goudertzlicht om fact

vorz uwe fynderyn/ op dat wy myt
 twyfel en sonden an v grondloste
 barmherticheyt gy wilt ons geuen alle
 dat wy behoeuen en van v blyuen
 so gy gesproken hebt: Soe wiat gy bidt
 In mynen naamt an myn hemelge
 vader dat sel v gegruen worden. En
 om dat wy noch so veel te vaster be-
 trouwen sonden In v hebt gy noch ge-
 sproken. Ist dat gy die quart sijt/ gode
 gauen weet te geuen v fynderyn so
 veel te meer mijn hemelge vader die
 goet is sal v geuen een goede gaeft

Darz om o alder barmhertichste
 vader o herre so knijge wt die sinen
 mynder hart en spreke oetmoet:
 Delick door v bebreut **O** onse vader
 die darz sijt In die hemelen/ mit allen
 wo mir ewelick voljubelich/ wilt
 doch v ontfarmhertige ogen slawn op
 v arme fynderyn die herre iude arde

Den meditatier optien

syn vol drucke lydens ende tubulatio
Ja altoch vol sonden vol ongelouf en
cranch betrouwen tot v / Daar om so
bidt ick v dat gy ons ongelouf ent
helpen wilt en ons cranch betrouwe
sterven wilt en ons goeder twelust
vergeuen wilt / al dat wij Jeyens v
godthysse mogentheit misdaen hebben
mit ons cranch betrouwen / Op dat
wy die naer uwen heiligen naem ge
noemt syn Christus menschen Dien
naem nyt te vergerf en dragē Mer
dat uwen heiligen naem geheilig
maek worden / mit warachtige ghe
loue / getuicheit / en volcomē liefde
tot v ende ons euen mensche

O lieue vader ick bekye dat ick
menich weiff uwen heiligen naem
onthelicht heb mit my sondige tonge
en mit niet andere sonden so dat
ick nyt veridich en bin te herten v
sijnt of een chusten mensche / mer dat
een sijnt des duuels ende Die

ewiger verdorrenisse / **M**er o hew
 heer, vader / **u**sch en wil dar omme
 niet mistrouwen mer trouwelust tot
 v roepen / **O** vader ontfaant v omme
 v sondige sondere en merckte an
 hare grote rampheit dat sij hare sel:
 uen niet werven en doen / **D**ar o
 laet v wylt toecomen en maect v **u**sch
 stadt in onse herten / en wervt dar in
 alle onse gedachten worden en wervt
Des dat wy niet meer en doe tegen
 uwen godthijfen wille / **M**aer dat
 uwen wille gesijne inder aerde also
 hij gesijnt **J**uden hemel / **D**ar v alle
 die engelen en salige ziele also
 dancken en louen van die grote
 weldaden die gij ons dagelijc doen:
 die sijt / **W**ant gij ons geeft al dat
 wy behouwen an ziel ende lijff
Maer o hew heer en vader ons vliet
 is so ramp die werlt ende **D**uvel
 temphren ons altoec / also dat wy

Zijn medelicheit ophuy

alijt u bidden tegen v godlyche wille
vnde welden dusewils alst ons gelyke
gact Dat onsen wil gesmede / Gor
wel Dat gy ons die ewige salighe
voren die tydlyche pijn in tribula
te gelooft hebt. Maer o lieue vader
en wilt v barmhertige ogen van v
suynden mit liefden / nuz wgwilt
ons naar v godlyche wille. Ende
geeft ons ghyden ons dagelike brood
der godlycher lezinge des heylighe
evangelijes en v heilige vloed ende
bloet Inder gedaente des herten tot
vyn stercke wapeninge tegen alle
berozinge des duwels / des werlt
vnde ons eygen vleys / op dat wy
naer uwen godlychen wille alzeit
moeyen leuen en steruen. Ende
o alder barmhertighe vader want
want onse liegarm geboort moet wesen
so bidden wy oock om tydlyche noot.

kragt / Maar o lieue vader vby syn so
 cranste dat wy dese bydtlyke soynst so
 qualifien rōnen / mangen / in outgā
 ons dāwils In guesichheit mit vhen
 in dūmflin / vnde onz mit die onz:
 vloedheit so wimen wy tot alle ge:
 slachte van sonden / als hōwredix / gu:
 ughet / onrūpheit / hart in nijdt / toz:
 nighet / karrghet / vnde ondantk bārchz
 dāer. om lieue vader / valle in vder
 vorz die ogen vder barmherticheit / in
 begre genade van alle mijn sonden in
 schulden / Maar o lieue vader Jst wort dz
 gij gesproken hebt Jst dat gij vben
 broeder syn schulden niet en vergift / my
 hemelste vader / in sal v oerle v sond
 niet verguuen / O lieue barmher
 tige vader Jst vynde mij suluen so
 quact / so voraerth gerrich / so volza:
 hoer dat wt van mijn sulue niet
 gedaan en ran / dāer om so bidt wt
 v harteliken / dat gij mij wilt helpen

Den middelste ophen p d m

en mijn hardt om seuen dat isft vol:
maeckelick doen van / Wat gy ontfermt
dun gy ontfermt / En op dat isft
doer v godtlycke hulpe doe / Soe sijge
isft vergrift ons onse schulden / gelyck
als wy vergruen den grond die hynt
ons misdaren hebben / Ende o lieue
vader / op dat wy v godtlycke mogem
nijn uitz en verhoornen / mer altyd
uoren godtlycken wille volbragen moge
Soe bidt isft v hachelicken dat gy ons in
in en leit in kemptaken / mer dat wy
alle kemptake des duuels / des werlt
ende ons eygen vlyt / mit v godtlycke
hulpe mogen weder staen / Ende ver
loft ons van allen quaden / als vā ons
voeziden en hegtwoerdige sonden / vā
die ewige pijn der hellen / Ende bringt
ons by v Iu ewige leuen / op dat wy
morgen met allen engelen end salig
geelen v dancken ende louen / Ende
vrouwen Amen

O heer almachtich gods / van onsen
 vaderen / Abraham / ysaac en Jacob ende
 van hem rechtverredigen sader / In hem
 mel en arde mit al hare macht hebt ge-
 maect / In getkent hebt du zee mit dz
 woort vss gebots / In besloken hebt du
 afgrom en getkent tot loff van uwer
 grootheid en vryheit en vryheit name
 den welcke alle menschen versey ende
 kinnen van dat onrecht vss macht
 ofe end een onverdachticheit gram-
 scap reuult op den sondige menschen
 nar v dinge menten / Maer onrecht
 en ongrondelicheit is v barmherticheit
 gelyck gy beloft hebt / Want gy siet
 een heer en du alder hoerste godt
 op alle du arde lauten v dert ende
 siet barmhertich voren hert is het quare
 vanden menschen / Maer gy siet
 door v goetheit hebt beloft peniten-
 tie van vergiffnisse der sonden / ende
 gy du godt siet vanden rechtverredigen
 en hebt geen penitentie geselt den

Co. manassés gebet

rechtvaardige abraham: Isaac en Jacob
 hem die v myt gesondicht en hebben /
 want ick gesondicht hebbe ende myn
 boesheden sijn van mijn veldicht bo:
 urn dat sijn die zee / so ben ick gebonden
 mit vree yseren banden en ick en ran
 mynen adem mit vergalen / wat ick v
 gramschap verwercht hebbe / ende ick heb
 ic v tegenwoordichyt quaet gedaen
 voer sellende heyligheden en mijn
 wraff v verzoemende / En nu buge
 ick die knien myns herten biddende
 v goetheit herre ick hebbe gesondicht
 heere ick hebbe gesondicht en ick he
 kenne mijn boesheit / ick beghe bid:
 dende v herre verzeuert mij / verzeuert
 mij ende en wilt mij myt vernielens
 ont mijn boesheit end en wilt ende
 wraff dat quaet voer mij myt be:
 waren / Want al den ick onwaardich
 gy sult mij wilstand nae uwe barm:
 hertigheden salus maetsen / ende ick

sal v loven alle die dagen mijn loven
 Want v peijst vliet recht der hemelen
 ende v glorie is tot Joden v wuylent
 amers

Gebet

Ons vader die daer bond zyt Joden
 hemelen/ gy zyt die oprecht abza:
 ham een vader van veel volck/ Want
 dat syn alle v kindren die in v gelouwe
 is in uen worden (als gode kindren)
 gehorsam syn/ Abraham heft gewil:
 luyklyk synen eniggen zoon Isaack wil:
 ken offeren/ doen gy hem dat gebod siet
 doe die welken gy hem nochtans beboeft
 sacht zyn sacht te verminnen suldigen
 als die sterren des hemels vastlyck
 gelouwend dat gy mocht loven ma:
 ken die doet wat/ Ende daer om
 hebt gy hem beboeft dat gy doe sy
 sacht alle geslachten gelovendyt sacht
 sij hebt hem dat voldan/ Want
 Christus naden vlystet van hem ge:
 bouwen is/ doe vden wij die benedictie

ontfangen hebben Maer wat soude ons
het vleesche van abraham helpen son-
der v Godlyche vervullingge. Met la-
mefijn moet vet ende vel gemest
sijn dat voor tmen schelyche geslacht
ge offert soude worden. Dwelc is v
enige sonne Jhesus / Dijn ghy voor ons ge-
geuen hebt / Hur om o hemelstege
vader / geest ons mit gewestke secht
sijgen / vader wie heb hagen v gesondt
Jhe en bin mit verdich v sijnt te
gechten Maer door wien sonne Jhesu geest
my naar uwe belofte / Dijn ewige li-
m dichte Amen

O Gebet
heere God die den synderen vā
ysraël bevolen hebt te eten en on-
bevolert lamfijn, mit broot sondig
heef dorch en dat In seven dage
daer naer geen heef dorch In sate
hynsen gevonden en soude worden /
Vende van desen lamfijn en mocht

geen vuernde lichte noch slaw vchey
 ken vbow dat hy veyt kysmede vbaet
 Ende dese forse heb di hem luyden
 Jaerlyc Doen hondert In dese manne:
 ren tot en gedemfuer nisse dat ghy
 hem verlost hebt van die groet sla:
 uerme die sy gedaen hadden In egyp:
 ten, in gelijck Salomon seit gy hadst
 verlost van een yseren formijb . .
 Wijn Bidden v oetmordelyck ge:
 datmen heren / dat wij altob mo:
 gen vorz ogen hebben / hoe dat ghy
 ons ligen v seluen versoent hebt
 door die doot vā uwen enigē so:
 me: Doen wij noch v vrienden wa:
 ren, en gy hebt hem geslage in
 ge offert opten boom des cruys o
 dat gy ons verlossen soude vā die
 byzāmie die sonden in die bosse
 vianse, die so geweldich luffte heren:
 strapper ouer ons hadde / Ende vā
 die groet goet en heb di nu mat
 wlygenomen, in In uwen vge

in was die Jode niet beter dan die heij
den / noch die vrye niet beter dan die knecht
Want si hadden al te saem gesondert in
een ygerlic hadde afgeworpen in synen
woth / in sij behoefden al meer gracie / de
welcke gij haer onwonderlicken gegan
hebt / Geeft ons gracie houw heer / dat
Cristus doe onse schulde niet te vergrift
gesproken en is / Maer laet ons die seer
weliche varen niet mit een sonder houw
niet mit een onbevliche onsvontic / Amen
Sebet opte figur van metale

Oetwige en onbegrijpelicke baem:
Ghechtheit Gods: Die sijn schoot die
genaden almit open start / als die sonder
sijn wellicht tot v heeft / Soe waer als
die synderen van ysrahel niet min wou
tegen uwen dienaar moyses en grote
licken tegen v gesondert hadden in
moyses voor haer sonden badt / So hebt
gij genadelicken gesproken / haer te
metalen spreent om hoge en alle die
gem die dootliche gebeten sijn / ende
dat wisten sullen gemen / O heere

onse sijn is onse totte doot gewont ge
 weest / alhy onse noch dijn wilb is doer
 onse mijen vde misdaden / Maer onse
 vuytste toe vlycht du wy hebben is
 tot vden leuen sijn / In als het sijn
 ynt o hog gewest is / Ende doer
 sijn ghehoersarmhert totte doot toe / So
 maectet hy ons wylt vde dinc in die
 lanchte van sijnen ynt / in hy mit
 vberh alle wonden onse sijn / sijn
 om bidden wy o heer / dat wy vask
 lyde op v morgen betrouwe in onse
 ogen minne mer in slaan vade
 doot dyns soons / mer dat wy mit
 oprecht betou ende mit vasken ge
 loue roepen op v genade / vasker
 kun betrouwende dat wy vrigiffe
 visse van onse sonden rugen ende ve
 alle boesheit gewest vde dinc sijn
 wonden dat du bethen doot sijn
 vlyst onse salichmakend / In als dat
 in talen sijn op gewest is vde
 ghangen sijn in du galg d'c vde
 Amen

II Gebet opte figure van helia

Of pijs ende vrees sy v hem heyligh
hemeliche vader die v geberedicht hebt
wt v vaderlycke harte / ons te sende di
wonderlyken heliam thebin: Jesum.
Custu onsen heren onse godt, en vage
en bederue die ouden scriften ons
vants, Ende is ons getonn wt Gala:
ad: dat is / wt die volghen dymre be:
loften daer die noch en alle prophe:
tinn besloken syn / en worden vervult
Desen heft die wylt berispe va harden
ongewisheit / ongelouf ende sonde
sonderlinge arghas dat is het volke va
ysrahel: dwilke als heuvelich
ende wederspanich niet en heft wille
horen / noch v doort niet vespren
mer dat versmant / en hare Israhel
dat is die wylt vor en vinn
gionne en versoren / mer dan v
soek woort dat vinn die geist die
sullen / daer om blyft oock v gras
horen op alle synderen die ongelouf
wylke oock vervolgen hebben / van

begin den propheten v den navet in
 alle den te wylt v godlyck woert vorz:
 den/ Waer In gij twyft geyft uwe finicht
 onder den godloze: Niet alle den den:
 navet vlt vuyngarut/ mer ont heli:
 am/ Dat Jesum uwen lieve sonne
 hebbense vervolcht in verzocht/ oute
 also groofflycken dat hy geboeghe geyft
 geboeyt In den vloet Caruth/ dat is:
 totte briederfse nisse des dootse/ dan In
 hy al onse gewyghheit geyft gestelt
 hien der Jordanen/ dat is alle myn
 oordelen in gewyghheit. Op dat
 wij sonden verstaen/ In syn doot
 te verlossen ons leven/ Ende al werde
 ons leven hie geproeft noch stand by
 Christus te zyn verboegen In die gloze
 die niet gelaten en hebt de wylt:
 vurdigen In die noot/ Mer hem
 lieve vader/ In die zavenb jonge
 soyt g'nadlycken onderhouden ons
 dat mede gevende te verstaen dat
 den wylt vurdige (betrouwen In die
 geyn gebrute hiden en sal noch vuyt

als hij wandelt In midden des doots
Want gij by hem sijt heere. wyen de
haren van onsen hoofde oock gewelt en
daer om goddi oock gewelt in bevolen
ons doer v voersichtghydt in genade
alcken / dat wij heydenen swaert als
kamen doer ongeloof in alle ijdelh3
Cristu wien som onsen verlosser
worden souden des morgens / dat is
In beginsel synder pordicatur, met
den brode ons geloof in mette vlyf-
sch3 / dat is met hope der verrijf-
des vlyfsh3. Ende dat met allen
In beginsel synder ^{tot} verrijfsh3 / met
oock t'avondt. dat is In eynde der
werlt sullen wy v bekijden vnde
In v geloven / daer toe goddi oock
gesonden heliam hem vader / helia
wien som / na der rijkdomme wien
genaden tot Sarepta / dat is daer
brenntheit van brode was / Want
sonder v groet (In dat loven der
kroot in vveige spysse onser ziele
sijt) hofden wy selyd wandelen.

In onse blintheit en soeken niet
saltheit In Sidon, dat in ydel.
Jagen en arbeit / Want sonder dz.
geloue in v here is al niet onse
vermogen / ende allen dwynst.
sonder. Dus so was arm ende beth
worden ons ongeloue, als sonder
God. en bidden om onse Swelken
Maer ons verrommende in v grake
ende gebenedidinge / als ghy ons
sacht zeyden toe houtskeut / onse
eygen ghebruycheit, en verminstige
dwynt (der gy nu bevolde en hadt
en daz dan niet helpe en moeste)
Soe hebdi nochtant van ons ghy:
sprijt willen ghy o ghy, voor
sunder onse saltheit / Enpoude
geft hem gestaan onse vermin:
heit en ghebruycheit / en geft
geantwoort / Siet nu en hebbe
men en weynich bloem der nai
turlycher wysheit en wat olven
der ydelu vermintheit en blyscap
Ende zeyt toe houtskeut dat

overlegge mijn eygen gewettheit ende yde-
len dancp. (Die myt dan als een dierly-
hout bequamen en syn dan ten vuer.
Daer sine sunde het part impudra onge-
wettheit / sal ik ongeloue / ende my som
(dat is eygen betrouwen) daer aff wyl
(dat is worden bescreuen) ende schrien
want ik vanden hoefde mynidel zulke
totten voeten gien salicheyt In my en byde
Aldus hare selue verstaende ende ver-
doemende een sondige ziele / en heb dy
genadige vader van alle verhoestingē in
ongetwosp willen laten / Mer hebt oec moer
en koop gelyc door heliam Jhesu / die
van ons vryt begint ende gelyc het
die sijn ons gelyc In hem / waer toe
nochtans inuolant en compt / dan die
ghy daer toe tucht mit uwer genadig
waer In wy gelouende en sal myt dat
milt ons danke veruogen / noch die oer
ons elyck verstante vergaer tot verlij-
g / mer in ons waffen en veruorden
in uwen loff / tot dat die sijnlied wge
gauen / dat tot dat wy ouer vloer liet
v geate en genade bescreuen hebbe In
onse sijn / die dwg was als vrede
sander waer en onvuerstbare bouw die

Bergen van Gelbou / **De** dan waarachtige
 koninck van v o heren In ons begint te
 groeyen / Dan begint wyf In ons te
 sherven het sijn onse eyge groestheit
Ende dit doet gy ons te goede op dat wy
 sonde lozen / Dat gy allen zyt onse ge:
 zorghen ende leuen / **en** dat ont myt
 dan alle ongezorghen **en** besaemtheit
 te behoort: **Ende** goe wel wy ons ver:
 wonden **en** ont vernuft dit my wel.
 en van verstaen / noch onse reantheit te
 geyen / soe meent noch stont ^{het} ~~ont~~ sijn
 ons myn betrouwen (dat sijn al doot
en sonde leuen is **en** doot is voor me
 ogen) ende liggit op v bedde / **hyddy** wy
 o **Abba** lieue vader / dat is gyt ont In
 plaats vant doot sijn / v gezorghen
 dat allen ont leuen is / daer In suldi
 dan o waarachtige helia ihesu verho:
 my my arme sondige sijn te leuen.
 met uwer gnaden die gy ons hebt ge
 worst In dat dize maet / dat is (dore
 die verstante hofid die dize vondenheit
 dan betrouwen wy dat gy alle dore ende
 salichz wonderlyk verstant / In alle dinge ob
 verstante dz gy alle zyt God **en** onse
 heren / hebben den slachtel des doots **en** leuen
 ghemeyt heren In die ewichz Amen

Shebet

O ghere Juden, hoorstien / *Wen is woe gelyc*
 gy hadt ons vrie gelyc door dat roden mer
 verlost wt der gramten misse vā vyfphen / *Mir*
 vylan wy hadde al vrede om gesien vnde sy
 vrie g'doelt wthen vlyge / *Mochrans sint gy*
 vrede vore ons die arke wthen tafelen mo-
 si / *Dat is / v goddelike woort / ons vrede ge-*
 openbaert en hoerch vore ons g'drage / *om*
 dat wy dat k' b'v' zonden vure gy sijn
 Ende also myt en souden doen / *Wy hebben*
 kyne v g'sondicht v' gy sijn die g'her
 die ons vrede verlost wt onse misdact
 doet mit ons die barmherticheit die g'lyc
 Abraham Isaac en Jacob / *onsen vaders / ge-*
 sworen hebt / *en en laet ons v myt die w'v*
 als sijn ghen / *mir als sijn d'w'v die b'lof-*
 ken en sijn v' v'v'v'v' / *vnde laet ons*
 lichte vore die menschen lichte vnde die
 waken vore genaden v'ij d' h'og
 lopen op d'aste v d'ave af moge
 louen v' p'ysen die all.
 marke / *Die g'm'v*
 wort d' merz.

D. Iohannis chrysolostomi pa-
triarthæ constantinopolitani

De patientia et consummatione
suis seculi, de secundo aduentu
Domini, deq; æternis iusto
in gaudijs et malorum pœnis
de silentio et alijs sermo

Preciosa equidem est iustitia vita,
quomodo autem fulget, nisi per
patientiam. Hanc dilige frater,
ut fortunam non matris. Nam psalmus
admonet dominus: Sustine dominum
et custodi viam eius. Et paulus ut
virtutem hanc possideas inquit -
Afflictio patientia operatur. quam si
consequaris iumentis honorum fontem.
Sperem. Spes autem non pudet fatui. Sub:
ditus igitur est domino et ora eius
Iumentis autem et iudicium non reprehendit
aliquid, in p. Et dabit tibi oves pectus:
omnes cordis tui. Quid hor.

3
beatus, qui bonum volat tanti regis auro
possidet Quis non optat avertas et obli
vitas habere aures Induris Operari
et veritatis, frater, Conducat te vincam
suam, Christus / Quis adhuc tempus habet
operari bonum, audi paulum dicentem hoc
Id quod seminaveris homo. hoc et metet
Samina in spiritu, et vitam aeternam meten
nam qui in corpore seminat, de corpore
metet corruptionem, Audi et alium monitum
dicentem, Seminate vobis ipsis Justitiam
vindemiabitis fructum iustitiae / Ne te labor
pugnat / Spes est messis et unde vivit / Vbi
vini, certamina vbi et verba, vbi prolixo
vbi et honoris vbi pugna vbi et corona
In hoc usque punto et te ad paternam arma
Semper insunt In aures tuas qui te
sauris clamat Veriliter age et respice tu
cor tuum et sustine dominum operari
tua, regni agri tui, Degerit est hoc vita
corpore bonum ligorum, Novum Inquam et
vobis instrumentum sibi pro dicit tui
seminibus, doctrina. per hoc, Irenaeus
Si haec tibi scripta fuerint non indignatus
Christus

Diabolū dico Cole aīam tuam et bonā vimam
 Et quē admodū vimarū custodīs plaudēt ma:
 mibus, clamant vocē, talibusq; stupribus,
 Infidatoribus abarrent: Sic et tu clama p̄cra:
 tibus, Iubila psalmorū cantū, et effugabis
 malam. Et suam, vulpem scilicet diaboli De
 qua dixit scriptura, apprehendit vobis
 vulpulas, in **Obserua** semper hostem: Si
 illiusa contumacia cor tuū sagittauerit: si
 obseruas cogitationē suā In aīam tuā funda
 lamulatus fuerit, obijce sentū fidei, obverte
 cassidem sp̄ci. arripe gladiū spiritus, quod
 est verbum dei: Et sic armatus hostē susti:
 curas, inq; pusillanimitē sis in prolio, Sed:
 In oībus sobrius esto et dix: Neq; enim respice
 ignorantes turbas, Gaude semper, sicut
 scriptū est, Lenitas v̄stra nota sit oībus
 hōib; . Timor dei fulguret, In corde tuo,
 in frāb; fugitiuis milib; in timidib; et
 desis operariis, in fugiās coronā, Vita hū:
 ius Iudiciū autē. longū. Ad hoc spectans
 suggeste corde tuo, et in brato propheta dix:
 Viriliter age, et confortetur cor tuū et sus:
 tina Domini. Imitare dauidem, et veni:
 re lapidis Iactu, prostrare adversariū.
 Adstant angeli spectatores vite tuē Spec:
 tarulū

caralium enim Inquit facti sumus Mundo et
angelis et hoibus. Si te viderint viventem
gaudēbunt In tuo bono opere sin virtū, abse-
rent tustis, neq; videri te poterunt. Iradi-
bunt autem te demonia, Accipe ergo pro gla-
dio timore dei. Timor enim dei. quasi gladi-
brius est, vincens, quicquid est malā
corruptentiam. Accipe igitur semper ti-
morem dei. Et memeto Inquit expulsi
allius dei, quando reli flagrantis soluit
elementa autem audentia liquifit. Ter-
ra vero et oprea et que In ea sunt expulsi
Quando solis cadunt et folia, Sol autem et
luna obtembrabuntur, nec dabunt splendo-
rem suum: quando manifestabitur filiū
hois: et descendet de caelis super terrā et
virtutes caelōū inuēbuntur. Quando I des-
cendit, et respiciet et destruet totū orbem
et soluit, in circuitu eius tempus valida
Terra motus erunt et fulmina, qualia
nūquam fuerunt, neq; sunt, usq; in hūm
dum. Ita et et ipse virtutes caelōū, mag-
no timore recipiuntur. Igitur qualis
tunc nos esse oportet; fratres mi. Qua-
lis timor et qualis horro nos Inuadet
Cogita quomodo Israelit. In solitudine
non

separatus
dicit qd
est

non valuerunt ferre caliginem et obscuritatem
 et vocem dei loquentis e medio ignis: Sed
 offerunt in eis loquentur: neque tulerunt
 plurimum manuum suarum occultantur, etiam si
 neque succursus eis, Desprenderat. neque Ira:
 mundi loquentur.

Audi igitur fratres mei, si non potuerunt
 ferre adventum vincti, qui confababatur, quia:
 do neque soli flagrantis soluti sumus, neque
 hira et que in ea exusta sunt, quando in:
 que qui tuba canit sonuerunt, sicut cla:
 matura est tuba illa, et ovis a serulo dor:
 mientis reportatura, neque ignis orbem
 vliit neque aliquid futurorum terribilium
 hinc tunc tunc contingit Quid fam:
 mus, quin Ira et furor Intolerabili Despre:
 det et sedebit super thronum glorie sue: et
 adorabit hiram ab oriente solis usque ad
 occidentem et ab orbibus finibus terrarum: et
 Despremet populum suum et reddat unicuique
 secundum opera sua, heu michi qualiter
 oportet esse nos, quando assistimus mundi
 et vultu produrandi ad tubinam, heu michi
 ubi tunc furor illi, et ubi tunc robur carnis
 ubi tunc pulchritudo illa mundana et Inuiti:
 lib.

lib: ubi sunt humani vocis suavitas, ubi
sunt impudens et rubeoris infamia duritas
ubi sunt ornatus vestium, ubi sunt voluptas
peritati. Vere Immunda et fœda: ubi sunt qui in
timpanis et musicis vitium bibunt et In opere
Dei non respiciunt, ubi sunt contempti illorum
qui nunc absque timore viuunt, ubi sunt delicta
et mollitudo, Quia enim transierunt et sunt pu-
tibus aere dissoluta sunt, ubi sunt perniciosa
et opum cupiditas et Inmissi: uroidia. illius
perpetua comest, ubi sunt crudelis superbia
que oibus abominatur et ipsa sibi videtur esse
aliquid, ubi sunt Inanis et vana hominum glo-
ria, ubi sunt potentia et tiranias, ubi sunt
reges. ubi principes, ubi dux. ubi sunt magis-
tratus Inflati et pro diuitiis Deum contemnunt
Tunc ubi viderunt (de eis dicit) conuenit ad-
mirati sunt, timor apprehendit eos, Illis
doloris, et parturientis, spiritum regrediente
interuenit. Vbi autem Sapientia sapientia
ubi uox eorum adimplet uentres Vo. Va. eis
comesti sunt, conturbati sunt, sunt ebrius
et oibus sapientia eorum absorpta est, ubi sunt
sapientibus, ubi sunt scribae, ubi sunt confessa-
tor seculi huius vani: frater mi. cop. de
qualit

qualis futuri sumus. cum reddenda vint ra:
 ho vocem que firmus. ta magnam qua par:
 vint. nam domo Iusto Iudicio Iusto satis fe:
 vintus. qualis est conditio nostra in illa
 hora. et quam angu vintus. et gratiam
 apud cum Inuinciamus Qualis autem
 gaudium vripit nos qui si gurgamur a
 dextis dei. Quomodo tunc habebimus
 qui nos salutabunt oib sancti dei: Sulu:
 taba h. abraham. Isaac. et Jacob. noe. Job
 dauid. et oib sancti prophetæ: Apostoli et
 martires et oib Iusti. qui deo placuerunt
 in vita carnis sue et quod audire ibi et
 admirabere eorum vitam. quod modo etiam
 videre voluisti: hi illis venient ad se et
 ultantes ob tuam salutem. Qualiter tunc
 affert vintus quam In effabile est illud
 gaudium. quando ego hilare dicit his qui
 a dextis sunt: Venite benedicti patris mei
 et hereditate accipite regnum quod vobis
 preparatum est ab origine mundi. Tunc:
 accipiet frater mi regnum diciturissimum. et
 didema pulchritudinis de manu de
 manu Domini. et post hoc cum suscipit ego:
 nabis: Cum In hereditate accipiet alibi:
 na

na. illa bona. que preparavit deus diligē-
tibus se. Tūc post hac absqz sollicitudinē
futurus es et absqz omni formidīnē. Ex-
pende frat̄r mi quid sit ugnare in celo
nam ut p̄ uirginibz: accipies diademā
de manū dñi, et ugnabis post hac rīm
sup̄: Expende frat̄r mi quid sit p̄-
p̄tuo uideri faciem dñi: Qualim habz
ipsa luxm. Tūc unū nō erit tibi sol
In luxm dñi. sicut ysaiab dixit Neque
ortus lūmē illustrabit uocem, sed erit
tibi dñs deus lūmē aeternū et gloria tua
Et frat̄r mi qualia gaudia reposita sūt
his qui tenent dominū et qui obseruant
mādata eius

Matorū
dicitur et p̄na

Expende fr̄ mi de sumptu et p̄tato eum
p̄dūm quādo p̄dūm tūc ad h̄rē bī
Le. tribunal, quāto tūc confusiō cōp̄-
sudentur coram Iusto Iudicē, nō habent
quod r̄spondant, quā r̄ubescunt, quā
loquēt̄ eis In ira sua dñs, et In furorē
suo conturbabit eos dñs, dicens, Discedite
a me maledicti In Iḡnē aeternam qui per-
paratus est diabulo et angelis eius
Heu. Heu. quā afflictior in et angustior
habebit spiritus vōm. quādo formā
clam

clamabunt oēs et dixerunt Convertantur
 peccatores in infernum. oēs gentes quae ob-
 livisuntur Deum: heu. heu. quā cūcti-
 nam vincabunt plangentib; et lamētāto
 abduvendi. vt crudeliter in infinita semela
 pūnantur: heu qualis est locus ubi flēt
 et pudor dentiu. qui dicitur tartarus: a
 quo et sathanas ipse abhorret, heu qualis
 est Schemma Igeus magis terribilis. heu
 qualis est Vermis et nonquā quiescens
 illis vermis: heu quā gravis est numerus
 reprobor; et semper manentes heu qua:
 eos sunt ministri tormentis perfecti, qui
 misericordia et deservibus caētis repro:
 brant et verberant, Tunc qui surdant
 graviter clamabunt ad dominum et nō
 respiciet eos Tunc sciet quod oīa, quae
 in hac vita fuerunt vana et transitoria
 et quae hic putaverunt esse dulcia; fil:
 le et veneno amara Inventa sunt
 Vbi sunt falsi nōis voluptas carnis: Aha
 enim voluptas non est, nisi timor Deū
 Hic vera voluptas est, vix hac quasi ex
 adipi et pingue Deū implet animam: Tunc
 differabunt Deū se ipis et operibus qua:
 ferantur

Deū
 timor
 vera
 voluptas
 tab

fortem. Cum confitebuntur dicentes.
Iustum Iudicium Dei. Audiuimus in her et no.
lucimus conuerti a malis nostris operibus et
time nihil profuerunt: heu michi qui so.
propheta In Iure parabolis peccatis sup
mumum arum peccati. et deflecto ab eis
quasi a multis feruis rate nis: non enim
est michi fiducia ut uideam sursum celum
Ad quem igitur confugiam nisi ad te nisi:
uere. nisi ad te qui Iniuuatum no ueris:
nisi nis: Misereere mihi deus secundam
magna misericordia tua. et secundam multa.
tudinem misericordiam tuam deus iniquita.
tem mea. Apud lava me a peccatis meis
et ab iniquitate mea munda me: Quo.
niam iniquitatem meam ego cognosco et
peccatum meum contra me est semper. Tibi
soli peccavi, et malum coram te feci: Ad te
confugio propter magna misericordia
et Bonitatem tua: Ne perirem in te, et
ad te confugio, ut misericordiam plaudatam
tuam te reprobaui et ad te confugio
propter magna Bonitatem et humilitatem
tuam, et flagitans oro Ut auertas faciem
meam de delictis: Cor mundum crea In me

deus et spiritum uerum Inuocauit In uis: ubi
 ubi uicis, propter nomē tuū solū: nichil
 enim habeo. quod tibi offerā. nō opus bo:
 nū. non rex pūm. sicut fidens in strato:
 nibus tuis: In eab mi pūm, ut oras
 in mi rōpūm hōm. ut nō sanle uerūm
 radam an pūm: sed ab hoc tempore str:
 uiam tibi. In sanitate et iustitia oībus
 deus uerūm quia tuū rōpūm
 et Inuocūm In fōmā Amen

Obsecro igitur fratres mi. qui hac
 oportet, ut mundus et in mundatus
 studias Inuocūm In par, si qua tibi ma:
 la cogitatio occurrat, Corrupte gladium
 sunt, hoc est cogita timorem dei et con:
 fides oīm Inuocūm uirtutem protuba
 autem habe diuinas scripturas (nā si:
 cut tūba militib rōgūgat: sic et diuina
 scriptura nobis clamantib. rōgūgant
 cogitationē nostras In timore domi:
 ni. Cogitatus enim nū sunt quasi
 militib qui contra hostes rōgū bellum
 grūm. Et itēm sicut tūba tempore
 pūly clangunt. Inuocūm et pūm
 alacritate contra aduersarios rōpūat
 na et diuina scriptura rōpūat pūm:
 hūmān

Timor
 dei gla:
 dius

itudinē tuā In bonū et contra affectiōnē
tuā viliem reddunt: Ideo fecisti mihi quā:
tū potes cogere ipsum ut frequenter illis
vane / ut conjugem cogitationē tuas / quā
Dispungit suis malignis artibus / in
concupiscentiis malis suggerens vel etiam
affectiōnē super Infirmitatē vel prosperitatē
et firmitatē nunquā suppediāns: Hec
autem optatur sua malitia et dolo ut
hominē a deo abalivint: Nam si per totū
vitā quod quā non potest per concupiscentiā
aliquā expugnā et dēvictā / tunc
postea tentatiōnē ei affert / ut obtemperet
nunc et Inveniat postea opportunā
ut que vult Infirmitatē et Inveniat aliquā
de talis cogitationē suggerit / ut cum
Iuramento dicit Quia a quo hō:
re bonū spero / dicit malos habui
faciamus agitur mala ut evadant
bona. Cum si quis nō fuerit mundus
sobrius / desolat eū sicut Invenit vici
tū: Quod si eū magis sic potest vici
tū tū affert illi felicitatē et firmi
tatem et exaltat eū / inmittens
denotatōnē oībz affectiōnēbz graviorē

et molis potens: Her ipse superbum et in
 pauidum faciat hominem, Her in profun
 da voluptatum mundum detrahit: Her
 in realem blasphemiam obfanti se recip:
 hi enim est: et posuerunt in realem
 odium: Her facit hominem non cognos
 cere Deum, neque scire propria iustit:
 nitatem, neque cognoscere Deum mor
 tis et iudicij. Her enim est via om
 niu maloru, qui hac via ambulare gau
 det, Her est prosperitatis et uxorilla:
 uis in malis promptuaria tandem
 uenit: Her est via quam dominus
 qua denuc dicit / lata et spatiofa
 est via que ducit ad ordinem, et in
 audisti fratres mi. quare inimici suadet
 aliquando prosperitate aliquando afflic
 tionem uobis afferre: Nam ut probauit:
 ut mentem hominis affici: que sibi ob
 curatur ita et ipsius malignitatibus
 contra eum impellit oportet, Idcirco se
 mi sobrius esto et cautus et uaras:
 per herosini, ut h dicitur quomodo ^{oportet}
 hie effugeret laqueos inimici et d:
 descendere uitam eternam: Mente

Dei nobilitas
e facit h
vult sumi
tur

in unum veritatem subsistere facit Verbo Divina:
in scripturam et voluntatem Dei in Donat: Audis
fratre quod voluntatem Dei accipit qui Divinitus
scripturis vero corde Inuigilat. Ideo frater
vni. animam tuam. in unguentis: sed vara
lectura et prouidus ut illustratur mens tua
et fiat perfectus et iungat in nullo deficiente
Ally gloriatur in consuetudine magnatum. prin-
cipium et regni: tu autem gloriare tota ang-
lis Dei: Deo loquens et sancto spiritui. per
Divinas scripturas, nam qui per vos loquitur
sanctus spiritus est. Operam igitur da ut
Divinis scripturis et precibus perseveret
in vigiliis. in quibus per illas in Deo con-
saris, totus sanctificatur anima corpus et spiri-
tus tuus: hoc igitur coram habet frater, quod
quando in vos mundis tunc sanctificatis, da
igitur operam ut frequenter illis iunibat
etiam si non varuit manibus, incho precibus
etiam beata anima incho sanivolis propheti
perabatur, mouebanturque vinctis sola labia
et perabatur vinctis in amos Dei Sabaoth Intra
ult et concessum est ei quod petijt, prophetia
frater mi etiam si non varuit manibus
tunc perabatur vel incho, audit enim deus
etiam silentio. Quod si legem incho

frequens ubi ipse / ubi audire et vtilitatem
 cupere potest / scriptum est enim: Si videris
 verum in illo quod est ipsum, diligens adhibe
 et pro tunc semita sanior sine horat. hoc
 autem dicitur non solum in scripturis legi:
 et sic et scripturis / multi enim sunt qui
 legunt et quid legant nesciunt: proinde
 franci mi vide in magisteris gratia In
 h: qui dono christi tibi data est / Sed cura
 et Inquire quo modo domino placere
 possis: ut tibi sanctorum eius beatitudinem
 ardeas: Scriptum est enim: Beati qui scru:
 tantur hincmodum eius et In toto vult ip:
 qui vult eum / Vide in mortuus hostis ut
 tu legere volueris: tibi ardua summat
 et negotia, que te distrahant: Inijnat di:
 vus / primum absolue negotium hoc: quod
 parvum est / et sic absque sollicitudine
 leges / nam quod tibi sit summat ut ala:
 ritatem ad laborem manuum affrat: talia
 enim oia Inijnt ut te a lectore et manui
 vtilitati abstrahat / quando quidem Diabo:
 lus videns hominem lectorem deditum, sic
 et alijs occasioibus se ei opponit: quibus
 si qua Inijndi possit / Et autem in ob:
 diab

Dras vi: Sed esto sicut sciunt qui sunt et de se
eat ut ad formam aquarum veniat / hoc est
(ad divinas scripturas) ut libas ut vis et
refugio refugium tuam sciam / que te tot
afflictibus admirum / Libe alium et vis
que tibi dvenit et utilia sunt ut scriptura
gratia / quando donat tibi ut cognoscas Deum
aliquote ut poterat sed invidiam respiciam
in mente tua et iusticie in corde tuo et
indecibilis sciret cum memoria: Scriptura
est enim in iustificationibus tuis invidiam
horum et tunc in corde tuo inno abscondi eloquia
tua: ut ne peccet tibi: et tunc in quo corrigit
adolefcentior viam suam in custodiendo sci-
entiam suam tuis / Vides dilecte quod inno-
zando se innoceat dei / corrigit homo via suam
Quis est enim qui innoceat et se innoceat in
et viam suam non corrigit / Innoceat ille est
divino et probus et misor / nihil divino in-
moleant / sed oblitus estiam coram que noceat
Tali enim dicit deus Quam tu enarras
supplicatorem inuas ut amicus te pamm tu in-
per ab huius / unde iubet ut tollatur ab eo / quod
videtur habere / Quid dicit autem iubetur
tollit ab eo quod videtur habere: fidem / nam
se suspicium vocat sed operibus in gat / et est
infidelis / Defensor detrior / Ideo iubet ab eo

tolli sperantū sanctū quē accepit In die redit:
 hūc et quod videtur haberi fitq; talis ho:
 mo quasi vas vitium, quod ob luxuriam
 perfluit, et quod vinū perditur, quod cū
 infiant qui illud vident plerūq; est opi:
 nantur, quando autē ex eo vinū plerūq;
 dū est, tunc apparet oībus quod sit varum
 Sic igitur vitialis homo, cū ab eo ratio su:
 uatur In die iudicii. variūq; Invenitur
 erunt eius opera conspici oībus. Ta:
 les sunt et qui regi dixerunt In illa die
 Domini. In non tuo prophetarum, ^{nomi}
 et tuo nomine venientes tumultus ferimus
 Et cū responderet rex dixit eis Amen
 Duo vobis misit vos, videtis fratres quod
 talis domino nihil habet. Tu igitur mi:
 seris isto sermone et viam tuā dicitur:
 Causa in amibus per mittas descendere
 et comedere sermone filij dei. Ipse enim
 dixit quod sermone est sermo quē audistis
 Occulta igitur sermone In fulgore huius
 For est occulta sermone in iudicio reddis
 huius, et factū aliquē afferat domino
 An timor: Quando autem legib; di:
 ligenter et sermone lege et cūstanter p:
 pondent beata verum. nec sit tibi spi

1
Dico multa folia pertransisse: sed si diffinili
aliquid mordat in gravibus et sermone et
fortis ^{vires} presens tractare domo mentis et verbe
hinc intelligat. Porro cum ad fidendum et hinc
dum vel etiam ad laudandum alium te apparatus
ora primum dicens, Dne Jesu Christe
aperis oculos meos et aures cordis mei ut au-
diant eloquia tua et intelligant et faciant
voluntatem tuam, Domine, quia invola ego
sum in terra in occultavit a me, mandata
tua, sed revolve oculos meos et confidabo
mirabilia de hoc tua, In te enim speravi
deus meus et tu cor meum illuget, etiam
frater mi obsecro, sic semper ora Dnm, ut
illuminet mentem tuam, et manifesta
habet faciat vni sermonem suum, Multi enim
ab erraverunt suo fidentis ingenio et dicitur
se esse sapientes stulti facti sunt, non sunt
lignis que scripta errant et in blasphemias
prolapsi intulerunt, Tu ergo si loquor de
mentibus aliquid capere diffinili, vade in ma-
lignis doret intra te in te ipsum, Dicitur in
sic est ut sermo ille dicit, quo parte enim sic
esset et hinc sermone. sed si audis deo, cum
ut sermonibus eius et sic ad malignum;
Vade post me satana, ego enim in sermo / eloquia
dei eloquia munda sunt, argenti erga iniquitatem
probatu hinc purgatum sphyllum, et miltel 17

ipse peruersum. vel infracto talis. ut aiunt
 sed omnia bona coram sapientibus et omnia
 mala coram inuicentibus scripta, ego autem
 in sapientibus sum et in scio, scio autem quod
 spiritualiter scripta sunt, sicut enim apof:
 totus. Quod sic spiritualiter: Deinde sic
 in seipsum in rebus, et sic, dominum reddidi
 eloquiis tuis, non contradiro, sed fide sci:
 moribus tuis tui Sancti Spiritus, Tu
 igitur dominum salua me, ut inueniam
 gratiam coram te, ego enim aliud quero
 nihil nisi solum, et saluati, o misericordie
 et assequar gratiam tuam, quia tunc est
 regnum et misericordia in secula, *facili*
 autem: posside autem et silentium fratris *silentium*
 et fortiter mirum, silentium enim affectio:
 nitus sublimiorum te facit et tu super p:
 liant. ille autem de sublimi, posside itaque
 in timore dei. silentium, magis tibi in seculum
 uel in inimici tui, Silentium enim timore
 dei diuinitum, uerum est ignis, possis:
 seruum suum in roclum subuehens! Sed habi
 persuadent etiam propheta, qui silentium
 una in timore dei diligens, assumptus est
 quasi in roclum, O silentium, profertur
 monachorum, O silentium gradus caritatis
 O silentium via regni roclum, O silentium
 inanis copulationis. O silentium seruum
 peritorem, ostendens huius delectata sua:

O silentium quod. lacrimas non Impedit: O
silentium mansuetudinis genitricis: O sili-
tium Humilitatis contubernale / O silentium
Humilitatis regnum regnum et mentis di-
lustrator. O silentium rogationum regu-
lator et dignitatis cooperarum / O sili-
tium matris ois boni. Primus fundamentum
et gulo impedimentum. O silentium prola-
toris et orationis / O silentium tranquil-
litatis rogationum et serenis portus / O si-
lentium tranquillitatis rogationum / et sereni
portus / O silentium solitudinis animi
abitus: O silentium p Jugum suavis et ong-
lum / infirmitatis et portans portantem
se / O silentium letitia an et cordis: O
silentium aurium et oculorum et lingue
firmum. O silentium inopis inuitus et
impudentis adversaria / O silentium uui-
tatis matris: O silentium affert hominis
carum / O silentium dnis virtus coop-
raria et paupertatis conuiliatue / plus
regni bonos fructus affert. O silentium
timori dei formosum unius et persidui
voti qui propter regnum celorum certare
volunt / Maxime hanc fratre posside
bonam illam partem / quam maria et regni

Ista enim maria nō sit exemplū silentij
 nī soli ad hūc: Idē et laudauit Sa dñs
 Maria autem pariter bonā eloqit quā
 non auferitur ab ea:

Vides fratre qualis sit vob silentiū quia
 laudat eam doctrinā nostrā dñs, hanc
 posside fratre mi. et delite tibi vit domi:
 nis. sicuti ad pedes eius, et ei soli ad hūc:
 vni ut dicitur et tu fidenter, Ad hūc aīa
 una pop tu, mi suscepit dolera tua. prop
 ter hoc quasi ex adipē et pinguidū tra
 pluta est aīa mīa. etiam fratre posside
 hanc melle dulcorū, melior vltim hūc:
 vlla nī salū in silentio et tranquillitate
 quillitate, quam appositio et dulcorū sup:
 inopem in occupationibus et solitudine
 hūc varijs: audi dicitur dominū dñm
 Vinit ad me oīs qui laboratis et onerati
 vris et ego refectabo vos, quoniam vni
 tibi dicit vult dominus, a solitudine
 a conuersionibus, ab montibus desertior, ab
 afflictionē simili hūc, a solitudine hūc:
 hūc hūc vult esse et a latifinis argenti
 dicitur hūc vult in solitudine, hoc est in
 silentiū. ut illustret vias tuas, colūna
 nubis ut pascat te māna, panem pūto
 silentij et tranquillitatis, ut hereditari.

possidat terram bonam, superam dico I. I. I. I. I.
hanc: hanc rarissimam hanc dilige hanc
posside ut oblecteris in via testimonio
dei: quasi in omnibus diebus. hanc frater
posside silentium cum timore Domini et digni-
tatis eius hanc. quae dicit gloria in similitudine
anno. Obsecro igitur fratres dilecti
a Domino. ut studeratis quod horum morum
morum habere. fidei. in qua. spiritus caritatis
humilitatis ut singillatim semper per
vires dei et meditationibus diuturnis. ser-
vare et silentio. nam si hoc vobis fuerit
et his abundaveritis inque varus inque
scolis relinquunt ad agnitionem Domini
nostri Iesu Christi: Christianus enim qui
non possidet hoc per suam ipsius salutem
intelligit vult esse. manum deam hanc
oblitus si se. a vitiis suis peccatis
purgam et venit ei. quod in vico pro
verbo dicitur. Cantus reversus ad suum
vomitum. et sub lecta ad volutabrum vici
propheta qui effugerunt ab iniqua
impetu mundi (et scriptum est) et his in
baptismo vici habuerunt. et ad agnitionem
Domini nostri Iesu Christi venerunt. de
inde his igitur implerantur: his sunt
populorum: de h. nota proverbis, nunciat

vniuersis fuerat non agnosceret via vi:
 utatis quam vbi cognouerunt ad ea que
 post se sunt reflecti: Igitur dilecti fi:
 dilecti patri dei et dilecti militis et fia:
 ut: accipiamus armaturam, prudentiam in
 cordibus nostris, quosdam diligemus et
 non in superferri tantum immortia fieri:
 annis et bene retentis et conuictis
 omnium virtutum inimici. liberemur ab ira
 futura ventura super filios inuadulos
 et Inuenciamus gratiam et misericordiam
 in deo illa honorabili. oratione. Iusto iudice:
 qui retribuit unicuique secundum opera sua
 que dicit honor in die potestatis patris et
 sanctissis spiritibus inter et semper in se:
 vela fidelium amari, Finis / libri

per Inuenciam

Tromb mortis, Bazile 1554

Ratio et Methodus consolandi periculose decumbentes

Quero statim obsequium qui adversa
valitudinis confluitans, hinc casu. si
consilio et promissioni Dei affligi: Quis
quid morbi est aut calamitatis, seu rei:
nam. quod propter amicitiam, ut ad Deo gubernat:
nam. Dei consilio et voluntate curant
Siquidem in ipso vivimus movemur et
sumus, ipsi sunt nos et non ipsi nos: Nec
desiderabis quin optima et vera voluntate
paterna immittat hoc quicquid est morbi
non ut hinc perdat: sed ut ad pernicitiam
vocat. ad fidem tuam convertat, vult qui
Sunt enim afflictiois indubitata summi
nisi. iudicium et bonae voluntatis Dei signa
Deum diligit corrigit Inquit Salomon
flagellat dominus filium quem recipit: hinc
24. benignissimus pro illo tunc pro
tui amantissimus pro optimo suo consilio
et propensissima in tua voluntate vultu
governa tunc hoc adversa tua valitudinis
quasi vinculis constructum corruerit firmat
infirmasque ut libentius et alacris

corpus nū. tanqz oblata in casto cum
 affigat, est itaqz hic tunc morbus
 quo confluitatis. patena castigatio, no
 In hoc inissa est perdaris sed ut omni:
 dicit ut unificatis. videt fortasse
 dicit patre. v. h. e. ad amū tūm frōm
 et infirmū, peroran et ro lumbarū
 Impotentiaqz lupinam et affertibz
 plus suis indulgentiam sibi imporan
 sibi subhibere non posse, id oqz hoc illi
 veluti rapitū hincit, hic illū rō gr
 d. sub totqz rōnis rōstringit, hic dicit:
 rōnis hinc v. g. apulo mcludit, har
 ratapa vinit ut illū frōm ut vltū
 dat et rōnat in nobilissima et
 p. h. o. s. s. i. m. a. a. n. i. m. a. l. u. a. p. u. d. u. c. t. a. m.
 p. r. i. v. i. l. i. t. a. t. e. r. o. g. n. i. a. t. : C. a. r. o. e. t. s. a. n. g. u. i. s.
 u. g. n. a. n. t. v. i. g. i. l. i. t. a. t. e. m. h. i. c. m. a. g. i. s. q. u. a.
 s. p. i. r. i. t. u. s. : H. i. c. a. d. e. s. t. d. e. u. s. s. p. i. r. i. t. u. s. h. u. o.
 a. i. q. z. a. d. v. e. r. s. u. s. f. e. z. o. r. u. m. h. i. c. f. u. n. d. e. t.
 v. e. l. l. a. n. t. i. m. r. a. m. b. a. n. t. i. s. i. r. t. s. u. p.
 p. a. t. i. a. l. e. v. t. v. i. t. a. r. a. z. u. m. s. u. p. p. r. i. m. a. t. i.
 s. u. b. i. g. a. t. q. z. Q. u. o. d. s. i. p. r. o. s. p. e. r. a. e. t. p. a. t. i.
 g. r. a. r. o. s. p. o. r. i. s. v. a. l. i. t. u. d. i. n. e. v. h. i. s. / m. i. t.
 f. o. r. t. a. s. s. i. s. r. a. r. o. / v. t. e. t. s. i. m. p. e. r. a. d. m. a. l. a.
 p. r. o. l. i. :

Ra. consolandi

proclib) fiduciam h. In multa et gloria tota
 dñi peccata, quibus vitata dñi na: an hui
 ad malum dicitur et iustificat punitur via
 dicitur: hinc in modo atque punitur: per
 veniens patre illo tunc revocatis, tibi punitur
 saluti consulens, carum tua manibus peditibus
 qui et oibus verbis contra spiritum froni
 tum, etqz rebellantem, tamqz furiis iurati
 tis composuit et raptim dicitur revocatis: in
 in peccatorum sententia provolvatur: sed
 spiritum subigatur obediaturqz. Hoc tu patre
 tui amantissimi voluntas sit, etqz oia
 in tui commodum et salutem redant etiam
 atqz vnam vide, o patre in voluntati dñi
 optimi voluntatis hinc opponas. Et patre
 ti ora. ut patris voluntas fiat, et h
 tractet pro suo arbitrio. utqz nihil velis
 nisi quod ipsum ipsi visu fuerit optimum
 ut oia redant ad gloriam et laudem dñi. et
 adsit tibi gratia sua. ut cum in iuramentis
 patris et mactatum fias. Na patre
 ha parat probationem: probatio spiritum
 spiritus autem non confundit
 habes sic manum reverendi et dñi
 de patris in oibus afflictionibus

primo dicitur, quod dous patens aō h
 affligat / id autem dicitur exproventia
 nisi enim in ipsa id exprovent, quā sa.
 euntur vffit. Deo si dederit totū, illius
 voluntati obsequi datur, v. luti dauid, bonū
 mihi quod humiliasti me, nō potest spī
 de illo certam et firmā vumpere, nō
 vperit aut sub hac cruce et vrga
 tam patenti animū et tui cupidiffi:
 vntē dicitur, vntē nō id autē vpr
 ventia dederit, vntēqz vi gustū ali
 quoniam iam habet nullis afflictionibz
 dō vntē nō potest, sed spōs tua
 subinde vntē nō si vntē atqz vntē
 sū vperit vntē dōi vntē.
 Qd si vntē patitur nō vntē ali
 quandū hō in salubris hōsitare, vntēqz
 tandem tamē aliquando vntē -
 manus porrigent vntē hō et vntē -
 patitur quōd vntē hō aliquandū
 atqz vntē aquis vntē. si dō vntē nō
 patitur. hō vntē vntē potest, qd
 hō nōquam vntē, vntē vntē vntē:
 lit. nō vntē hō vntē vntē
 in afflictionibus, vntē dicitur spōs hōnā

Ratio. consolandi.

et Indubitatum de Deo conprobat et foverit ut
 etiam in afflictionibus longis gravioribus / ubi
 nullū usq; apparuit ~~causalium~~ auxilium; illi
 confidere possit; et dicitur Jam illius in libertate
 suis et servandis suis consuetudine / Didisti
 non ira, sed amor patris afflictionis im-
 munit. quod in persuasum habeas tibi. ^{opprobria}
 et dicitur. expectas patris auxilium in dispo-
 sitione animi. sed constanter tandem aliqua do-
 latum illū auxilium sperat ut magis diffidit
 in longū tempus se occultet et abscondat.
 Itaq; ita tandem agnoscat intelligatq; morbum
 tuū seu afflictionem non in hoc tibi immittam
 ut perdaris sed ut gloria Dei illustretur et
 deo oia in salutē tuā redant. Qui ad hunc
 modū / Deo se dedit et contulerit potest
 promissionibus ipsius fides et non morietur in
 eternū. Id quod scriptus ipse ita juravit
 in quid ad dubitandum affirmans Dominus
 amen Inquit si quis servaverit verbum
 meū non videbit mortem in eternū; et alio
 loco ait: Ego sum via veritas et vita: qui
 credit in me vivit etiam si mortuus fuerit
 Qui qui vivit et credit in me nō morietur
 in eternū: hec cristi verba o fratres in am

Ita altissimè de missa. fac diligenter: assu:
 me hincq; a'm vanllambm rugas et suf:
 hentes; Qui custo mortem nō gustabit
 qui redit in m'r; habet vitam eternam
 Inquit rufus; Hoc autē est vita eterna
 vlt' agnoscent d'ū verū et quō tu mi:
 sisti Iesum christū: vita eterna inchoatur
 in mundo hoc; nam qui rufū habet. vi:
 zans vitam habet; nā christus vita est
 Jo. p'ij. et ut veritas adrog; nō ludifica:
 bitur nos sed promissioes dei per ipsū
 sunt; itam et per ipsum d'ū.

De quo nichil ad dubitandū quā d'ū:
 tis ac promissioe suis māsurus esset de g:
 p'ribari quodam f' d'ū ac signo cor:
 poris tuo addito s' tibi obstringit; de
 v'impitq; Nam cupidus et amās salu:
 tis tuū cum misisset filiū suū In m'm:
 dū ut pro te mortē se offerret; f' d'ū
 gratis per christū am. ferit; f' r'q;
 in quo promittit s' tibi s' r' d'ū. nō et
 baptisatus fueris; vitam eternā d'ū:
 ita gratis; s' te nūquā deserturū. si pa:
 trū tuū futurū s' t' gratia et m'f' r'i;
 cordia coronaturū; Est autē signū:

Ratio · consolandi

fordrib huius baptismus tunc: hinc signo
 additis promissionibus et adhaerens. mox:
 Deus inesse est: **D**edit autem signum
 hoc, ut de gratia promissa et fide ipsius
 nihil suspicetur. Baptismus est in morte
 Christi veluti paulus ait ut mors eius. tua
 mors fuerit ac pro te oia expiaret, rursus in
 baptismo induisti ut totus esset in illo et
 illi in te. Et ita quod baptismus fordus in
 gremio et exhalans tranquillansq; constructa
 tuam vitam deo. hinc pro. quod te nunquam
 damnatus sit propter peccata tua, na fide
 iustificatus partem habes apud deum, etiam
 quilla et serua parataq; conseruita, vira
 pap est: accepit autem huius iustificatiois
 et remissiois peccatorum signum certissimum
 seu sigillum quoddam baptismum ut certo rudi:
 ut deum propter Christi meritum tu. seruatum
 et liberatum tu

Baptismus
 quid sit

Jam itaque tu deus tibi fauere, vltiq; parte
 tunc esse, hinc nunquam deservere, rursus tunc in
 infallibili signum ac testimonium habere, oia
 vira et te totum illi committes de deoq; viraq;
 voluntate parat. illiusq; manu sine mori
 te voluit sine vira, partemq; ferat, oia
 te et modo ut illius voluntas longe optima

fiat ad gloriam et laudem ipsius, Quāquā
 impossibile est si misericordia promissa prophē
 gustū fufus fuoris hqz totū illi consistam:
 ris. ut dānari possit: Quippi promissū se fu:
 hūm patrū hūm: Et quid vāqz est nū agnos:
 rab' illum patrem et optima quicqz ab illi ip:
 p'ris. s'p'isqz nō potest non patre esse, hūm
 p'ruan quoque modo dicitur ad hūm
 aliquādem h' h'arkt. Cum itaqz promissū
 si futurū patrem hūm, hūqz promissū hūm
 s'is fidat. cura dubitū Dubiū hū. totū
 unūqz arum curā agit, Qua prophē rōmū:
 Dabit illi nō modo hūm corpus, sed et vpon
 at liberos regnatos et amicos, hūm hū oīa
 tua, ut dubita quin ipi sit v'us patre
 v'us rōmū v'us regnatos et amicos fu:
 hūm, Nam h' h'arkt tanqz coronato
 son dispensatori dū taxat in s'is v'us est.
 Jam v'us nū h' hūm ut s'is hūm
 d'ponere vult, alium illis dispensatori
 qui et fide bona et diligentē illorū curā
 agat in hūm hūm substituit. Si hoc ab
 illo p'ortandū et pl'na cordis fiducia
 p'portandū non dubiū est quin sit
 facturus quod dixi. Quo cura v'us am
 nū hūm dūm hūm sollicitudine, vā

ramq; Deo commenda. De te potius sollicitus
rogata quo modo aut tu consulat, ramq;
Deo transmittat, ac tu gratis prophete christi
tibi condonavit tibi peccata tua Deus, misericorditer
quicquid a te pro hoc immisso et misericordia
ali. Summis exigit, qua ut verissimus ro:
dones ex aro 76, qui te in iura afferunt
2^a promittit si remissum nobis peccata
nostra. si remissum nos hominibus
peccata sua. pro iudi. oib; offensis condona
tis exaro, ita ut nunquam eam immemor
apud te renouaturus sis, etiam ora pro
illis qui te deserunt, iuxta doctrinam et ex:
emplum christi eobq; iura pro verbi: iudi:
quibus tua opera si uualibus, quod si huc
animi similitudine, amor, malivolentia et ira
vanum habet. habet et signum quod deus tua
tibi peccata remiserit, fides enim. qua
cor tuum purificatum est. operibus suis, subq;
fructus ferens, pro dei misericordia beneficium
non potest non verissimum agnosceri, et bene:
facere proprio suo. Hoc fructus caritatis h:
latere et recte te facit, quod fides tua uera
sit et uera, tu fructus habet uerob. et bo:
nos, hoc petrus uult ubi iudicet, ut fides
faciamus ueritatem nostram bonis operibus

fides uera
fructus
uere pro
dicit

Significat ea opera h-ius, et signa esse qd
a Deo sibi electus et adoptatus in filium
ad eterna salutis gaudia

Nemiquam autem sperabis o frater quod
Deus propter meriti sui et reus gravita:
hinc peccata tibi redonaturus sit: Nulla
enim alia est sanis factio, nulla alia
compensatio pro peccatis tuis qua omnia
mors regit. Nichil aliud in hac causa
respondit Deus, nichil aliud accipit hic
qua filium suum dilectum, hic Agnus Dei
ip, qui tollit peccata mundi. Hic sacrifici:
cum est, et oblatio sufficientis, absoluta
perfectaque perfecta que pro totius mundi
peccatis. Cuius autem moribus, dolo:
us qui in leuissimum quidem peccatum tuum
rogam Deo expiare possunt, in diu salu:
hinc promereri sicut paulus h-iatu
no expio inquiris, parus esse afflic:
hoc presentis h-ioris ad gloriam que
uolabitur. Iga nos, Nulla creatura
inquit in rebus inquit in h-eris. nullus
angelus tua patris s- d-ari et mitigari
p-ohit, multo minus moribus hic h-ig
et afflictio monitama s- d-abit, porro
autem qui vana ira h-erit, et deu h-er:
oro;

ut omnibus dicitur, Sic ut et Deus et homo
esset (ut pote inter se sumus et actus in
Dei patris et hominum ordinatum in se erat
Idemque Dei filium oportebat hominum fieri ut
nam patris Dei patris suo corpore deprendit
curaretque et ab ea nos servaret: hinc proposita
dicuntur: Languens nostros ipse hinc doli
us ipse portavit, posuit Deus in eo iniquita
tem omni nostram, prophetae scilicet populi in
gressi rem, et potius videtur eius sanati
sumus, prophetae hinc itaque Christi Dominum
hinc portata tua hinc condonata sunt, in
ob aliud quicquam in tota vita unius sita
ob nullam afflictionem quantum dicitur
et animum, Ceterum omnia et iniqua sa
lubris redemptio et salus factio nostra.

Hinc Deus pro nobis peccantibus qui
peccatum non novit et nobis contingit
iniqua: Quia propheta si vidit in filium Dei
et Joan. 1. Si filius Dei est, et hinc dicitur
et cognoscat Christi. Quod si vita eterna hinc
videtur est, et Dominum Dei. Vbi ^{etiam} paulus
dicitur, cum non pronuntietis eam doli
morbis hinc Ceterum morbis hoc hinc reflectat
ideo vult Deus. ut eo videtur hominum hinc
operibus. frangat rotas et moribus.
et

ut aliquando desinat perire. id autem fit ad
 certum per mortem corporalem: Atque ob hanc
 causam mors est nobis subicienda ut, ut
 anima emigret ad eternam salutem possit
 est enim mors hic Janua ad vitam eternam mors Janua
viti-ctem
 Ibi tunc deum liberamur ab omni calami-
 tantibus, miseriis acerbis, ad iras ut
 nos spiritus diaboli omnibus, in templis for-
 dyffia peritorem labi. Inquinamur in
 quina binum, ut in hunc aut errorem
 si duramus in desperationem precipi-
 tabimur, Omnium tunc malorum et ad hunc
 tam inordinatamq; finis ad sp. Tunc ro-
 quiescit in domino, potuerunt vna
 et gaudere eternis, Ergo nunquam abo-
 minanda et formidanda mors est, Imo
 vobis flagrantibus appetenda, cum per eam
 ad eterna gaudia profinramur, et sequi-
 turissimum quod paulus dicit, Omnia pro
 radimur esse in bonum. Si quidem mors
 est coram mundo, adhaesione odiosissima
 hincina et magis formidabilis rudemib;
 fit dulcissima gratissima et iurandissima
 Cameris vobis adum illi nos ad eam
 in hunc sit, eam fugit et horret, hinc:
 nis autem homo promptus alarum et

expeditus ultionibusq; ad vnam obumbram in
peccatis ab omni peccato in flagitiorum, vitiorum
et criminum rore ac sordibus liberari se et
ad eterna gaudia pervenisse proficisci videat
sciatq;

Quomodo consolandi ii. quibus mortis
periculum imminet

Deus optimus et tui amantissimus pater.
tui miseris, o frater ex calamitosis
miserisq; vita hoc te vocat transfalvum
ad se in perpetua vite voluptatis gaudia: pater:
inde dedit: et commenda illi totum te, tuasq; oia
et quod ille vult velit et tu, dicitq; fiat
voluntas tua deus pater, no una: clama
re latrone cui affixo ad crucem, munito
mi dno cu venis in regnum tuu. Cla:
ma re publicano. Dominum propitius esto
miseri michi peccatori Clara Instat
re mulierula illa gentili Chanana: O
fili David miserere mi. Auduit h. gustus
clamantem in dubita: huius miserabilis
peccatis redonatis cu illo vis in paradiso
hinc igitur gustu appropinquat, hinc
morderis adheret, hinc aram tua fac
suscipias, Cum hoc gustu cui affixo ad
deu communem patrem clama. Dominus

In te confido non confundar In adversum: In
 Iustitia tua libera me Inclina ad me, auris
 tuam, aurem tuam ut exuas me, Vesto michi In
 Deum protectorem et In Deum refugium et sal-
 utem meam, fortitudo mea et refugium et tu-
 tuum et protector meus, In manus tuas commi-
 do spiritum meum, clama et tu dauidi, Domine
 fiduciam tuam meam, et fortitudo mea, refugi-
 um meum et liberator meus, Deus meus adui-
 tor meus, protector meus, et rogam salutem
 meam et susceptor meus, ad te Domine hanc
 animam meam Deus meus In te confido non
 confundar, Dirige me In veritatem tuam. Tu
 es Deus saluator meus, Feminis fove misera:
 hominum tuorum Domine, et misericordiam tuam
 que a seculo sunt, Delicta Iuvenitatis meae
 me inveniunt. Secundum misericordiam
 tuam. monumentum mihi propter bonitatem tuam
 Domine. propter notitiam tuam Domine. pro-
 pter peccatum meum. multum est unum. *Ps.*
 spero In me et miserum mihi. De misericor-
 diis meis unum me. Dimittit. putent:
 sua Delicta mea, custodi animam meam et
 unum me non confundar quoniam spero
 In te. Si ad hunc modum toto cordis
 angelum Dei invocaveris, angelum fove
 tibi Deus, opportuno huncpon, dicitq; id.

quod psal. pxi est. Quonia speravit In mi-
seratio cum protigam vñ quoniam regnabit
nomi meū Clamavit ad dñm et reg. exaudia-
vum, Cum xpo sū in tribulatio. supra cum
ut glorificabo eum, Quo cura o rufiam
orta hie boni certaminis, Divina stūmū for-
tū et constantē ut christiani vñm dicit
Causa loro vñas, causa legū vñas, nihil
est periculi. Non dimittas hie solus: Sed
Iesus rufus vñ in hoc agom dñp hūc est
hūc hie in hoc certaminē pñdōntē pñ-
vñ. Hie dñp hūc vindicā vñ hūc et ab
oibus pñsibus aut hūc, ab oī periculo, ab oī
calamitatē in hoc pugna tūctū, atq; dñ-
funder hie, Hie est non quivis, sed Immūst
et Infinitē potētū, Mōrtū. Satana, In-
firmū hie causa. Jam vñ et prostravit
Absoluta est morē in vñtōnā: Christus pro
hie vñtūm est. Ideoq; morē eterna pñs
nihil in hie habet, Christus pro hie dñ-
dit ad Infros, et hie ab hie hie hie hie
oibus libēzant, pro Indū forti et magno sū
aio pñtōm Infros. In vñm, vñtū
vñm pñtōm, nihil hie est periculi. Hie
est qd vñtūm sūmū et pñtū dñi Indū
Christus Iesus mediator est vñtū dñi, Indū
advocatū et pñtū hūc est, et pñtū
et pñtū, Hie hie dñi vñtūm et pñtū.

Num illud nrm prophete peritua tua aba:
 donatum tibi uoluit, Deus prophete gustum
 patre nrm tuis est, tui rnta agit: tu uim
 amat ut filium h'meritum Jam n' h'c tantu
 uo a partibus tuis sit, quib' negotiu tibi
 fuisse, quib' impetru, quib' oppugnari te
 sustinuit, quib' quise in iura tibi infret,
 Quid prumli esse potest, audi paulu Si,
 Deus inquit pro uobis quib' contra nos q
 propuo filio non peperit, sed pro uobis
 d'ibus tradidit illum, qui fieri potest ut
 non n' uobis oia uobis donat: Quis in:
 tentabit uimna aduersus electos di
 Deus est qui iustificat quib' illi qui con:
 donat, Christus est qui mocturus est. Imo
 qui suscitatus est, qui ut est ad d'phram,
 dei, qui ut iudicet pro nobis: quib' nob
 separabit a delictis dei. persuasum habeo
 quod neqz mors. neqz uita. neqz altitudo
 neqz profunditas. neqz uella creatura
 alia poterit nos separare. a delictis dei
 quib' est in xpo Jesu dno nro: Itaqz n'
 gustus n' bonis suis tibi sit donatus
 sunt ut iustitia, innocetia, salus et uita
 eterna tibi donata, h'p paulo. 1. Cor. 1.
 Christus factus est nobis sapientia a deo
 Insuperqz et sanctificatio et redemptio
 In

In hunc igitur Christum In hunc angularem
lapidem super quem et fiduciam tuam cum loca-
tam et firmam habebas. Hoc lapis fuit Dominus et
lithum solidum et firmum est. cui hinc et ceterum
et in hunc potest potest, nulla quatuorvis ara et
horrida tempestat nulli in hunc, nulla pro-
veller fundamentum hoc vult hinc et deservit
in possum In hoc inquam Christo super quem
luc omnes sunt sunt, In hunc et ceterum. et in
totum dedito, hunc fidei modum ad hunc
nulla et ab eo calamitas aut ventatio avertit
et manum omnia abscondit et propositum fieri vi-
derantur et manum raro et sanguis longe pro-
derantur et ratio rationem profertur, et magis
diabolus non hinc subinde infusus et artum
esse hinc et deum ubi infusissimum esse: hinc
et firmum supplementum, omnium dandum
esse, Quippe fides est hypostasit, hoc est
oportans in se fortandam id est promissa-
rum, et id est ratio argumentum et notitia
opparitum. Cum sancto illo patre a
Abrahamo sub se propter quem in dabo oport-
bit: fides et spes tua oibus istis que vel
ratio vera suggestit vel hinc illo. Insi-
diab et verum modis molibus insul-
atque hinc ut: si opponat resistatque oport

Quare profunda tibi, prope est Dns In
 precandis suis nos et confusio. Quam
 vult In cor lob, cum autem de dicit
 ad miseros, quem vinitaturus, in aut mor:
 usitat. In quem insigni, misericordiam
 et humanitatem vult, cum aut
 hinc similitat se daturus, Qua prop:
 et in nihil aliud sentit, quam motu effere:
 sentissima, in dicit videtur miserrima
 ipse tibi. in quam longissimam a te distans. h.
 in totum desinisse, te expudatam et daturam
 vult. tum qua prope tibi adest
 defensor et liberaturus. in te magnam
 amat in magnam illi vult, Invenit
 vult afflictionem et tribulationem vultatur
 misericordiam iuxta propitiam: Siquidem
 via eius dicit vult in oculi, no in
 perpetuum vult. Quomodo miserrima pat
 filiorum: Sic misericordiam est dicit hinc
 se, Quomodo ipse cognovit figuram nostram
 vultatur est quomodo pulchrum simus. Mi:
 serordia autem Domini ab eterno et usque
 ad eternum: Misericordiam et misericordiam Domini
 longanimitas et multam misericordiam. psal. Cij
 Quo non clausis oculis. sensum et rationem
 iudicio vult. totum te dicit subiecto. subd.,

deinde et comenda. Boni consuli, quorumque
modo tractavit: mortem et dolorem horro-
rum dolorem in mortis, non supra oculos
et sensus, sed supra rationem rationem iudicium et
mabib, sed supra verbum dei: David ait
7 Perhosa mors sanctorum in conspectu Domini
1 Item Beati mortui qui in deo moriuntur
7 Item Christus, qui dicit in me mori non
superabit: Quam ob rem si qua offeruntur
qui hinc a Christo abierunt et in desperationem
suae rei conatur, oia aie repunt, verbo dei
vino humanissimum ad hunc, hoc meditari: et
subinde. Iterum aie hinc munda. Nique
vnius vnius hinc rationem perspirantur atque
animam affluunt. qui fiat quod per
mortem ad vitam vitam transib, quomodo
rebalant aiam hinc vnius: quomodo aia
hinc in deo firmatur et requiescat ad nois
simum usque deum, quo modo vitam putrefactam
consumptam et adsum a vermibus corripit
in optimo iudicio resuscitatum non est et ubi
gomi forma prodere possit: Hoc ratio repri-
hendit non potest, sola fides potest: Sub
inde itaque symbolum fidei meditari et sim-
gulas particulas diligenter repunt et
attentius repunt.

Quibus verbis repellendus sit Sam
agens animam

O frater in Christo. nunc fac bonam vitam:
nunc vivas, fac constantem et fortem bonam
viam tuam. Custus redemptoris tui pro:
missio est infugi peccatis peccati tui. *1°*
suu resurrexerit et vita. Inquit custus: qui
cudit in me vivit. meo memetur in vita:
meo. Custus assumpta natura humana in:
Iuris meo conditoris obnoxia. moribus in
curis ara si ipsum hostiam involavit
pro peccatis nostris: hoc sacro sacro suo
sanguine expurgavit delicta totius
generis humani: hoc custus non te despi:
citur: hoc cura tui agit. Custus proventu
et protegentur tui. nulla in iuria aut mala:
mitari affini potest: Solidum fundamentum
dei patet habetis signamulum hoc. Novit
dominus qui sunt sui in thimothy. ii. *1°*
ait Omnes meo verum meo audierit et
ego cognosco eum, et sequitur me, et ego
vitam eternam do eis. meo probent in
viam. meo rapunt eum quisque de manu
mea. Patet meo qui dedit mihi manus
omnes et est in meo potest rapere de manu

patris mei. Ego et pater unum sumus: Quia
 ob unum. o frater in Christo. remittens animas
 tuas deo patri te unum amantem. exclaima in
 Christo frater tuus in cura pendens. O pater
 in manibus tuas remittendo spiritum meum.
 Deus pro omni misericordia. Deducat te in
 vitam eternam: sicutque te ad beatissimam
 virginem illius iudicij infirmitatem amantem

Oratio ad Deum apud egrotum dicitur
 Iuniusitur Dicenda,

Omnipotens sempiternus et domini-
 tissimus Deus: Iure multos discipu-
 las et castigationes, quibus ad te nos in-
 vitas, variis egrotationibus carum nostrorum
 infirmari solitis, adempta per nos et
 periculosos eius sententiam, admonesque
 in malis vitiis peccatis et illis fratribus
 Ad hocque morum impendentibus, per turmas
 qui sunt illis aut ambulantes in
 extremis Dei iudicij tui et subsistent
 tunc vitiis etiam, qui bonis ad gloriam
 et felicitatem, malis autem ad igno-
 miniam ac damnationem perferuntur
 confirmabitur. Quam rem mem-
 orando ratio sibi permissa, nulla admittit

Jam vero hunc hominem calamitosum, ob affertam
 validitatem hinc affertum et firmum servituta:
 hinc flagelli sui deprehendimus, apud quem
 peccatum sensus vocatur, mortisq; imago
 ob oculos volitat Idcirco nos miserum, qui eadem
 horum admirabilitatis pro naturam reddimus vper:
 tantum una in illo rogamus, oramus, et obse:
 ramus, in summo Jure pro eius meritis in vo:
 ciditum apponant propter Jesu Christi Dnm
 nostrum, qui huiusmodi et nostra omnium
 culpa in rem hinc Quia potius illi rem
 Redemptio gratia et animi fortitudinem Lar:
 gravibus, qua hanc parvam disciplinam et visi:
 tanonem plandi admittat, patrumque fiat
 perfecta obedientia, voluntatem et obsequium:
 hinc se peccatis hinc volentem, pernit:
 tar, ~~opus~~ Opumlae illi In oib; admirasi
 tabus ac hinc illi et propugnandum
 fuerit, contra infrans diffinim quo som
 peritatur magis, si consuetudo inunda:
 ta Invenio videt peccata illi apud te ar:
 nisabunt, in acribissia tormentis et voluta:
 in sacrificium Christi filij tui in patrimonium
 opponi qui usas infirmitatis sustinuit
 penamq; nobis debentem persoluit, factus
 pro nobis peccatum, dum pro nobis peccatis

mortem opprobret, qui per hoc sanguinem
suo abluit, qui per hoc mortuus in fide non
iustitia, profectusque in dromptor factus est
Hoc in beneficium fuerit et vix per fidem
sentiat, hoc angustia passus opem tuam appi-
etatur et talium beneficiorum, et donorumque
Christo, fuerit aliquando hoc archimbo temporis
sui detulit: Efficit ut vix fide tanta feli-
citate in sanum hoc est remissionem peccato-
rum. propheta Christus, qui per ministrum verbi
predicationis, quod nullo vitantibus et sa-
cramentorum usu, qui in ecclesia nobis
frequenter, vi istam non exhibetur, auid
at vero accipiat in solatium, per fidem et pro-
pugnaculum adversus inimicos graui-
atibus consuetum, et archimbo raro demerit
Sed et ea fides sit vi armatura, qua latus
per mortem in vitam peruenit, qua appi-
Grua in sompnum fuerit, Eum igitur
totum tibi commendamus patre relicto. Nam
quia egrotus est in sanatus vix, mi-
serabilis est, adiuuans eum, sicut, in statu
vix vix, suam impunitatem et inane lab
agnoscat, latus vix, sicut est, in drom-
tus fuerit vi, per fidem est, animam reddi-
dunt vi Et quia oia nostri et pro arbitrio

confiteri potest ipse hunc in . famam enim
 et sui valde torquetur. Amplius nam ad
 hanc vitam confugit / et constanti sibi In obi:
 unda Iussa tua cum effinas. In summa ig:
 nostris oia: quibus vitam artem in se tua
 sustinuit. Pro more vita ei colitur h:
 cum in gloria. et si eius usus in vita tua
 videtur in hac mortalitate. et artem:
 latens ad exemplum Christi reformandum
 non videtur. sed antea domus amplioribus
 confertur. Atque voluntas tua dominos fiat
 que nunquam non est optima. Hoc oia nobis
 atque dominis ex morbo huius mundi
 per solum Iesum Christum filium tuum Dominum
 nostrum qui vultus est redemptor et opti:
 mator nostris quique in placuit. in
 pluri peccatoribus. latroni in cruce. sicut
 in paradiso videtur. qui hunc vultus et
 regnat in unitate Spiritus Sancti. Verus
 Deus in similitudine hominum.

Oratio ad Christum In gravi
 morbo dicenda

Domine Iesu. mira salus viventium
 eterna vita morientium huius sanctissimi vo:

limitati me totum submitto tradoq; sine hanc
annulam in huius respectu domicilio dicitur
converari placeat ad huius servandum, sine re
hoc serulo demigrare vult, vult, non posse
perire qd tunc miserum dicitur commissum est, carum
hanc fragilum, ac misera vquo depona aro, v
Debet hoc v surrohor, qui michi illam
reddet multo filiorum, Anima quos vradunt
oia tentamenta tua grata corroborat, itaq;
ois satam assultus, ringe me scuto tunc mis
vroidu, qua olim martires tuos aduersus hor
vndos curatus ac mortis crudelissas in
vitos reddidisti Vides quam in me michi sit
pseudij. In tua in vnortabili bonitate tota est
fiducia: Nichil habeo merito aut bonum
opum quod aliquem apud te, malum hanc mi
vnt nullu videro, sed per tua iustitiam confido
me in numero iustoru vnsendu In michi
natus es. michi suscipi. michi vsurpsi. michi
donasti. michi orasti. michi Ieiunasti. michi
tantu bonum opum in hac vita per vpsi
michi tam acerba passus es, michi in vnt
pctosam, anam tuam in morte tradidisti
profuit michi nunc que spem donasti: qui
te totu michi donasti Tunc sanguis abluat
maculas cimini meum tua iustitia hanc

In iustitiam meam: Tua merita mihi super:
 mo iudici commendent: Ingravis sit mihi malo,
 ad aug. gratiam tua / in vanitate in me fides
 in titubet spes in refugiat charitas / in tri:
 cor mortis deyratur humana infirmitas
 Sed postea quae mors occuparet, omnes corpo:
 rib, membris tamē a te nō deflectantur, quā
 que lingua usum advenit, cor tamē iustat^r
 sed te clamet. In manus tuas commendo
 spiritum meū cui honor et gloria
 sine fine Amen. Amen.

